

ئىسلامنىڭ خۇلقىدا قول كىلىدىغانلىرى

ئالسىجاناب خۇلقلار

(مەككە مەسئۇل ئىخلاق)



شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۈن - سەن نەشرىياتى

كلاسسىكلار گۈلستانى

ئالسىجاناب خۇلقلار

(مەكارىمۇل - ئەخلاق)



پىلانلىغۇچى : مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى : ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى : مۇھەممەتتۇرسۇن سىدىق

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

图书在版编目 (C I P) 数据

崇高是人生追求: 维吾尔文 / 阿迪力·穆罕默德主编.
乌鲁木齐: 新疆美术摄影出版社: 新疆电子音像出版社,
2009. 3

(经典之花系列丛书)

ISBN 978-7-80744-780-1

I. 崇… II. 阿… III. 维吾尔族—谚语—汇编—中国—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I277. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2009) 第 024496 号

从书名	经典之花系列丛书
本册书名	崇高是人生追求
策 划	穆拉提·伊力
主 编	阿迪力·穆罕默德
编 著	穆罕默德吐尔逊·斯迪克
责任编辑	艾尼瓦·库迪力克
特约编辑	哈斯亚提·依不拉音
责任校对	克尤木·吐尔逊
出 版	新疆美术摄影出版社 新疆电子音像出版社
地 址	乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编	830000
发 行	新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷	
开 本	880×1230 毫米 1/32
印 张	3
版 次	2009 年 3 月第 1 版
印 次	2009 年 3 月第 1 次印刷
书 号	ISBN ISBN 978-7-80744-780-1
定 价	9.90 元

(书中如有缺页, 错页及到装请与工厂联系)

مەجمۇئە ئىسمى: كلاسسىكلار گۈلىستانى
كىتاب ئىسمى: ئالمىجاناب خۇلقار
پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى
باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت
تۈزگۈچى: مۇھەممەت تۇرسۇن سىدىق
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەنۋەر قۇتلۇق
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: خاسىيەت ئىبراھىم
مەسئۇل كوررېكتورى: قەييۇم تۇرسۇن

نەشرىيات: شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۈن - سەن نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830000

تارقاقچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
باشقۇچى:

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 3

نەشرى: 2009 - يىل 3 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2009 - يىل 3 - ئاي 1 - بېسىلىشى

كىتاب نومۇرى: ISBN ISBN 978-7-80744-780-1

باھاسى: 9.90 يۈەن

(باسما ۋە بەت تۈپلەشتە خاتالىق كۆرۈلسە زاۋۇت بىلەن ئالاقىلىشىڭ)

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەربىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۆتۈشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن يەنىمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۈرلارنىڭ ھاياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنئىي جەھەتتىن يۈكسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىغانلىرىنى تاللاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئەنى تۈزدۇق. دىققىتىڭىزگە سۈنۈلۈۋاتقان «ئالىيجاناب خۇلقلار» دېگەن كىتابتا 15 - ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر ئەدىب خانىدەمىرنىڭ ھاياتى ۋە تەلىم - تەربىيىگە دائىر يازغان «مەكارىمۇل ئەخلاق» دېگەن ئەسىرى ئۆزگىچە ئۈسلۇبتا بايان قىلىندى.

بوۋامنىڭ نەسھەتلىرى

بوۋام پەرىشتىدە كىلا ئادەم. مېھرى ئىسسىق، قولى ئوچۇق، گەپ - سۆزى مېغىزلىق، نەزىرى كەڭ، بىلىم ئىقتىدارى يەتكۈچە. كىشىلەر بوۋامنى «دېگىنى بىلەن قىلغىنى بىر يەردىن چىقىدىغان، ھەق بىلەن ناھەقنى ئېنىق ئايرىدىغان، خەير - ساخاۋەتنى قولدىن بەرمەيدىغان، پەزىلۇ كامالەتتە يېتىشكەن، ھەقىقىي ئىمان - ئېتىقادلىق ئۆلىما» دەپ چىن كۆڭلىدىن ھۆرمەت قىلىشىدۇ. ئەنە ... شۇ تاپتا ئۆيىمىزنىڭ ئالدىدىكى كوچىدا پېشىن نامىزىدىن يانغان بىر توپ جامائەتنىڭ ئالدىدا بېشىغا قارەك سەللە ئورالغان دوپپا كىيگەن، پاكىز، ئاپئاق ساقاللىرى مەيدىسىنى ياپقان، ئۆسكىلەڭ قاشلىرى ئاستىدىكى ئۆتكۈر كۆزلىرىدىن نۇر چاقناپ تۇرىدىغان، قىزىللىقنى يوقاتمىغان يۈزلىرىدىن مېھرىلىك تەبەسسۇم ئارىلاش قەتئىيلىك يېغىپ تۇرىدىغان، ئاق كۆڭلىكى ئۈستىگە مەللەرەڭ يەكتەك، ئاستىغا ئاق رەختتىن تىكىلگەن تامبال، پۇتىغا نېپىز قارا خۇرۇمدىن تىكىلگەن يازلىق كەش كىيگەن ھالدا يېشى يەتمىشلەردىن ھالقىغىنىغا قارىماي، تېتىك، مەزمۇت قەدەم سېلىپ كېلىۋاتقان ئاشۇ ئاپئاق سېيما — پەرىشتە سۈپەت ئۆلىما مېنىڭ بوۋام.

مەن تۆت بىر تۇغقان — ئىككى ئوغۇل، ئىككى قىز
ئىچىدىكى ئوغۇلنىڭ چوڭى بولۇپ، ئايغىم يەرگە تەگكەن —

ئەمچەكتىن ئايرىلغان چېغىمدىن تارتىپلا بوۋامنىڭ ئارزۇسى بويىچە ئۇنىڭ يېنىدا چوڭ بولغانىدىم. ئەقلىمگە كېلىپ بىلىسەم، بىزنىڭ جەمەتىمىز ئاتا - بوۋىلىرىمىزدىن باشلاپ ئىلىم - مەرىپەتكە كۆڭۈل قاراتقان، ۋۇجۇد دەرىخىنى ھالال مېھنەت - ئەمگەك تەرى بىلەن ياشىنىتىپ، كۆڭۈل خەزىنىسىنى پاكلىق، ھالاللىق گۆھەرلىرى بىلەن تولدۇرغان ۋە ئىلىم - مەرىپەت جەۋھەرلىرى بىلەن بېزىگەن، باشقىلارغا ئېغىرلىقىنىمۇ سالماي، بېقىندىمۇ بولماي، ئۆز روزگارلىرىنى ئۆزلىرى تەۋرىتىپ ۋە كىشىلەرنىڭ بالىلىرىنىڭ دىلىغا ئىلىم چىرىغىنى ياندۇرۇش، جامائەتنىڭ مۇسۇلمانچىلىق پەرىھىزلىرىنى ئادا قىلىشىغا يېتەكچىلىك قىلىشتەك مەشغۇلاتلار بىلەن يۇرت ئىچىدە يۇقىرى ئابروۋى - ئىناۋەت قازىنىپ ياشاپ كەلگەنىكەن. كىچىكىمدىنلا بوۋامنىڭ مېنى ئۆز يېنىغا ئەكېلىۋېلىشىنىڭ سەۋەبىمۇ، مېنى ئۆزى تەربىيىلەپ، ئەدەپ - قائىدە ئۆگىتىپ ۋە ئىلىم - ھېكمەت ئىگىلىتىپ، جەمەتىمىزنىڭ ئەنئەنىسىگە ۋارىس قىلىپ يېتىشتۈرمەكچى ئىكەن...

شۇنداق قىلىپ، مەن بوۋامنىڭ يېنىدا چوڭ بولدۇم. ئۈچ يېشىمدىن باشلاپ بوۋامدا، يەتتە يېشىمدىن باشلاپ باشلانغۇچ مەكتەپتە، ئۇنىڭدىن كېيىن بولسا تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇدۇم. ھېلىھەم تولۇق ئوتتۇرىنىڭ ئىككىنچى يىللىقىدا ئوقۇۋاتىمەن.

يېشىمنىڭ چوڭىيىشى، تونۇغان - بىلگەنلىرىمنىڭ كۆپىيىشىگە، بولۇپمۇ بوۋامنىڭ ماڭا بولغان تەربىيىسىنى ھەرقاچان بوشاشتۇرماي تۇتۇشىغا ئەگىشىپ، مەندە ئەدەبىيات بىلەن تارىخقا بولغان قىزىقىش ئالاھىدە ئېشىپ باردى. شۇڭا

مەن مەكتەپتە باشقا دەرسلەرنىمۇ ياخشى ئۆگىنىش بىلەن بىللە، ئەدەبىيات ۋە تارىخقا ئائىت كىتابلارنى تېخىمۇ ئىشتىياق بىلەن كۆرىدىغان، كىتاب - ماتېرىيال كۆرۈشتە دەرسلىك ماتېرىيال بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايدىغان بولدۇم. ئۆيگە قايتقاندىمۇ كۆپ قىسىم ۋاقىتىمنى بوۋام بىلەن ئۆتكۈزۈپ، ئۇنىڭدىن كۆپرەك نەرسىلەرنى سوراپ بىلىۋېلىشقا تىرىشاتتىم.

بوۋام بىلەن بولىدىغان سۆھبىتىمىزدە ئۇنىڭ ماڭا كۆپرەك تەكىتلەيدىغىنى ئىلىم بىلەن ئەدەپنى بىرلەشتۈرۈپ ئۆگىنىشتىن ئىبارەت ئىدى. ئۇ ئەدەپ - ئەخلاق ھەققىدە سۆزلىگەندە:

— ئوغلۇم، ئىنسان بالىسى ئىلىم بىلەن ئەدەپكە ھەرقاچان ئۆزىنى يېقىن تۇتمىقى كېرەككى، ئىلىم بىلەن روھىي دۇنياسىنى بېيىتىپ، ئەقىل كۆزىنى ئېچىشى؛ شۇنىڭدەك، ئەدەپ بىلەن ئۆزىنىڭ سۆزى ۋە ھەرىكىتىنى توغرا يولغا سېلىشى لازىمدۇر. ئىنسان بالىسىنىڭ دۇنيادا ئەزىز ۋە مۇكەررەم بولۇشىغا مۇشۇ ئىككى نەرسىنى ئۆزىگە يېقىن تۇتقانلىقى سەۋەب بولسا، خار ۋە بىئېتىبار بولۇشىغا بۇ ئىككى نەرسىدىن ئۆزىنى قاچۇرغانلىقى سەۋەب بولىدۇ. بۇ ھەقتە مۆھتەرەم ئابدۇقادىر داموللا جانابلىرى ئۆزىنىڭ «مىفتاھۇل ئەدەپ - ئەدەبىياتنىڭ ئاچقۇچى» دېگەن مۆتىبەر ئەسىرىدە:

تەڭرىنىڭ ئىنسانغا كۆپتۈر تارتۇقى،
ئەقىل ۋە ئەدەپتىن يوقتۇر ئارتۇقى.
ئەقىل ۋە ئەدەپ ھەر ياشنىڭ جامالى،
ئۇنىڭسىز بولماس ھاياتنىڭ كامالى.

پەزىلەت كۆپ ئېرۇر بۇ ئالەم ئارا،
ئىلىمدۇر ھەممىدىن ئەلىيۇلئەلا.
ئىلىمدۇر بىباھا قازسا پۈتمەس كان،
ئىلىمدىن باشقىسى كىمگە ئەسقاتقان؟
ئىلىملا نىجاتلىق بېرەر مەڭگۈلۈك،
بىلىملىك ھاياتتۇر، جاھىللار ئۆلۈك.
ئى ياش بىل، جاھىللىق نومۇستۇر بىشەك،
نادانلىق زۇلمىغا رازىدۇر ئېشەك!

دەپ تولىمۇ ئېنىق كۆرسەتكەن. جاھان ئاپىرىدە بولغاندىن تارتىپ تا مۇشۇ كەمگىچە دۇنيادا سانسىزلىغان ئالىم - ئۆلىمالار ياشاپ ئۆتكەن. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئۆزى ئىگىلىگەن ئىلىمگە يارىشا ئەخلاق - پەزىلەتلىكلىكى، ئىلىمگە ئۆزى باش بولۇپ ئەمەل قىلىشتا ھەر قاچان سەپنىڭ ئالدىدا تۇرۇش بىلەن مىسلىسىز شان - شۆھرەتكە، ئابروى - ئىناۋەتكە ئېرىشىپ تاكى بۈگۈنگىچە نامى ئۆچمەي كەلگەن. يەنە بەزىلىرى بولسا خېلى يۇقىرى ئىلىم ئىگىلىگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇلار تەكەببۇر، بەتپېئىل بولۇپ، ئۇلاردا ئىلىم بولسىمۇ پەزىلەت بولمىغاچقا، ئۇلارنىڭ ئىگىلىگەن ئىلمى ھاياتلىقىدا پەقەت ئۆزىنىڭ جېنىنى بېقىشقا ئەسقاتقان. ئۇلاردىن ئەخلاق - پەزىلەت بايىدا ھېچ نەرسە قالمىغاچقا، بۈگۈنكى كۈندە ئۇلارنىڭ نامى ئۆچكەن... بەس ئوغلۇم، ھەرقاچان ئېسىڭدە بولغايكى، ئۆگىنىشتە ئىلىم بىلەن ئەدەپنى ھەرگىزمۇ ئايرىۋەتمە، ھەر ئىشتا دېگىنىڭ بىلەن قىلغىنىڭ بىر يەردىن چىقسۇن، بۇ بابتا ھەر قاچان ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەتلىرىنىڭ ئالىجاناب پەزىلەتلىرىنى ئۈلگە قىل... — دەيتتى.

مەن ئەلشىر نەۋائىي دېگەن بۇ بۈيۈك زاتنىڭ بوۋامدىن ئاڭلىغانلىرىم ۋە كىتابلاردىن ئوقۇغانلىرىمغا ئاساسەن بۇندىن بەش يۈز يىللار ئىلگىرى ياشىغان مەشھۇر ئۇيغۇر شائىرى، ئاتاقلىق دۆلەت ئەربابى ئىكەنلىكىنى دەسلەپكى قەدەمدە تونۇپ يەتكەندىم. ئەمما بەش يۈز يىلنىڭ ماپەينىدە خەلقىمىز تەرىپىدىن ئۇنتۇلماي ئېغىزلاردا زىكىرى قىلىنىپ، كىتابلاردا خاتىرىلىنىپ، قەلبلەردە يادلىنىپ، ھېلىھەم ھايات ياشاۋاتقاندىكىلا چوڭقۇر تەسىرگە ئىگە بولغان بۇ ئۇلۇغ ئىنساننىڭ ھاياتىنى تەپسىلىي بىلىش ئىستىكى مېنى بۇ ھەقتە بوۋامدىن يەنە سوراشقا ئۈندىدى.

— بوۋا، ئاشۇ ئالىجاناب پەزىلەت ئىگىسى بولغان ئەلشىر نەۋائىي ھەزرەتلىرى ھەققىدە تەپسىلىيەرەك سۆزلەپ بەرگەن بولسىڭىز، — دېدىم مەن بىر كۈنى بوۋام بىلەن پاراڭلىشىۋېتىپ.

— بولىدۇ، ئوغلۇم، نەۋائىي ھەزرەت ھەققىدە سۆز ئېچىش ئۈچۈن ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۇزاق ئەسىرلەر ئىلگىرىكى تارىخىدىن سۆز ئېچىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇ جەرياننى بىلگەن ئادەم ھەم تارىختىن ھەم ئەدەبىياتتىن خېلى مۇكەممەل ساۋاتقا ئىگە بولالايدۇ. تارىخىمۇ، ئەدەبىياتمۇ ئىنسان بالىسىنىڭ ھاياتىدا ئۆگىنىشى زۆرۈر بولغان ئىلىملەردۇر. مەن ساڭا داۋاملىق تەكىتلەپ كېلىۋاتقان ئەدەپ - ئەخلاقنى ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتىدىن ئەدەبىيات دېگەن ئىلىم مەيدانغا كەلگەن. ئەدەبىيات شۇنداق بىر ئىلىمدۇركى، ئۇ ئادەمگە دۇنيانى ۋە ئىنساننى چۈشىنىشنى ئۆگىتىدۇ. ئادەمنىڭ قەلبىنى پاكىزلاپ، توغرا ئېتىقاد ۋە ئەقىدە يېتىلدۈرىدۇ، ئەدەپ - پەزىلەت ئۆگىتىدۇ؛ رەزىللىك بىلەن

گۈزەللىك ۋە ئاليجانابلىقنى پەرق ئەتكۈزىدۇ؛ تارىخ ئىلمى بولسا
بىزگە ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەسىرلەر داۋامىدا بېسىپ ئۆتكەن
ئەگرى - توقاي ھاياتلىق يوللىرىنى، قايغۇ بىلەن خۇشاللىق
ئارىلىشىپ كەتكەن قىسمەتلىرىنىڭ سىرلىق سەۋەبلىرىنى
كۆرسىتىپ بېرىدۇ، ئاچچىق ساۋاقلاردىن ئىبرەت ئېلىشقا
ئۈندەيدۇ. قىسقىسى، ئەدەبىيات بىلەن تارىخ ئادەمنىڭ روھىنى
تاۋلايدۇ، ئادەمگە تەجرىبە ئۆگىتىدۇ. شۇڭا ئەدەبىيات بىلەن تارىخ
ھاياتلىقتا ئۆگىنىدىغان زۆرۈر ئىلىملەردىن سانىلىدۇ. ئەمدى سەن
بىلمەكچى بولغان ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەت ھەققىدە سۆزلەپ
بېرى. بۇنىڭدىنمۇ سەن ئەدەبىيات ۋە تارىخ ھەققىدە كۆپ
نەرسىلەرنى بىلىۋالسىەن...

ئاليجاناب ئەخلاق ئىگىسى

ھىجرىيىنىڭ 844 - يىلى رامزان ئېيىنىڭ 17 - كۈنى^① قىشنىڭ جاندىن ئۆتمىدىغان سوغۇق شامىلى قەدىمىي شەھەر ھىرات كوچىلىرىدا ئۇچماقتا. پادىشاھ سارىيىدا ساراي خىزمەتلىرى بىلەن ئالدىراش بولۇۋاتقان غىياسىدىن قىيا ئېچىلغان ساراي ئىشىكىدىن تارتىنچاقلىق بىلەن قاراپ ئىشارەت بىلەن ئۆزىنى چاقىرىۋاتقان قېيىننىسى ياش يىگىت ئەلنى كۆردى ۋە «سەل توختاپ تۇر» دېگەندەك ئىشارەت بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپ قىلىۋاتقان ئىشنى ئالدىراتتى. بىر ئازدىن كېيىن سارايدىكىلەر چىقىپ كېتىشتى. ئەلى ساراىغا كىردى - دە، تۈزۈت قىلىپ تۇرماستىن ئوچۇق - يورۇقلۇق بىلەن:

— خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدىم، ئاكا، ئالائاتاللا سىزگە ئوغۇل پەرزەنت ئاتا قىلدى... — دېدى. غىياسىدىن خۇشال بولغىنىدىن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ كەتتى - دە:

— بارىكالا ئىنىم، — دېگىنىچە بېلىدىكى ئالتۇن بىلەن زىننەتلەنگەن كەمىرىنى ئەلىنىڭ بېلىگە باغلاپ قويدى. بۇ چاغدا غىياسىدىننىڭ ئىشىمۇ تۈگىگەن بولۇپ، ئىككىيلەن سارايدىن بىللە چىقىپ ئالدىراش ھالدا غىياسىدىننىڭ ئۆيىگە — دۇنياغا يېڭىدىن كۆز ئاچقان بوۋاقنىڭ يېنىغا مېڭىشتى...

^① مىلادىيە 1441 - يىلى 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

غىياسىدىننىڭ ئائىلىسىگە ئېيتقۇسىز خۇشاللىق ئېلىپ كەلگەن بۇ بوۋاق كېيىنكى چاغلاردا مەشھۇر شائىر، ئالىجاناب ئىنسان سۈپىتىدە نامى تارالغان ئەلىشىر نەۋائىي ئىدى. غىياسىدىن پادىشاھ سارىيىدا ئۆزىنىڭ ئۆتكۈرلۈكى، بىر سۆزلۈك ۋە قەتئىيلىكى، شۇنداقلا ھەربىر ئىشنى چوڭقۇر مۇلاھىزە بىلەن ئويلاپ، ئاقلانە تەدبىر يۈرگۈزۈش بىلەنلا ئەمەس، ئۆزىنىڭ مەرىپەت سۆيەرلىكى، ساراي ئىچى ۋە تېشىدىكى ئىلىم - مەرىپەت ئەھلىلىرى ئالىملار، شائىرلار ۋە باشقا سەنئەتكارلار بىلەن قويۇق مۇناسىۋەت ئورناتقانلىقى بىلەن يۇقىرى ئابرويغا ئىگە ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭ ئۆيىدە پات - پاتلا ئالىملار ۋە شائىرلار سۆھبىتى قىلىنىپ كېتەتتى. كىچىك ئەلىشىرنىڭ بالىلىق چاغلىرى ئەنە شۇنداق قويۇق ئىلىم مۇھىتىدا ئۆتكەن ۋە كېيىن ھىرات مەدرىسىلىرىدىكى كۆزگە كۆرۈنگەن مۇدەررىسلەرنىڭ تەربىيىسىدە شاھزادە ھۈسەيىن قاتارلىقلار بىلەن بىرلىكتە تەربىيىلىنىپ ئۆسۈپ يېتىلگەن ئىدى.

ئەلىشىرنىڭ ئەقىل كۆزى ئېچىلىپ، ئۆزى مۇستەقىل بىرەر مەسىلىنى مۇلاھىزە قىلىپ ئۇنىڭغا ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارى يېتىلىشكە باشلىغان چاغلاردا ئاتىسى ئۇنىڭ تەبىئىتىدە شېئىرغا مايىللىقىنى بايقىغان ئىدى. ئەلىشىر بولسا بۇ چاغدا ئۆزى قىزىققان ئىشقا بېشىچىلاپ كىرىپ كەتكەن ۋە خېلى كۆپ شېئىرلارنى يېزىپ، ئەينى زاماننىڭ تونۇلغان شائىرلىرىدىن مەۋلانا ئەبەيدۇللا لۇتفى، ئابدۇراخمان جامى قاتارلىقلارنىڭ نەزىرىنى تارتىشقا باشلىغانىدى. ئۇنىڭ دادىسى غىياسىدىن ئۆزى شېئىر يازمىغان بىلەن خېلى - خېلى شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنىمۇ ئالدىراپ مۇئەييەنلەشتۈرمەيدىغان، شېئىرلاردىكى

ھاياجانلىق تىل بويىچىلىرىدىن كۆرە مېغىزلىق بېكىر دۇردانلىرىنى، زورۇقۇپ - چىقىلىپ ئېيتىلغان ئارتۇقچە مۇبالىغىلىق، مەدھىيە - خۇشامەت تىزمىلىرىدىن كۆرە، ھەقىقەتكە مايىل، راست گەپ قىلىنغان شېئىر پەزىلەتلىرىنى ئىزدەيدىغان ئادەم ئىدى. شۇڭا ئۇ ئەلشىرگە باشقا گەپ قىلماستىن پەقەتلا:

— سۇيۇق مەجنەز، مەدھىيىۋاز شائىر بولۇپ قېلىشتىن ھەزەر ئەيلە، يازمىلىرىڭدىن ئىلاھىي ھەقىقەتكە بولغان ساداقەت، ئىنسانىي مېھىر - ۋاپا، پاكلىق سادالىرى ئاڭلانسۇن، ئازغۇنلار ئۇنىڭدىن توغرا يولنى كۆرسۇن، ئۈمىدسىز - نىمجانلار ئۇنىڭدىن كۈچ - جاسارەت تاپسۇن، يازغىنىڭ بىلەن قىلغىنىڭ بىر يەردىن چىقسۇن، ئىلمى بار ئەمەلى يوق قۇرۇق ۋەز - نەسبەتچى بولۇشتىن ساقلان. يازغىنىڭغا ئاۋۋال ئۆزۈڭ ئەمەل قىل. زۇلۇمغا ۋە ساختىلىققا چاپان ياپما، ئابروۋىنى ھەقىقەتكە، توغرىلىققا ھامىي بولۇشتىن ئىزدە! — دېدى.

ئون بەش يېشىدىن باشلاپ سۇلتان ئوبۇلقاسىم بابۇر خىزمىتىگە كىرگەن ئەلشىر خىزمەت ئورنىغا بالدۇر كېلىپ، ئۆزىگە تەقسىم بولغان ۋەزىپىلىرىنى ئىخلاسى بىلەن ئورۇندايتتى. ئوردىدىن قايتقانلىرىدا بولسا خاس خانىسىغا بېكىنىپ كىتابلىرى ئارىسىغا چۆكەتتى. تەپەككۈر قۇشلىرى پەرۋاز قىلىپ، ئىلھام بۇلاقلىرى قايناپ تاشقانلىرىدا شىرە ئالدىغا كېلىپ ئاپئاق قەغەز يۈزىگە شېئىر دۇردانلىرىنى نەقىشلەشكە باشلايتتى. ئۇ ئۆزى خالاپ تۈركىي تىلىدىكى شېئىرلىرىدا «نەۋائىي»، پارس تىلىدىكى شېئىرلىرىدا «فانىي» تەخەللۇسىنى ئىشلەتتى. ئەلشىر ئون ئالتە ياشقا كىرگىنىدە ئاتىسى

غىياسىدىن ۋاپات بولدى، بۇنىڭ بىلەن تۇرمۇشنىڭ ھەرخىل ئېغىر يۈكلىرىنى ئۆزى يالغۇز كۆتۈرۈشكە، دولقۇنلۇق ئېقىنلىرىدا ھوشيارلىق، چەبەدەسلىك بىلەن ئۇزۇشكە مەجبۇر بولدى. تېخى كىچىك ئىنسى بىلەن ئاجىز ئانىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشۇمۇ ئۇنىڭ زىممىسىدە ئىدى. ئەلىشىرنىڭ ئاتىسى ئالەمدىن ئۆتكەن يىلى سۇلتان ئوبۇلقاسىم بابۇرمۇ ۋاپات بولىدۇ. ئۇنىڭ ئورنىغا تەختكە چىققان سۇلتان ئەبۇسەئىد ئوردىدا ئۆز مەفكۇرىسىغا مۇۋاپىق تەرتىپ ئورنىتىپ، ئوبۇلقاسىم بابۇرنىڭ خىزمىتىدە بولغان كۆپلىگەن ئىقتىدارلىق ئوردا كىشىلىرىنى ئوردىدىن چەتلەشتۈرىدۇ. جۈملىدىن، تېمۇرىيلەر ئائىلىسىنىڭ ئەۋلادلىرىنى ئۆزى ئۈچۈن خەۋپلىك ھېسابلاپ، ئۇلارنى چەت ۋىلايەتلەرگە ئەۋەتىۋېتىدۇ. ئەلىشىرمۇ بۇ چاغدا ئۆزىنى چەتكە ئېلىپ ھىراتتىن مەشھەدكە كېتىدۇ. ئۇ مەشھەدكە شۇ باغرىنچە سەككىز يىل تۇرۇپ قالىدۇ. سەككىز يىل جەرياندا ئۇ باشقا ئىشلاردىن پۈتۈنلەي قول ئۈزۈپ، ئۆزىنىڭ ئۆگىنىشىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇش ۋە ئىجادىي مەشغۇلاتنى داۋاملاشتۇرۇپ يەنىمۇ تاكامۇللاشتۇرۇش يولىدا باش چۆكۈرۈپ ئىجتىھات قىلىدۇ. شۇنىڭغا مۇۋاپىق ھالدا شائىرنىڭ نامى تېخىمۇ مەشھۇر بولۇپ ئەتراپقا تارقىلىدۇ. بۇ چاغدا سۇلتان ئەبۇسەئىد ئۆزىگە مايىل بولىغان شائىرنىڭ مەملىكەت تەۋەسىدە نام - شۆھرەت قازىنىپ كېتىشىگە چىدىماي، ئەمدىلا مەشھەدتىن ھىراتقا قايتىپ كەلگەن شائىرنى سەمەرقەندكە ئەۋەتىۋېتىدۇ.

ئەينى چاغدىكى ھۆكۈمرانلار ئارىسىدىكى ئادالەتسىزلىك، خەلق ئۈستىدىكى زۇلۇم، شاھ سارىيىدىكى ئەيش - ئىشرەت، بۇزۇقچىلىقلار ئەۋجىگە چىققان، خەلق تۇرمۇشى خارابلىشىشقا

يۈزلەنگەن، مەنئى ھايات جاھالەتكە يۈز تۇتۇپ، ئىلىم ئەھلىلىرى خارلانغان ۋەزىيەتتە ئەلىشىر نەۋائىي سەمەرقەندىمۇ باشقا ئىشلارغا قىزىقماي، مەشھۇر قانۇنشۇناس ئەبۇلەيس سەمەرقەندى ئەۋلادلىرىدىن بولغان مەشھۇر مۇدەررىس خوجا جالالىدىن فەزلۇللاھ ئەبۇلەيسنىڭ قولىدا ئىلىم تەھسىل قىلىشقا كىرىشىدۇ. ئىلىم تەھسىلىگە بىرلەشتۈرۈپ ئىجادىي مەشغۇلاتنىمۇ داۋام ئەتكۈزىدۇ.

مەيلى ھىراتتا ئىجاد قىلغان شېئىرلىرىدا بولسۇن ياكى مەشھەد بىلەن سەمەرقەندتە ئىجاد قىلغان شېئىرلىرىدا بولسۇن، دائىملا ئادالەت بىلەن ھۆرلۈكنى، ئىلىم - مەرىپەت بىلەن خەلقچىللىقنى تەرغىب قىلىپ، ئاۋامنىڭ تىنچلىق - خاتىرجەملىكى، بەخت - سائادىتى ئۈچۈن يۈرىكى سۇ بولۇپ كەلگەن شائىر قانداقلا بولمىسۇن مەملىكەتتە ئىلىم - پەن، ئەدەبىيات - سەنئەت تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش، ھۆرلۈك - ئازادلىقنى بەرپا قىلىش ئۈچۈن ئۆز ئىچىمىزدىن كۈچلۈك، ئادالەتپەرۋەر ھۆكۈمران بولۇشى كېرەك دەپ ئويلايتتى ھەم دوستى ھۈسەيىن بايقاراننىڭ ئەنە شۇ خىلدىكى ھۆكۈمران بولۇپ قېلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. بۇ ئىككىلىنىڭ بالىلىق چاغلىرىدىن باشلانغان دوستلۇقى ۋە ھۈسەيىن بايقاراننىڭ شائىرلىق ئىستېداتى نەۋائىينىڭ بۇ ئىشەنچىسىنى تېخىمۇ كۈچەيتكەن ئىدى. شۇڭا ئۇ: «نەچچە ۋاقىتتىن بېرى بېشىمنى ئىچىمگە تىقىپ، قەغەز يۈزىدە شېئىر جېڭى قىلدىم، قەغەز يۈزىدىكى جەڭ بىلەنلا ئەلدە ھۆرلۈك - ئازادلىق ئورنىتىش مۇمكىن ئەمەس. ئەمدى قەلەم تۇتقان قولۇمغا قىلىچ ئېلىپ، ئاتنى ئېگەرلەپ، ئەلدە ئادالەت ئورنىتىش جېڭىگە تەييارلىنىشىم

كېرەك. شۇندىلا مېنىڭ يازمىلىرىمدىكى ئادالەت دەۋايىم ھەقىقىي مەنىسىنى تاپىدۇ...» دەپ ئويلىدى - دە، بۇ قېتىم ئىككىلەنمەيلا ئەمدىكى سىياسىي پائالىيەتنى ھۈسەيىن بايقارا تەرەپتە تۇرۇپ ئادالەت ئۈچۈن كۈرەش قىلىشتىن باشلىدى. شائىر بۇ مەۋقەسىدە ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە چىڭ تۇرۇپ ھەقىقىي خەلقپەرۋەر شائىر، ئادالەتپەرۋەر دۆلەت ئەربابى ئىكەنلىكىنى ئۆزىنىڭ ئەمەلىي ھايات كەچۈرمىشلىرى ئارقىلىق ئىپادىلىدى.

مىلادىيە 1469 - يىلى خۇراساندا ھۈسەيىن بايقارا تەختكە چىقىپ، ھاكىمىيەت يەنە تېمۇرىيلەر ئەۋلادلىرىنىڭ قولىدا قارار تاپتى. ياندىرۇقى يىلى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا نەۋائىينى ئوردىنىڭ باش مۆھۈردارلىق ۋەزىپىسىگە تەيىنلىدى، كېيىن يەنە ئۇنىڭغا ئەمىرلىك ئۈنۋانى بېرىلدى. ئۇ ئەمدى ھۈسەيىن بايقاراغا تېخىمۇ سادىقلىق بىلەن ئىشلىدى. ھۈسەيىن بايقارا ھاكىمىيەتنى تىكلەش ئۈچۈن قانچىلىك كۈچ سەرپ قىلغان بولسا ئۇنى مۇستەھكەملەشكەمۇ شۇنچىلىك كۈچ قوشتى. ئۇ: «كۈچلۈك، ئادالەتپەرۋەر پادىشاھ مەملىكەت خەلقىگە تىنچ، ھۆر ھايات ئاتا قىلالايدۇ» دەپ قارايتتى.

ھۈسەيىن بايقارا ھۆكۈمرانلىق قىلغان مانا شۇ دەۋردە ھىراتتا ناھايىتى كۆپ شائىرلار، ئالىملار ۋە سەنئەتكارلار يېتىشكەن ۋە كامال تاپقان بولۇپ، ئۇلار ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ شۇ دەۋر مەدەنىيەت تارىخىنى نۇرلاندۇرغان كۆپلىگەن مۇنەۋۋەر ئەسەرلەرنى ئىجاد قىلدى. ئەنە شۇ ئەھلى پازىللارنىڭ ئۇستازى ۋە ھىمايىچىسى خۇراسان دۆلىتىدە ئەڭ ئابرويلىق شائىر ۋە ئوقۇمۇشلۇق دۆلەت ئەربابى ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەت ئىدى. ئۇنىڭ ئارامبەخش شېئىرلىرى خەلىقكە روھىي ئوزۇق بېرىپلا قالماستىن، ھۈسەيىن

بايقارا تەختكە چىققاندىن كېيىن، نەۋائىينىڭ بۇرۇنقى ھۆكۈمرانلار تەرىپىدىن تارتىۋېلىنغان ئانا مىراس مال - مۈلكى ۋە يەر - زېمىنلىرى ئۇنىڭغا قايتۇرۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ مال - مۈلك ۋە يەر - زېمىنلىرىدىن كىرگەن دارامەت ئاۋامنىڭ مەنپەئىتىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان جامائەت قۇرۇلۇشلىرىغا، جۈملىدىن ئېرىق - ئۆستەڭ، يول - كۆۋرۈك، مەسچىت - مەدرىسە، شىپاخانا ۋە ساراي - قونالغۇلارنى سېلىشقا ئىشلىتىلگەن، يېتىم - يېسىرلارغا خەير - ساخاۋەت قىلىنغان ئىدى. ئېيتىشلىرىچە، نەۋائىي ھەزرەتنىڭ بارلىق يەر - زېمىن، سۇ ۋە مال - مۈلكىدىن ھەر كۈنى ئون سەككىز مىڭ تىللا مىقدارىدا دارامەت كىرىدىغان بولۇپ، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەنە شۇنداق ساخاۋەت ئىشلىرىغا سەرپ قىلىنىدىكەن.

شائىر يەنە مەرىپەتكە ھامىيلىق قىلىشنى قولدىن بەرمىگەچكە، ناھايىتى كۆپ ئىستىبات ئىگىلىرى ئۇنىڭدىن بەھرىلىنىپ، ئىلمىي، ئىجادىي ئىشلار بىلەن شۇغۇللانغان ئىدى. نەۋائىي ھىراتتا قۇرغان كۈتۈپخانىغا زامانىنىڭ كۆزگە كۆرۈنگەن ئىلىم ئەھلىلىرى، مەشھۇر شائىرلار، تارىخچىلار، خەتتاتلار ۋە نەققاشلار جەلپ قىلىنغان. بۇلار ئىچىدە نەۋائىي ھەزرەتنىڭ ھامىيلىقىدا ئەمىرنىڭ تەكلىپى ۋە يول كۆرسىتىشى، يېتەرلىك ئىمكانىيەتلەر بىلەن تەمىنلىشى، جۈملىدىن كۈتۈپخانىسىنىڭ ئاچقۇچىنى تۇتقۇزۇپ كەڭتاشا پايدىلىنىشقا مەرھەمەت قىلىشى نەتىجىسىدە بۈگۈنكى كۈندە تارىخ ئالىملىرى تەرىپىدىن «دۇنيا تارىخلىرى ئىچىدىكى ئىناۋەتلىك كىتاب» دەپ ئېتىراپ قىلىنغان يەتتە توملۇق مەشھۇر تارىخىي ئەسەر «رەۋزە تۇسسافا — ساپالىق باغ» نىڭ مۇئەللىپى مۇھەممەد ئىبىن خاۋەندشاھ —

مىرخاندىنىڭ مەزكۇر ئەسىرىنىڭ دۇنياغا كېلىش جەريانى ئالاھىدە دىققەتكە سازاۋەر.

يىراق قەدىمكى زاماندىن 15 - ئەسىرگىچە بولغان دۇنيا تارىخى مۇپەسسەل بايان قىلىنغان چوڭ ھەجىملىك بۇ ئەسىرنىڭ بېشىدا مۇئەللىپ ئۆز ئەسىرىنىڭ ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەتنىڭ تەشەببۇس - رىغبىتى ۋە ھىممەت - ياردىمى بىلەن روياپقا چىققانلىقىغا تەشەككۈر ئېيتىپ مۇنداق يازغان:

«پۈتۈن كائىناتنى ئۆزىنىڭ چەكسىز كۈچ - قۇدرىتى ۋە سىرلىق قانۇنىيەتلىرى بىلەن ئاجايىپ ھېكمەت ۋە ئىنتىزاملار ئىچىدە ياراتقان جانابىي ئاللاھقا چەكسىز ھەمدۇسانا بولسۇن ۋە ئىنسانلارنى جاھالەت قاراڭغۇلۇقىدىن قۇتۇلدۇرۇپ توغرا يولغا ۋە ئەركىن، بەخت - سائادەتلىك ۋە يۈكسەك ئەخلاىقلىق ھاياتقا باشلىغان پەيغەمبىرىمىز ھەزرىتى مۇھەممەد مۇستافاغا دۇرۇت ۋە ئۇنىڭ يولىدا ماڭغان بارلىق ئەسھابلىرى ۋە مۇجتەھىد ئۆلىمالارغا خۇدانىڭ رەھمەت ۋە سالامى بولسۇن. خۇداغا شۈكرىكى، بىزنىڭ دەۋرىمىزدە دۆلىتىمىز ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەش ۋە دۆلەت ئىشلىرىنى ئادالەت، ئىنساپ ۋە ھەقىقەت بىلەن ئىجرا قىلىشتىلا ئەمەس، خەلقىمىزنى مائارىپ، ئىلىم - پەن ۋە مۇۋاپىق سىياسەت، قانۇن - ئىنتىزاملار بىلەن قورقۇنچىسىز، غەم - ئەندىشىسىز ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىپ، ياشلىرىمىزنىڭ دىن، ئەخلاق، ئىلىم - مەرىپەت بىلەن تەربىيىلىنىشىگە مەدەت بېرىۋاتقان جانابىي ئادىل ئەمىر، ھەسەپ ۋە نەسەپتە ئۇلۇغ پەزىلەت ئىگىسى: دىن ۋە مىللەتنىڭ ئاساسىي تۈۋرۈكى: يۇرت ئىچىدە ئادالەت، ئىنساپ ۋە ھەقىقەتچىلىكنىڭ بايرىقىنى تىكلىگۈچى: سۇلتاننىڭ ئەڭ يېقىن ۋە ئىشەنچلىك كىشىسى:

مەملىكەتنىڭ دانا ۋەزىرى، چوڭ ۋە كىچىكلەرگە ئوخشاش
مۇئامىلە قىلغۇچى: دىن، دۇنيا ۋە خەلقنىڭ تىزۈم -
ئىنتىزاملىرىنى توغرا تەرتىپكە سالغۇچى جانابى ئەمىر ئەلشىر
نەۋائىي ھەزرەتلىرىنىڭ پەزىلى - ئىنايىتى ۋە چوڭ ياردىمى بىلەن
«رەۋزە تۇسەفا» تارىخىنى يېزىشقا كىرىشتىم...».

مىرخاند ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئۇنىڭ ئىزباسار
نەۋرىسى، مەشھۇر تارىخچى خانىدەمىرمۇ ئەلشىر نەۋائىي
ھەزرەتنىڭ ھامىيلىقىغا ئېرىشىپ، ئۇنىڭ كۈتۈپخانىسىنى
باشقۇرغان ۋە ئۇنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن شەرق خەلقلىرىنىڭ
تارىخىغا ئائىت ئۇندىن ئارتۇق تارىخىي كىتاب يازغان. ئەنە شۇ
تارىخچى خانىدەمىر ئەلشىر نەۋائىي ھەزرەتلىرىنىڭ خەلقپەرۋەرلىك،
مەرىپەتپەرۋەرلىك روھى كۈچلۈك، يۈكسەك تالانت - ئىقتىدارلىق
بولۇش بىلەن كىشىلىك دۇنيانىڭ ئەركىنلىكى، ئىنسانىي
ھوقۇق ۋە ئىنسانىي ئەخلاقنىڭ تەرەققىياتى، ئىلىم - مەرىپەت،
ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ راۋاجى، بولۇپمۇ مىللەتنىڭ ئەھلى
ئەۋلادىنى دىنىي ئىسلامنىڭ ئېسىل ئەدەب - ئەخلاقى، گۈزەل
تۇرمۇش، ئەركىن، شاد جەمئىيەت روھىدا كامىل ئىنسانلاردىن
قىلىپ يېتىشتۈرۈش يولىدا سەرپ ئەتكەن ھېسابسىز ئىجتىھات -
غەيرەتلىرى، ئىقتىساد - ھىممەتلىرى ۋە ئۇنىڭ خەيرلىك
نەتىجىلىرى ھەققىدە «مەكارىمۇل ئەخلاق — ئالىجاناب
ئەخلاق» نامىدا مەخسۇس بىر كىتاب تەسنىق قىلىپ، نەۋائىي
ھەزرەتنىڭ ئۇلۇغۋار ئىنسانىي خىسلەت - پەزىلەتلىرىنى بايان
قىلىش - مەدھىيەلەشكە بېغىشلاپ، بۈيۈك شائىرنىڭ پەزىلىتىگە
يادنامە قىلىپ قالدۇردى...

ئاليجانابلىق تەۋسىيى

— ئوغلۇم، قايسىدۇر بىر ئالىم «ياخشىلىق مۆجىزە يارىتىدۇ» دەپ ئېيتقان ئىكەن، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بوۋام، — دەرۋەقە، ئەلشىر نەۋائىي ھەزرەتلىرىنىڭ ھەرقانداق ئىنساننى قايىل قىلغان غەرزىسىز ياخشىلىق - ئىلتىپاتلىرى ۋە ھىممەت - ساخاۋەتلىرى ئەينى زاماندا خۇراسان مەملىكىتى تەۋەسىدە شاھىتنى - گاداىغىچە ھەممەيلەننى تەسىرلەندۈرۈپلا قالماي، نۇرغۇنلىغان مۆجىزىلىك قۇرۇلۇش - ئىنشائاتلارنى بارلىققا كەلتۈرگەن، تالاي مۇنەۋۋەر ئەسەرلەرنىڭ ئىجاد قىلىنىشىغا زېمىن ھازىرلىغان. نەۋائىي ھەزرەتنىڭ ئەمەل - مەنەسپ ئالدىدا غادىيۋالمغانلىقى، مال - دۇنيا، بايلىق ئالدىدا كېرىلىپ كەتمىگەنلىكى؛ ئەمەل - مەنەسپنىمۇ، بايلىقنىمۇ ئاۋامنىڭ بەخت - سائادىتى، خۇشاللىق، خاتىرجەملىكى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرغانلىقىدىن ئۇنىڭ كامىل ئىنسانلىق سۈپىتىنى ھازىرلىغانلىقى بىلىنىپ تۇرىدۇ.

دۇنيادا مۇنداق كىشىلەرگە ئاتاپ قانچىلىك كىتاب يازسىمۇ ئەرزىيدۇ. «مەكارىمۇل ئەخلاق» كىتابى نەۋائىي ھەزرەتنىڭ يۇقىرىقىدەك ئاليجاناب پەزىلەتلىرىنىڭ گۈزەل تەۋسىيى بولۇپ، ئېيتىشلىرىچە، شۇ زاماندا خۇراساندا ئەڭ باي ھېسابلانغان نەۋائىي كۈتۈپخانىسىنىڭ ئاچقۇچى خانىدەمىرنىڭ قولغا تۇتقۇزۇلغان ئىكەن. نەۋائىي خانىدەمىرنىڭ ئىلمىي ئىشلىرىدىن

دائىم خەۋەر تېپىپ تۇرىدىكەن. خانىدە مېرىمۇ ھەمىشە ئۆزىنىڭ ئىلمىي ئىشلىرىنىڭ پىلانلىرىنى نەۋائىي ھەزرەت بىلەن مەسلىھەتلىشىپ تۇرىدىكەن. خانىدە مېر ھەربىر ئىلمىي ئىجادىي ئىشىدا نەۋائىي ھەزرەتنىڭ مەنپەئەتلىك تەشەببۇسى ۋە ياردەملىرىگە ئېرىشكەچكە، بۇ كىتابنى ئۇنىڭغا بېغىشلاپ يازغانلىقىنى ئۆزىنىڭ يەنە بىر مەشھۇر تارىخىي ئەسىرى «ھەببۇس - سىيەر - دوستلار تەرجىمىھالى» دا مۇنداق ئەسكەرتىپ ئۆتكەن: «ئۇشۇ كىتاب ئەمىر ئەلىشىر نەۋائىينىڭ يۈكسەك پەزىلەتلىرى ۋە ئالىجاناب ئەخلاقى، شېئىرلىرى ۋە باشقا ئەدەبىي ئەسەرلىرى... ھەمدە قۇردۇرغان ئىمارەتلىرىنى تەۋسىپ قىلغۇچى مەخسۇس رىسالە بولۇپ، ھىجرىيە 906 - يىلى^①، يەنى مىرئەلىشىر ۋاپات ئەتكەن يىلى تەھرىر يېپىغا تىزىلغان ئىدى.»

پۈتكۈل ھاياتى بىر گۈزەل ئەخلاقنىڭ ئۆرنىكى بولغان ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەتلىرى ئىنسانىيەت ئالىمىدە ھەقىقىي ئىنسانىي قىممەتنىڭ، ئادىمىي ئەخلاق - پەزىلەتنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى نامايان قىلغان ئۇلۇغۋار سېيما بولۇپ، ئۇنىڭ شەنىگە ئاتالغان مۇبارەك «مەكارىمۇل ئەخلاق» كىتابى بۈيۈك ئىنساننىڭ پەزىلەتلىرىنى زامانلاردىن زامانلارغا يەتكۈزۈپ كەلدى. «مەكارىمۇل ئەخلاق» نىڭ سەھىپىلىرى تارىخىمىزدا ياشاپ ئۆتكەن بىر رىئال شەخسنىڭ ئەۋلادتىن - ئەۋلادقىچە ئۈلگە بولارلىق ھايات يولى ھەققىدە جانلىق ھېكايە قىلىدۇ. قېنى، ئەمدى بىز بۇ سەھىپىلەرنى ۋارقىلاپ كۆرەيلى...

① مىلادىيە 1501 - يىلى.

مەكارىمۇل ئەخلاق

(ئالىيجاناب خۇلقلا)

مۇقەددىمە

... ئۆتكۈر كۆز ئىگىلىرىنىڭ ھۇزۇرىدا مەخپىي ۋە يوشۇرۇن قالمىسۇنكى، شەرەپ ۋە ئۇلۇغلۇق ئاسماننىڭ قۇياشى، دۇنيا ئۇلۇغلىرىنىڭ پېشۋاسى، ياخشى خۇلقلا مەنبەسى... ئىلىم ۋە ئېرىپان ئىگىلىرىنىڭ ناماياندىسى، ھەقىقەت ۋە ئىشەنچ ئەھلىلىرىنىڭ قىبلەسى، خاقان دۆلىتىنىڭ تايانچىسى ۋە ھەزرىتى سۇلتان (ھۈسەيىن بايقارا) نىڭ يېقىنى، ئالىي ھەزرەت ئەمىر ئەلىشىرنىڭ... ئۈزلۈكسىز مېھرىبانلىقلىرى شولىسى، ئىلتىپات ۋە غەمخورلۇقلىرى ئاپتابى «خاندەمىر» دەپ شوھرەت قازانغان بۇ پېقىر بەندە ۋە ھېقىر زەردە غىياسىدىن ئىبن ھۇمامۇددىن بېشىغا توپلاندى، بەلكى ۋۇجۇد نىھالى ياشلىقىدىن تاكى يىگىتلىك دەۋرىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۇ ھەزرەتنىڭ لۇتقى - ئېھسان ئېرىقلىرى بويىدا ياشناپ ئۆستى. «نېمەت بەرگۈچىگە شۈكرانە ئېيتماق لازىم» دېگەن سۆز تەقەززاسى بويىچە ھەر دائىم ئۇنىڭ بەرگەن چەكسىز نېمەتلىرىنىڭ شۈكرىسىنى ئادا قىلىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىش ئۈچۈن «قانداق خىزمەتكە بەل باغلىسام بولاركىن؟» دېگەن پىكىر كۆڭلۈمدىن ئايلىنىپ، خاتىرەمدىن كېچىپ تۇراتتى.

ئاخىر، يول كۆرسەتكۈچى ئەقىل جان قولايىغا ئېيتتىكى،
ھەممىلا جەھەتتىن خەير - ئېھسان ئىگىسى بولمىتىن بۇ ئادىل
ئەمىرنىڭ ياخشىلىقلىرى زىكرى ۋە تەۋسىيىنىڭ ساداسى
دۇنيانىڭ ھەممە تەرىپىگە يېيىلغان ۋە ئادەم بالىلىرى ئارىسىدا
تىلدىن - تىلغا ئۆتۈپ، ئېغىزدىن - ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگەن،
چېھرىلىرىدىن ئۇلۇغلۇق ۋە يۈكسەكلىك نۇرلىرى پارلاپ تۇرغان
بولسىمۇ، بىراق ئۇشبۇ قۇدرەتلىك ۋە بەختلىك ئەمىرنىڭ ياخشى
ئەخلاق ۋە گۈزەل ئەدەپلىرى پەزىلىتىدىن، شۇنىڭدەك مۇبارەك
ئەھۋاللىرى ۋە مەقبۇل ئادەتلىرىدىن، گۈزەل ئەھۋاللىرى ۋە
ئاجايىپ ۋەقەلىرىدىن، سېھىردەك تەسىرچان خاس
تەبىئەتلىرىدىن ۋە لەتلىكلەر (گۈزەللىك) گە بېزەل بەرگۈچى
دۇردانە سۆزلىرى نەتىجىلىرىدىن بىر قىسمىنى ئۆز ئىچىگە
ئالدىغان پارچىلارنى تەرتىپكە سېلىپ شەرھلەنسە، ھەق ئۆتەش
ۋەزىپىلىرى بىر ئاز بېجىرىلگەن ۋە زەررىچە بولسىمۇ، توغرا يول
كۆرسەتكۈچى ئالىي ھەزرەت نېمەتلىرى شۇكرانىسىنىڭ
ھۆددىسىدىن چىقىلغان بولۇر ئىدى.

بۇ گەپ شۇنىڭغا سەۋەب بولىدۇكى، تاقىيامەتكىچە ۋە
قىيامەتتىمۇ ئۇلۇغ ھەزرەتنىڭ ياخشى ئىشلىرى ۋە يېقىملىق
پېئىللىرىنىڭ زىكرى زامان سەھىپىلىرىدە، كېچە ۋە كۈندۈزنىڭ
ۋاراقلىرىدا مەڭگۈ قالغان بولاتتى.

چۈنكى، ياخشى نام قالدۇرۇشنى ئىككىنچى قېتىم ئۆمۈر
سۈرۈش دېيىشىدۇ ئەمەسمۇ؟

شۈبھىسىزكى، مەن قۇلبەچچەنىڭ ئۇ ئۇلۇغلۇق ئاسمىنىڭ
قۇياشنى ماختاشتىن ئۆزىگە ھۈنرىم بولمىغانلىقىدىن خالىس
دۇئادىن ئۆزىگىنى تاپالماي، كۆڭلۈمدىكىلەرنى يېزىشقا كىرىشتىم
ۋە بۇ پارچىلارنى بىر مۇقەددىمە، ئون مەقسەت ۋە بىر خاتىمە

بىلەن تەرتىپكە سېلىپ «مەكارمۇل ئەخلاق (ئالىجاناب خۇلقلا)» دەپ ئاتىدىم.

ئەمما ئۇشبۇ ئەسەر ئاققا كۆچۈرۈلۈشى ۋە ئەقىل ئىگىلىرىنىڭ بەيزىلىك نەزەرلىرىگە مەنزۇر بولۇشتىن ئاۋۋال بۇ ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك ئەمىرنىڭ سەزگۈر قۇلاقلىرىغا: «ئەي ئارام ئالغۇچى نەپىس، ئۆمرۈڭ تۈگىدى، ئەمدى رازىلىق بىلەن رەببىڭگە قايت» دېگەن نىدا يېتىشتى ۋە ھەق چاقىرىقىغا «لەببەي» جاۋابىنى بېرىپ، ئەزىز روھلىرىنىڭ قۇشى مۇقەددەس گۈمبەزگە جايلىشىشىنى ئىختىيار قىلدى.

بۇ قايغۇلۇق ۋەقەنىڭ تەشۋىشى مەن بىچارىنىڭ جېنىغا ئىزتىراپ كەلگۈنىنى ئاققۇزدى. چىداپ بولغۇسىز بۇ ھادىسىنىڭ دەھشىتى ھەيرەت ۋادىسىدا ئاۋارە بولغان بۇ غەپرىنىڭ كۆزلىرىنى خىرە قىلدى.

يارەب، قانداق قىلاي، بۇ غەمنى كىم بىلەن بىللە كۆرەي، بۇ ماتەمنى دىلدىن نېمە بىلەن چىقىراي. ھەيرەتتە قالغانمەن، شۇندىن باشقىنى بىلمەيمەنكى، پۈتۈن ئالەمگە جان ئالغۇچى مۇسبەت چۈشتى. قول ئىشتىن، تىل بولسا سۆزلەشتىن تامام توختىدى. ئۆزىنى يوقاتقان كۆڭۈل سەبرۇئارامدىن ئاجراپ تاقەسىزلىنىشكە باشلىدى.

نەزم:

غەملىرىڭ مۈشكۈلدىن بەرياد ئەي دىل،
بولدى ھەممە غەيرەتلىرىڭ بەرياد ئەي دىل.
ئۈمىدىڭ تەلىپى يولىدا بۇ كۆز —
جىگەر قېنىدىن باشقىنى تۆكۈمدى، ئەي دىل.

ئاخىر، ئۆزۈمنى ئۈمىدلىنىدۈرۈپ شۇنىڭغا قارار بەردىمكى، ئول

زات ھەققىدە يېزىپ قويغانلىرىمنى ئاققا كۆچۈرەي ۋە ئۇ بەرىكەت چاقچۇچى زاتنىڭ خەستىلىك ۋە ۋاپات كەيپىياتىنى بايان لەۋھەسىگە نەقىش قىلاي دېدىم. قەغەز مۇلايىملىق كۆرسىتىپ، سىياھ راۋان قۇيۇلۇشقا باشلىدى. قەلەم شۇ سۆزلەرنى بايان قىلماق ئۈچۈن تىلغا كىرىپ دېدىكى: بىر مۇنچە مۇددەت سېنىڭ پىكرىڭ گۈزەل نەتىجىلىرىنى مۈشكى ئەنئەنە بىلەن پەرۋىشلەپ، ئاق قەغەز يۈزىدە جۇلالاندۇردۇم. ئاقىۋەتتە تىلەك دەرىخى ھەسرەت ھاسىلىنى بېرىپ، خاتىرىنى — ئۇ ئەندىشىلەر داغدۇغىسىنى بىردىنلا توختاتتىم. چۈنكى ئېنىق بىلىمەن: بۇندىن كېيىن ھەربىر چوڭقۇر ئويلىغۇچى پىكىر ئىگىسى ئۆز كۆڭلىنىڭ يوشۇرۇن ئۆيىدە يېقىملىق، گۈزەل ئىبارىلەر بىلەن ھەمئاندا بولغاندا، شۇ ۋاسىتە بىلەن بالاغەت چىمەننىڭ تۈتىملىرى بۆلبۈل كەبى ھەمبۆرە بولۇپ سايىرىغاندا، زامان دۈشمەنلىرىنىڭ كۆپلۈكىدىن ۋە مەدەتكار دوستلارنىڭ كەملىكىدىن قىممەتلىك ئۆمۈرلىرىنى مۇشۇ ئەستىلىكلەرنى ئوقۇشقا سەرپ قىلغۇسى.

جاھان ئۇلۇغلىرى مەدەتكارنىڭ سائادەتلىك تۇغۇلۇشى ۋە گۈزەل خۇلقلىرىنىڭ باياندا

دۇنيا ۋە دىنغا ياردەم بەرگۈچى خاقان شاھرۇھ^① سۇلتاننىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە ۋە سۇلتانلىق زامانىدا دۇنيانىڭ ھەممە تەرىپى ۋە ھەر بۇرجىكى ئۇنىڭ ئەل ۋە ئېھسانىنىڭ پەيزىدىن جەننەت كەبى كۆركەملەشكەن ئىدى. دەل شۇ زاماندا ئىززەت ۋە

^① شاھرۇھ — ئىسمى مىرزا مۇھەممەد بولۇپ، ئەمىر ئۆمەرنىڭ 4 - ئوغلى. خۇراسانغا 42 يىل (ھىجرىيە 850 - 808) ھۆكۈمرانلىق قىلغان.

ئىقبال گۈلشىنىدە تىنچلىق ۋە ئارزۇ مېۋىلىرى ھاسىل قىلىدىغان بىر دەرخ كۆكەردى ۋە ئاسماندا ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك يۇلتۇزلار كۆرۈنۈپ، مۇرادتىن بەختكە چۆمگەن كۆزلىرى روشەن بولدى. يەنى ئالىي مەرتىۋىلىك، ھىدايەت نەسەبلىك، پاكىز تەبىئەتلىك، ساپ نىيەتلىك، سەلتەنەتنىڭ تايانچىسى، مەملىكەتنىڭ تۇۋرۇكى، خاقان دۆلىتىنىڭ ياردەمچىسى، سۇلتان ھەزرەتلىرىنىڭ يېقىن دوستى 844 - يىلى 17 - رامزان ئېيىدا (توخۇ يىلىدا) يوقلۇق دۇنياسىدىن بارلىق ئالىمگە قەدەم قويۇپ، ئۆزىنىڭ گۈزەللىكى ۋە پارلاق چېھرى بىلەن يەر يۈزىنى بېزىدى.

لۇتقى ۋە مەرھەمەت بەلگىلىرى ئۇنىڭ مۇبارەك چېھرىلىرىدە جىلۋە قىلاتتى. ياخشى خۇلقلىرىنىڭ نىشانلىرى ئۇنىڭ پارلاق پېشانىلىرىدىن ئايان ئىدى. ئۇنىڭ كۈلۈپ تۇرغان ئوچۇق يۈزلىرىدىكى نۇرلار ئەقىل قۇلىقىغا شۇنى يەتكۈزدىكى، ئۇ ئاز ۋاقىتتا پەزىلەت كامال ئورنىنى مۇبارەك ئايىغى بىلەن زىننەتلەيدۇ. يېڭى تۇغۇلغان بەلەن مەرتىۋىلىك زاتىنىڭ ئانا - ئانىسى ئېھسانلاردىن شۈكرىلەر ئېيتىپ، نەزىر ۋە سەدىقىلەر قىلىشقا باشلىدى. زىياپەت ۋە تىۋى مۇراسىملىرىنى، شادلىق ۋە خۇرسەنلىكلەر لاۋازىملىرىنى ئادا قىلىشتى. ئۇ ئالىي زاتىنىڭ بالىلىق چاغلىرىدىلا ئېيتقان ئاجايىپ سۆزلىرىنى ئىشتىكۈچىلەر ھەيرانلىق دېڭىزىغا چۆمەردى. ئاتىسى ئۇلۇغ نامدار، ساھىبقران سائادەتلىك ئۇلۇغ پادىشاھ مىرزا سۇلتان مۇھەممەت بايقازا ۋە باشقا يېقىن قېرىنداشلىرى بۇ بۈيۈكلۈك دەرىخىنىڭ غۇنچىسىگە ھەمىشە مېھىر ۋە شەپقەت كۆزى بىلەن قارايتتى ۋە ئىلھامبەخش سۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭغا ياخشى ئۈمىدلەر باغلاپ مۇھەببەت ۋە مەرھەمەت بىلەن تەربىيە قىلىشاتتى.

ئىلىم ۋە سەنئەتنىڭ يورۇق نۇقتىسى بولغان ئۇ زاتىنىڭ

يېشى تۆتكە يەتكەندە ئۇنى تەربىيە قىلىش ۋە ئاگا قاراش ئۈچۈن قازى مەھكىمىسىدە خىزمەت قىلغۇچى، ئاسمان مەكتەپلىرىگىمۇ مۇئەللىم بولالايدىغان ساپ دىللىق ئۇستا ۋە تەجربىلىك بىر ئەدىبكە تاپشۇرۇلدى. ئۇ ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك ساھىبىقىران^① بىلەن بىرلىكتە مەكتەپتە دەرس ئوقۇشقا باشلىدى. تەڭرىنىڭ ئىنايىتى بىلەن پات پۇرسەتتە دەرىسلەرنى ئۆزلەشتۈرۈشتە شېرىكلىرىدىن ئىلگىرىلەپ كەتتى. ئۇنىڭدىكى تەبىئەتنىڭ نازۇكلۇق، ساپلىق ۋە ساغلاملىق شۆھرىتى ئەتراپقا يېيىلدى ۋە مۇبارەك پىكىرلىرىنىڭ توغرىلىقى ھەققىدىكى تەرىپلەر خەلق ئارىسىدا تارقالدى. يازغان خەتلىرى ئاسمان قەغەزلىرىنى مەرۋايىت كەبى زىننەتلەيتتى، تۈزگەن نەزم جاۋاھىرلىرى قىممەت باھالىق سەدەپ دۈرلىرىدىن قېلىشمايتتى، ئۇنىڭ ئۇلۇغ مەرھەمەتنىڭ ھىدىدىن بەخت ۋە دۆلەت ئەربابلىرىنىڭ دىماغلىرى خۇشبۇي بولدى ۋە ئېھسانلىق خۇلقىنىڭ يېقىملىق شاماللىرىدىن بىلىم ۋە سەنئەت ئىگىلىرىنىڭ ئۈمىد ۋە ئارزۇ دەرەخلىرى باراقسان بولدى. ئۇنىڭ بەختلىك ۋە مۇبارەك تۇرمۇشىدا «مەكارىمۇل ئەخلاق – ياخشى خۇلقلار» سۆزىنىڭ مەنىسى نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى ئايان بولدى. مەكارىمۇل ئەخلاقنى ئۇ ئۆز تۇرمۇشىغا پۈتۈنلەي تەتبىق قىلدى.

بىرىنچى مەقسەت، ئەقىل ۋە ئىدراكنىڭ شەرەپ ۋە دەرىجىسى

ھەققىدە

قايسى جايدا ئەقىل ھۆكۈمرانلىق قىلمايدىكەن، مۇنداق جايدا توغرا ئىش بولمايدۇ، چۈنكى ئەقىلنىڭ ھىدايىتى — يول كۆرسىتىشى بىلەن ياخشى بىلەن ياماننىڭ، پايدا بىلەن زىياننىڭ،

^① ئەلىشىر نەۋائىينىڭ تەختۇشى سۇلتان ھۈسەيىن بايقارا كۆزدە تۇتۇلدى.

توغرا بىلەن خاتانىڭ پەرقى مەلۇم بولىدۇ. ئەقىل يول كۆرسەتكۈچى ۋە ئىشىك ئاچقۇچىدۇر، ئۇ ئۇلۇغ پادىشاھلارنىڭ تاجىدۇر، نامدار كىشىلەرنىڭ زىننىتىدۇر. ھەر قانداق كىشىنىڭ ئەقلى بولمىسا، ئەقىللىق كىشى ئۇنى ھوشيارلاردىن ھېسابلىمايدۇ.

ھەقىقەتەن بۇ نازۇك جەۋھەر ھەركىمنىڭ دىماغ خەزىنىسىگە كىرسە، ئۇنىڭ كۆڭۈل ۋە كۆزلىرىگە مىڭلاپ مەنە خەزىنىلىرىنى كۆرسىتىدۇ، ھەر كىشىنىڭ مۇبارەك دىلىدا جاي ئالسا پىكىر نەزىرى بىلەن ئۇنىڭدىن جاھالەت داغلىرىنى چىقىرىپ تاشلايدۇ. تەڭرىگە ھەمدلەر بولسۇنكى، بىلىم ۋە كامالەت ئەھلىلىرىنىڭ دانالىق كۆزلىرى بۈيۈك ۋە مېھرىبان تەڭرىنىڭ خاھىشىغا مۇۋاپىق ئەھۋال سەھىپىلىرىدە، گۈزەل ۋە نازۇك سۆزلىرىدە ئەقىل ۋە تەدبىر نۇرلىرىنى، ئالڭ ۋە پىكىر نىشانلىرىنى شۇرەۋىشتە ئايان قىلىدۇكى، ئۇنىڭدىن ئاشۇرۇپ سۆزلەش ۋە تەسۋىرلەش مۇمكىن بولمايدۇ. ئۇزاقنى كۆرگۈچى ئەقىلنىڭ تەشەببۇسى بىلەن دۆلەت ئىشلىرى تەرتىپكە سېلىندى، ئەقىلنىڭ نۇرى بىلەن ئېغىر قىيىنچىلىقلار يەڭگىللىدى. بۇ دەۋالارنىڭ توغرىلىقى ۋە بۇ مەنىلەرنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكى توغرىسىدا تۆۋەندىكى ھېكايىنى ئاڭلايمىز.

ھېكايە

مىرزا يادىكار مۇھەممەد پايتەخت ھىراتنى بېسىۋالغان پەيتتە سۇلتانى ساھىبقىران (ھۈسەيىن بايقارا) زامان تەقەززاسىغا كۆرە، مەيمەنە^① ۋە قورىاب^② تەرەپكە ئەۋەتىۋېتىلدى. ئۇ بىر كۈنى شۇ

① ② ئافغانىستاندىكى جاي ئىسىملىرى.

ۋىلايەتتە تەدبىرلىك ۋە يول كۆرسەتكۈچى ئەمىرى، يوشۇرۇن بىر جايغا چاقىرىپ، مەسلىھەت بىلەن ئاڭا شۇنداق دېدى: «مەلۇم بولۇشىچە تۈركمەنلەر پايتەخت ھىراتتا زۇلۇم ۋە زوراۋانلىق بايرىقىنى تىككەنمىش. مىرزا يادىكار مۇھەممەد بولسا فەراغەت ۋە غەپلەتتە كەپپۇ ساپا چىرىغىنى ياندۇرۇۋېتىپتۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئويلايمەنكى، ئەگەر سىز مۇۋاپىق كۆرسىڭىز ئۇ تەرەپكە يۈرۈش قىلساق، بەلكىم ئىشىمىز ئىلگىرى بېسىپ، ياراتقۇچى تەڭرىنىڭ ئاماننى بولغان پۇقرا زۇلۇم چاڭگىلىدىن قۇتۇلار ئىدى.» ئانھەزەت بۇ پىكىرنى ماقۇل تېپىپ، ئۇنى مۇمكىنقەدەر يوشۇرۇن تۇتۇشنى ئېيتتى ۋە ئىلھام بەرگۈچى تىل بىلەن: «ئەگەر بۇ سۆز ماڭمۇ ئېيتىلمىسا ياخشىراق بولۇر ئىدى» دېدى. سۇلتانى ساھىبقىران سورىدى:

— بۇ ھەقتە شۇ قەدەر مۇبالىغە ۋە تەئىككە قىلىشنىڭ سەۋەبى نېمە؟ ئالىيجاناب ئەمىر مۇنداق جاۋاب بەردى:

— بۇ سۆزلەرنى يوشۇرۇن تۇتۇش بەكمۇ زۆرۈردۇر. چۈنكى ھەر كۈنى بىزنىڭ بىر گۇرۇھ كىشىلىرىمىز يادىكار مۇھەممەد مىرزا تەرەپكە قېچىپ ئۆتمەكتە. ئۇلار بۇ خەۋەرنى يەتكۈزۈشتىنمۇ قىممەتلىكرەك سوۋغا تاپالمايدۇ. ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەسكى، بىزنىڭ مەقسىتىمىزنى سېزىپ قالسا، ئېھتىيات بىلەن ئىش كۆرىدۇ، بەلكى بۇ تەرەپكە قوشۇن ئەۋەتىشىمۇ مۇمكىن.

قىسقىسى، بۇ گەپلەردىن كېيىن ساھىبقىران تېزلىك بىلەن ھىرات تەرەپكە يۈرۈش قىلدى. بەلەند مەرتىۋىلىك ئەمىرنىڭ مەسلىھەتلىرىگە مۇۋاپىق تاكى لەنگەرى بۆكەنگە يەتكىچە بۇ سىرنى ھېچكىمگە ئېيتىلمىدى. پەقەت شۇ مەزگىلگە يەتكەندىلا ئاندىن باشقا ئەمىر ۋە ئەركان دۆلەتنى بۇ يۈرۈشتىن خەۋەردار قىلدى. ھەممىسى خۇرسەند بولدى. ئەمما كۆپچىلىك سۇلتانلار

يادىكار مۇھەممەد مرزىنىڭ ئىشىك ئالدى بوش قالغاندا، چۈش پەيتىدە باغى زەغەنغە كىرىش كېرەك، دېگەن پىكىردە ئىدى. تەدبىرلىك ئەمىر ئەلىشىر بۇ تەكلىپنى ماقۇل كۆرمىدى ۋە دېدىكى: «ئەڭ ياخشىسى، باغقا كېچىدە كىرەيلى، چۈنكى كۈندۈزى بولسا مرزا يادىكار مۇھەممەدنىڭ ئادەملىرى بىزنىڭ ھۈجۇمىمىزدىن خەۋەردار بولۇپ قېلىپ، تېزلىك بىلەن تەييارلىق كۆرۈشى، شۇنىڭ بىلەن ئىش بىزنىڭ مۇددىئايىمىزدىن باشقىچە بولۇپ قېلىشى مۇمكىن، دۈشمەن كېچىسى بىزنىڭ ھەرىكىتىمىزدىن خەۋەردار بولۇپ قالسىمۇ تېزلىكتە توپلىنالىشى ناتايىن. ئىككىنچىدىن، مەقسىتىمىز يورۇققا چىقمىغان تەقدىردە كۆز ئالدىمىزدىكى قاراڭغۇلۇقتىن پايدىلىنىپ بىر تەرەپكە چېكىنىشىمىزگە ئىمكانىيەت تۇغۇلىدۇ. ئەكسىچە كۈندۈزى بۇنداق قىلىش ئىمكانىيىتى بولمايدۇ».

سۇلتانى ساھىبقىران بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلىپ، كېچىسى باغى زەغەنغە كىردى، ساپ كۆڭۈللۈك ئەمىرنىڭ تەدبىرلىرى مۇۋەپپەقىيەتلىك چىقتى. «خۇلاسە تۇلئەخبار» دا يېزىلىشىچە: «مرزا يادىكار مۇھەممەد قولغا چۈشۈپ ئاخىرەتكە سەپەر قىلدى.» ئىلىم ئىگىلىرىگە ئايانكى، يىرتىلىش دېڭىزدىكى سەدەقلەر ئىچىدە گۈزەل ۋە پايدىلىق ئىلىم گۆھەرلىرىدىنمۇ قىممەت باھالىقراقى يوقتۇر.

شۇ سەۋەبلىك توغرا يولنى تاپقان ئەمىر بالىلىق چاغلىرىنىڭ دەسلەپىدىن باشلاپ، ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە ئۆمرىنىڭ پەيزلىك چاغلىرىنى پۈتۈنلەي ئىلىم ۋە سەنئەت ئۆگىنىشكە سەرپ قىلدى. ھەر تۈرلۈك بىلىملەرنى ئۆزلەشتۈرۈش ۋە ھەرخىل پەنلەرنى ئىگىلەش ئۈچۈن ئازغىنە ۋاقىتلىرىنىمۇ بىھۋەدە ئۆتكۈزۈمىدى. ھاياتىنىڭ ئەڭ ياخشى چېغى بولغان

يىگىتلىك پەيتلىرىنى ئاتاقلىق ئالىملار ۋە ھۈنەر - سەنئەت ئۈستازلىرى توپلانغان ھىرات شەھىرىدە زور غەيرەت ۋە نىجىھات بىلەن تۈرلۈك كىتابلارنى مۇتالىئە قىلىش بىلەن ئۆتكۈزدى. سۇلتان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ پادىشاھلىق دەۋرىدە دىن ۋە پەن ئىلىملىرىنى مۇكەممەل ئىگىلىگەنلىكتىن «ئىككىنچى ئەبۇ ئەلى سىنا» لەقىمىنى ئالغان خوجا فەزلۇللاھ ئەبۇلەيسىنىڭ ئالدىغا — سەمەرقەندكە بېرىپ ئۇنىڭ ھۇزۇرىدا ئىلىم ئۆگەندى. خوجا جانابلىرى ئالىي ھەزرەتنىڭ ئۆتكۈر زېھنىلىك ئىكەنلىكىنى ھەرۋاقىت ماختايتتى ھەم باشقا تالىپلاردىن ئۇنى ئارتۇق كۆرەتتى. سۇلتان ئەبۇسەئىد يوقلۇق ئالىمىگە كۆچكەندىن كېيىن ھىرات مەركىزىگە خۇشخۇلق ساھىبىقىران سەلتەنەت ۋە ئىقبال بايرىقىنى تىكلدى. بۇ چاغدا ئالىي ھەزرەت بۇ قەدىرلىك شەھەرگە مۇبارەك قەدىمىنى باستى. بۇ يەردە يۇقىرى مەرتىۋىگە كۆتۈرۈلۈپ، شەۋكەتلىك پادىشاھنىڭ نائىبى، ھۆكۈمەت ئەربابلىرىنىڭ رەھبىرى، ئاۋامنىڭ ئارزۇ - تەلەپلىرىنى ھەل قىلغۇچى، مەملىكەت ۋە مىللەت ئىشلىرىنى تەرتىپكە سالغۇچى، دىن ۋە دۆلەت ئەھۋالىنى ئىنتىزامغا قويغۇچى سۈپىتىدە بۇ ۋەزىپىلەرنىڭ بارچىسىنى بېجىرىش بىلەن بىرلىكتە ئالاھىدە ۋاقىت ئاجرىتىپ، كىتابلارنى مۇتالىئە قىلىپ ئىگىلىگەن ئىلىملىرىنى تېخىمۇ تاكامۇللاشتۇرۇشقا تىرىشتى.

شۇنىڭ ئۈچۈنكى، «بىر نەرسىنى جىددىي تەلەپ قىلغان كىشى ئۇنى جەزمەن تاپىدۇ» دېيىلگەندەك، ئۇنىڭ پاك، پارلاق ۋە پەيزلىك دىلىغا دۇنيادىكى ھەممە نەرسىلەر نەقىش قىلىنغان ئىدى. ئۆتمۈش ئالىملىرى پىكىرلىرىنىڭ خۇلاسىلىرى ئۇنىڭ پىكىرلىرىنىڭ نەتىجىلىرىدىن بىر نەمۇنە، كېيىنكى زامان ئالىملىرى پىكىرلىرىنىڭ پاكىزلىقى ئۇنىڭ پارلاق يۇلتۇز كەبى

روشن ئەسەرلىرىدىن بىر نىشان ئىدى. دانىشمەن ئالىملار ھەر ۋاقىت ئۇنىڭ ئالىي مەجلىسىدە ساپ تەبىئىتىنىڭ يارقىن سەھىپىلىرىدىن پايدىلىناتتى. مەشھۇر سەنئەت ئىگىلىرى ھەر ۋاقىت ئۇنىڭ مۇبارەك نىشانلىق پەيزلىك زىلچىسىغا ئولتۇرۇپ، جەۋھىر سۆزلىرىنى تىڭشايتتى ۋە مەنپەئەتلىنەتتى.

ئىككىنچى مەقسەت، ئىلىمنىڭ پەزىلىتى ۋە ئالىملارنىڭ مەرتىۋىسى ھەققىدە

ھەقىقەت ۋە ئىشەنچ ئەربابلىرىنىڭ قىبلىسى بولغان بۇ زات زەپەرلىك ساھىبقىراننىڭ پادىشاھلىق دەۋرىدە ئاتاقلىق ئالىملار ۋە ھۆرمەتكە لايىق فازىل كىشىلەرنىڭ دەرىجىلىرىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشكە ۋە مەرتىۋىلىرىنى ئۆستۈرۈشكە قولىدىن كېلىشىچە تىرىشچانلىق كۆرسەتتى، تەلەپلەرنىڭ تىنچ - تەشۋىشىسىز ئىلىم تەھسىل قىلىشى ئۈچۈن ئۇلارغا نەپىقە بەلگىلەپ، مەدرىسە ۋە خانىقالار بىنا قىلدى. بۇلار تۆۋەندىكىچە:

ئىخلاسىيە مەدرىسەسى: ئىنجىل ئېرىقى بويىدا ناھايىتىمۇ زىبۇ زىننەتلىك ياسالغان ئىخلاسىيە مەدرىسەسى سېلىندى ۋە 906 - ھىجرىيە (مىلادىيە 1500 - 1501) يىلىدا مول بىلىمگە ئىگە دانىشمەنلەردىن تۆت نەپىرى ئول شاراپەتلىك جايدا دەرس بېرىش بىلەن مەمنۇن بولۇپ پەخىرلەندى ۋە ئۇنىڭ ۋەقپىسىدىن كۆپ نەسىب ئالدى. ئۇلارنىڭ ئىسىملىرى: ئەمىر بۇرھانىددىن ئەتائۇللاھ نىشا پۇرىي، قازى ئىختىيارىددىن ھەسەن تۇرىبەتتې، ئەمىر مۇرتەزا، مەۋلانە پەسھۇددىن مۇھەممەد نىزامىي.

خەلاسىيە خانىقاسى: يۇقىرىدا زىكىر ئېتىلگەن مەدرىسەنىڭ قارشىسىدا بولۇپ، غايەت گۈزەل ۋە كۆركەم قۇرۇلغان. بۇ يەردە ھەم يىرىك ئالىملاردىن ئۈچ نەپىرى ئىلىم ئۆگىتىش ۋە دەرس بېرىش بىلەن مەشغۇلدۇر. ئۇلارنىڭ ناملىرى: ئەمىر ئەتائۇللاھ ئەسلىي،

ئەمىر سەدىرىدىن ئىبراھىم مەشھەدىي، خوجا ئىمامۇددىن ئەبدۇلغەزىز ئەبھەرىي.

شېئىيە (شېپاخانا): مەزكۇر مەدرىسەنىڭ غەرب تەرىپىدە، ناھايىتىمۇ چىرايلىق قۇرۇلغان. ھازىر ئۇ يەردە مەۋلانا غىياسۇددىن مۇھەممەد ئىبىن مەۋلانا جالالۇددىن تىب ئىلمىلىرىدىن دەرس بېرىش بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتىدۇ.

نزامىيە مەدرىسەسى: ھىرات شەھىرىنىڭ ئىچىدە بولۇپ، بۇ جايدا مەزكۇر تارىختا 906 - ھىجرىيە (1500 - 1501) يىلى ئەمىر ئاسىلبېكىنىڭ يېتۈك ئەۋلادى ئەمىر بۇرھانىددىن ۋە مەۋلانە كەرىمۇددىن دەشتى بەيازىلار دەرس بېرىش بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

خۇسرەۋىيە مەدرىسەسى: گۈزەل مەرۋ شەھىرىدە بىنا قىلىنغان. ئۇنىڭ شۇ نام بىلەن ئاتىلىشىنىڭ سەۋەبى، ساھىبىقىران پادىشاھنىڭ جىيەنى مىرزا كىچىك دەپ مەشھۇر بولغان مەرھۇم شاھزادە مىرزا مۇھەممەد سۇلتان بىنانىڭ خىشىنى قويغان ئىدى. شۇنىڭدەك، خۇسرەۋىيە سۆزى جۈمەل ھېسابى بىلەن ئۇنىڭ قۇرۇلۇش يىلى تارىخىنى بىلدۈرىدۇ.

دانىشمەن ئەربابلارنىڭ خاتىرىلىرىدە يوشۇرۇن قالمىسۇنكى، يۇقىرىدا زىكىر قىلىنغان بىنالارنىڭ شاراپىتى، بەرىكىتى پۈتۈن دۇنياغا شۇ قەدەر مەشھۇركى، ئۇنىڭدىن ئارتۇقىنى خىيالغا كەلتۈرۈپ بولمايدۇ. بولۇپمۇ ئىخلاسىيە مەدرىسەسى بىلەن خەلاسىيە خانىقاسى بىنا قىلىنغان زاماندىن تا مۇشۇ كۈنگە قەدەر يىگىرمە يىل ئىچىدە دۇنيانىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىدىن بۇ ئىككى مۇبارەك جايغا مىڭلاپ تەلەپەلەر كېلىپ، ئاز پۇرسەتتە تۈرلۈك ئىلىم ۋە پەنلەرنى ئۆگىنىشكە مۇۋەپپەق بولۇپ، ئالقىش ۋە ماختاشلار بىلەن ئۆز ۋە تەنلىرىگە قايتىشقان. ئۇلاردىن كۆپلىرى

ھازىرمۇ ھىرات شەھىرىدە مۇدەررىسلىك قىلىش بىلەن پەخىرلىنىشىدۇ. ئۇلاردىن بەزىلىرىنىڭ ئىسىملىرى «خۇلاسىە تۇلغەخىبار» نىڭ ئاخىرىدا يېزىلغان.

ئەمدى ماۋزۇنىڭ تەلىپىگە مۇۋاپىق، ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك ئەمىرنىڭ نامى شەرەپلىرىگە ئاتاپ زامان ئالىملىرى تەسنىق قىلغان كىتابلارنىڭ ئىسىملىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتمەكچىمىز: «شەرھى فەرائىز»: ئالىي ھەزرەت شەيخۇلئىسلام سەپىدىدىن ئەھمەد تەپتىزانىي ئەسىرى. «رەۋزە تۇلغەھىباب فى سىيە رۇنەبى ۋەلغەسھاب»: ئىككى جىلدلىق... ئەمىر جەمالىددىن ئەتائۇللاھ ئەسلىي ئەسىرى.

«تەفسىرى پارسىي»: ئالىجاناب پەيز ئىگىسى مەۋلانە كامالىددىن ھۈسەيىن ئەل ۋائىز ئەل كاشفى ئەسىرى.

«شەرھى ئەرەبىئىن»: ئىمام نەۋەۋىي ئەسىرى.

«ھاشىيەئىي مۇختەسەر»، «ھاشىيەئىي چەغمىنىي»، «ھاشىيەئىي شەرھىي»، «ھىدايەئى ھېكمەت»، «ھاشىيەئىي شەرھىي ئەشكال»، «تەئىسس شەرھىي بىست بابى ئۈستۈرلەپ»، «ھاشىيەئىي مەۋاقىق»، «شەرھىي مئەتۇل ئامىل»: بۇلار مەخدۇمى مەۋلانە فەسھۇددىن مۇھەممەد نىزامىي تەسنىقلىرى.

«شەرھىي مىشكات»: پەزىلەت ئىگىسى جەناب خوجا ئىمادۇددىن ئابدۇلغەنىز ئەبھەرىي ئەسىرى.

«ھاشىيەئىي شەرھىي ھېكمەتى ئەيىن»: جەناب مەرھۇم مەۋلانە كەمالىددىن مەسئۇل شىرۋانىي ئەسىرى.

«رىسالەئى دەر ئىلمى فەراسەت»: مەۋلانە ئابدۇراززاق كىرمانىي يازغان.

«ھاشىيەئىي شەرھىي مۇجىزى مەۋلانا نەفىس»: ھېكمەت ئىگىسى مەۋلانە غىياسىددىن ئەسىرى.

«تەرجىمەئىي ئەدەبىياتى نەفەھات»: مەۋلانە نىزامىددىن ئەھمەد پىرشەمس ئەسىرى.

«تەزكىرە تۇنۇفۇس»: مەۋلانە دەرۋىش ئەلى تەبىب يازغان.
«ھاشىيەئى مۇنەۋۋەل»: خوجا ئوبۇلقاسىم ئەبۇللەيسى قەلىمى بىلەن يېزىلغان.

«ھاشىيەئى مېفتاھ»، «ھاشىيەئى تەلۋىھ»: خوجا خاۋەند ئەبۇللەيسى ئەسىرى.

«شەرىھى مۆئەجەز»: سەبەزەۋار قازىسى مەۋلانە غىياسىددىن ئەسىرى.

ئۈچىنچى مەقسەت، شېئىر پەزىلىتى ۋە شائىرنىڭ ئۇلۇغ دەرىجىلىرى ھەققىدە

سۆز دۈرلىرىنى تۈزگۈچى ئالىملار فەھملىرىدىن، سەنئەت جەۋاھىرلىرى سەررافلارنىڭ گۈزەل ۋە مۇبارەك نىشانلىق دىللىرىدىن يوشۇرۇن ۋە مەخپىي ئەمەسكى، پاكلىق قەدىر - قىممىتىنىڭ ئەۋجىدە، ۋەزىنلىك ۋە قاپىيىلىك سۆز بىر گۆھەردۇر. فاساھەتكە كۆپرەك نىسبىتى بولغان شېئىرلار شۇنداق ئۇلۇغ ۋە پارلاق نەرسىلەردىندۇركى، زەرشۇناسلارغا ئۇنىڭدىن ئېسىلراق مال بولمايدۇ. شۇنىڭدەك پەزىلىتى روشەن تەبىئەتكە ئۇنىڭدىنمۇ گۈزەلرەك يۈزىنىڭ سۈرىتى كۆرۈنمەيدۇ.

شېئىر بىر قانچە تۈرلۈك بولىدۇ. شائىرلارنىڭ بەزىلىرى ئۆزلىرىدە قابىلىيەت كۆپلۈكىگە كۆرە شېئىرنىڭ ھەممە تۈرلىرىدە شېئىر ئېيتقان ۋە بەزىلىرى ئىقتىدارلىرىنىڭ ئازلىقىدىن شېئىر تۈرلىرىنىڭ بەزىلىرىنى تەرجىمە قىلىش بىلەن كۆپايىلەنگەن.

تەڭرىگە شۈكۈرى ۋە مىننەتدارلىقلار بولسۇنكى، ھەزرىتى سۇلتاننىڭ يېقىن دوستى، دۆلەتلىك ئالىي ھەزرەتنىڭ ماھارىتى يۇقىرىدا بايان ئېتىلگەن شېئىرلارنىڭ ھەممە تۈرلىرىدە شۇنداق

دەرىجىدە ئىدىكى، ئەگەر ئىلگىرى ئۆتكەن شائىرلار ئۇنىڭ زامانىدا بولسا ئىدى، سۆز دەقتەرىلىرىنى كۆنۈرۈشۈپ دۇنيانىڭ ھەر تەرەپلىرىدىن ئۇنىڭ پەزىلەتلىك ئۆيىنىڭ ئاستانىسىگە قاراپ يۈگۈرۈشكەن بولار ئىدى.

گەرچە ئالىي ھەزرەتكە ئۆز قابىلىيىتىنىڭ كۆپلۈكىدىن ۋە زېھنىي قۇۋۋىتىنىڭ ئارتۇقلىقىدىن ئىككى خىل تىلدا — پارىسچە ۋە تۈركچە شېئىرلارنى ئېيتىش تامامەن مۇمكىن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئىدراك تەبىئىتى پارىسچىگە قارىغاندا تۈركچە شېئىرغا كۆپرەك مايىل ئىدى.

مەۋلانە لۇتفىي سۆز لۇتفىدا يېگانە دەۋران بولۇپ، ئۇندىن ئىلگىرى ھېچكىم تۈركىي تىلدا شېئىرنى ئۇنىڭدىن ياخشىراق ئېيتالمىغان. ئالىي ھەزرەت نەۋائىي ئەمدىلا يېتىلىپ، يىگىتلىك دەۋرى باشلانغان مەزگىللەردە بىر كۈنى لۇتفىي خىزمىتىگە باردى. لۇتفىي: «نازۇك پىكىرلىرىڭىزنىڭ نەتىجىلىرىدىن يورۇققا چىققان بىرەر غەزىلىڭىزدىن بىزنى بەھرىمەن قىلىشىڭىز» دەپ ئىلتىماس قىلدى. ئول ھەزرەت بىر غەزەل ئوقۇدىكى، ئۇنىڭ مەتلەئى مانا مۇنداق ئىدى:

ئارەزىڭ ياپقاچ كۆزۈمدىن ساچىلۇر ھەرلەھزە ياش،
بۈيلەكىم پەيدا بولۇر يۇلتۇز نىھان بولغاچ قۇياش.

مەۋلەۋىي جانابلىرى بۇ يالقۇنلۇق غەزەلنى ئىشىتىش بىلەن ھەيرەت دېڭىزىغا چۆمۈپ مۇنداق دېدى: «ۋاھ، ئەگەر ئىلاجى بولسا ئىدى، ئۆزۈمنىڭ ئون - ئون ئىككى مىڭ پارىسى ۋە تۈركىي بېيىتلىرىمنى مۇشۇ غەزەلگە تېگىشكەن بولار ئىدىم ھەم مۇنداق قىلىشنى چوڭ مۇۋەپپەقىيەت ھېسابلا ئىدىم».

گۈزەل سۈپەتلىك ئەمىرنىڭ مەنزۇم ئەسەرلىرىدىن بىرى تۈركىي «خەمسە» بولۇپ، يىگىرمە يەتتە مىڭ بېيىتىنى ئۈز ئىچىگە ئالدى. شەيخ نىزامىنىڭ «پەنج گەنج» ئەسىرىنىڭ مۇقابىلىدە تۈزۈلگەن بۇ كىتابقا ئاجايىپ نازۇك مەنىلەر ۋە گۈزەل پىكىرلەر جايلاشتۇرۇلغان ۋە شۇنىڭ كەبى تۈركچە شېئىرلىرىدىن تۈزۈلگەن «چاھار دىۋان» كىتابى 25 مىڭ بېيىتىدىن ئىبارەتتۇر. بۇ كىتابنىڭ بىرىنچى دىۋانى بالىلىق دەۋرىدە يېزىلىپ، ئۇنىڭغا «غەرايىبۇس سىغەر (بالىلىق غارايىپلىرى)» دەپ نام قويۇلغان. ئىككىنچى دىۋانى يىگىتلىك زامانلىرىدا تەرتىپكە سېلىنىپ، ئۇنىڭغا «نەۋادىرۇششە باب (يىگىتلىك نادىرلىقلىرى)» ئىسمى بېرىلگەن. ئۈچىنچى دىۋانى ھەر جەھەتتىن تولۇپ يېتىلگەن چاغلىرىدا پۈتۈلگەن نەزىملىرىدىن تولدۇرۇلغان ۋە ئۇنىڭغا «بەدايىئۇل ۋەسەت (ئوتتۇرا ياشلىق گۈزەللىكلىرى)» نامى بېرىلگەن. تۆتىنچى دىۋانى بولسا ئالىي ھەزرەتنىڭ ئوتتۇرا ياشتىن ئاشقان چاغلىرىدىكى پارلاق پىكىرلىرىنىڭ تىزمىسى بولۇپ «فەۋائىدۇل كىبەر (قېرىلىق پايدىلىرى)» دەپ ئاتالغان ئىدى.

ئېھسانلار ئىگىلىرىدىن ئەڭ گۈزىلىنىڭ تەسنىفلىرىدىن يەنە بىرى «مىزانۇل ئەۋزان» دۇر. بۇ كىتاب تۈرك تىلىدا ئەرۈز پېنى ھەققىدە يېزىلغان بولۇپ، ئالىي ھەزرەتنىڭ چوڭقۇر ۋە نازۇك شېئىرلار توغرىسىدا كۆپ ئىستېداتلىق ۋە ئارتۇق دەرىجىدە ماھارەتلىك ئىكەنلىكى مانا شۇ كىتابتىن ئەڭ ئوچۇق مەلۇم بولىدۇ. چۈنكى ئۇ ئۆتمۈشتىكى ئالىملار ۋە شائىرلارنىڭ نەزىرى چۈشمىگەن بىر قانچە مەقبۇل بەھرىنى ئارزۇغا قوشتى.

ئەمىرنىڭ گۈزەل سۈپەتلىك كىتابلىرىدىن يەنە بىرى «چېھىل رۇبائىي» دۈركىم، بۇ كىتاب چېھىل ھەدىسىنىڭ

تەرجىمىسىدۇر. يەنە شۇنىڭغا ئوخشاش ئىككى يۈز ئاتىمىش رۇبائىدىن تەركىب تاپقان بىر كىتابى باردۇر، ئۇنىڭ ھەر تۆت مىسراسى بىر خىل قاپىيىلىك تۇر. «نەسرۇللە ئالى» ئەسىرى پارسچىدىن تۈركچىگە تىزما يوسۇنىدا يېزىلغاندۇر. نەۋائىغىچە تۆت مىسرانى قاپىيىلىك ۋە رادىپلىق قىلىپ رۇبائىي يېزىش تۈركچىدە كۆرۈلمىگەنلىكى مەلۇم. يەنە پارسچە قەسىدىلەر ۋە غەزەللەردىن تۈزۈلگەن «مەيدانى بەلاغەت» ناملىق دىۋانى ئالتە مىڭ بېيىتلىق ئەسەردۇر. بۇلار غايەت ئوچۇق، يەڭگىل ھەم خاس مەنىلەر بىلەن زىننەتلەنگەن ۋە راۋان ئىبارەتلىكتۇر. ھېچقانداق تەكەللۈپسىز ئېيتىش مۇمكىنلىكى، بىر ئاز ۋاقىت ئىچىدە يۈكسەك سەنئەتكارلىق بىلەن يارىتىلغان جازىبىلىك بېيىتلەر گۈزەللىك ۋە ئۈستىلىق بىلەن بېزەلگەن تىزىملار زىننىتىنىڭ شۆھرىتى شۇنداق دەرىجىگە يەتتىكى، ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك، يۇقىرى ئىلمىي پەرۋەر سۈلتانلار دۇنيانىڭ ئۇزاق شەھەرلىرىدىن سۆز ئۈستىلىرى بولغان مەخسۇس ئەلچىلەرنى ھىراتقا ئەۋەتىپ ئەمىر ھەزرەتلىرىنىڭ بەلاغەتلىك سۆزلىرىنىڭ توپلامىنى ئېلىپ كېتىش ئۈچۈن ئىزدەشتى. تاكى خىتاي ۋە خوتەن مەملىكەتلىرىنىڭ يۇقىرى تەرەپلىرىدىن باشلاپ تاكى رۇم ۋە غەرب مەملىكەتلىرىنىڭ تۆۋەن چېگرىلىرىغىچە شاھ ۋە گاداى، ياش ۋە قېرى، ئەرەب ۋە ئەجەملەرنىڭ ئاغزىدا ئالىي ھەزرەتنىڭ گۈزەل تىزمىلىرى ئوقۇلىدىغان بولدى.

ئالىي تەبىئەتلىك ئەلىشىر ھەزرەتنىڭ كىتابلىرىدىن يەنە بىرى «رىسالەتۇل مۇفرەدات» تۇر. بۇ كىتاب مۇئەمما پېنى ھەققىدە پارس تىلىدا يېزىلغاندۇر. بۇ نەپىس ئەسەرنى ھەقىقەت ئىگىسى مەخدۇمى نۇران ھەزرەتنىڭ ئالدىغا ئەۋەتكىنىدە ئالىي ھەزرەت بۇ كىتابنىڭ تەرىپى ھەققىدە شۇنداق يۇقىرى باھا

بېرىپ سۆزلىگەندى. ھەقىقەتەنمۇ ئەلىشىر ھەزرىت مۇئەممىا بېنىدە شۇنداق يۇقىرى مەرتىۋىگە يەتكەن ئىدى.

پاك كۆڭۈللۈك ئەمىرنىڭ ياخشى ئەھمىيەت بېرىشى ۋە يەيز چاققۇچى دىلىنىڭ ئۈندىشى بەرىكتىدىن جاھان تاجى بولمىش ساھىبقىراننىڭ پادىشاھلىق دەۋرىدە شائىر ۋە ئەمىرلەرنىڭ دەرىجە - مەرتىۋىلىرى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، مەقسەت ۋە ئىستەكلىرى چېكىگە يەتكۈزۈلگەچكە، ئىمكانىيەتلىرىنىڭ بارىچە پاساھەت ۋە بالاغەت ساھەسىدە كۆپ كۈچ سەرپ ئېتىپ، ئول ھەزرىت مەدھىيىسىدە مەنزۇم كىتابلار يېزىشتى. ھەتتا ھەقىقەت ئىگىسى مەخدۇمى جامىمۇ ئۆزىنىڭ كۆپلىگەن شېئىرىي ئەسەرلىرىدە بۇ روشەن پىكىرلىك ئەمىرنى ماختىغان. ئۇنىڭ نەتىجىسىدە ئۆز شېئىرلىرىنىڭ پەرداز ۋە بېزىكىنى ئاشۇرغان. ئەنە شۇ قىممەتلىك ئەسەرلەرنىڭ بەزىلىرىنىڭ نامى تۆۋەندىكىچە: «تۆھپە تۇلئەھرار»، «سۈبھە تۇلئەبرار»، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «يۈسۈپ ۋە زۇلەيخا»، «خرەدنامەئى ئىسكەندەرى».

ئول ھەزرىتتىن ئۇلۇغ نامى بىلەن تۈگەللىنىش شەرىپىگە ئىگە بولغان يەنە باشقا كىتابلارنىڭ ناملىرىنى بايان قىلىشمۇ مەقسەتكە مۇۋاپىقتۇر:

«رىسالەئى قاپىيە»: ئالىجاناب ئەمىر بۇرھانىددىن ئەتائۇللاھ ئەسىرى، «لەيلى ۋە مەجنۇن»، «خىسرەۋ ۋە شېرىن»: مەۋلانا شىھابىددىن ئابدۇراھمان جامى سېھىرلىك قەلىمىنىڭ نەتىجىلىرىدۇر.

مەۋلانە ئالا ئۇددىن كىرمانىنىڭ «مەسنەۋىيات»ى.
مەۋلانە ئەھلىي شىرازىنىڭ «قەسىدەئى مەسنوئە» ئەسىرى.
خوجا مەسئۇد گۈلىستانىنىڭ «يۈسۈپ ۋە زۇلەيخا» سى.
«سېھىرلىك ھىلال»: مەۋلانە غىياسىددىن مۇھەممەد ئىبنى

مەۋلانە جالال ئەسرى.

مەۋلانە شەمسىددىن مۇھەممەد بەدەخشىنىڭ «رسالەئى مۇئەمما» سى.

شۇنىڭدەك، ئەمىر نىزامىددىن شەيخ ئەھمەد سۇھەيلى ۋە ئەمىر كەمالىددىن ھۈسەيىن ئەلى جەلايىن، مەۋلانە نىزامىددىن ئاستىرابدىي، مەۋلانە فەسھۇددىن ساھىبدار ۋە باشقا پازىللار ۋە شائىرلار بۇ ھىدايەت نەسەبلىك دۆلەت ئىگىسىگە مەدھىيە - مىننەتدارلىق يۈزىسىدىن كۆپلىگەن ئۆتكۈر قەسىدىلەر بېغىشلىغان. ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى بايان قىلىش سۆزنىڭ ئۆزىرىشىغا سەۋەب بولىدۇ.

تۆتىنچى مەقسەت، ئىنشانىڭ پەزىلىتى، سۆز ئۈستىلىرىنىڭ مەرتىبەسى ھەققىدە

ھوشيار ۋە چېچەن يازغۇچىلار سەنئەت ۋە ھۈنەرنى ئۆزلەشتۈرۈشتە تۈرلۈك يوللار بىلەن ھەرىكەت قىلىشقان. سۆز گۆھەرلىرىنى ئىككى خىل يوسۇندا تېرىشقان. بىرى تىزما (نەزم) بولۇپ، بۇ شېئىرىي تەبىئەتتىن تۇغۇلىدۇ. ئىككىنچىسى نەسر بولۇپ، بۇ بولسا ئىنشا ئەربابلىرى پىكىرىنىڭ نەتىجىلىرىدىن ئىبارەتتۇر. ئىنشا پەزىلەت ئىگىلىرىنىڭ تەرىپلىرى بويىچە، مەنە قىزلىرىنىڭ قۇلاق ۋە بويۇنلىرىنى سۆزلەرنىڭ دۈر زىننەتلىرى بىلەن ياستىتىش، سۆز - ئىبارەتلىرىنى مەنە تەرتىپلىرى بويىچە دانىمۇ دانە تىزىپ باغلاش، جۈملىنىڭ يېشىملىرىنى روشەنلەشتۈرۈپ، كۆڭۈلنى خىرەلەشتۈرىدىغان سۆزلەردىن تازىلاش ئارقىلىق ھېكايىنى ساپ، پاكىز سۆز ۋە نەسرلەر بىلەن بېزەشتىن ئىبارەتتۇر. ھەقىقەت بىلەن ئېيتقاندا، بۇ شارپەتلىك پەن ئىنسانلارنىڭ تەرەققىيات كىيىمىنىڭ زىننىتىدۇر.

ئۇلۇغ تەڭرىگە شۈكۈر ۋە مىننەتدارلىقلار بولسۇنكى، ھىدايەت نەسەبلىك ئالىي ھەزرەت بۇ قىممەتلىك پەننى ئىگىلەشتىمەن تەرەققىياتنىڭ ئەڭ يۈكسەك پەللىسىگە يەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ ئىككى تىللىق قەلىمىنىڭ بايانىدىن ئەقىل - ھوش ئىگىلىرىنىڭ قۇلاقلىرى سەدەپ دۇرلىرى بىلەن تولدۇرار، ئۇنىڭ قولىدىن تىزىلغان خەت تىزىقلىرىدىن تۇغۇلغان ھەيرانلىق كاتىبىنىڭ بارماقلىرىنى پىكىر چىشلىرى بىلەن چىشلىتەر ئىدى. مۇشك - ئىپار چاچقۇچى قەلەم ئۇ پازىل ۋە ھۆرمەت ئىگىسىنىڭ نەسىر يوسۇنىدا يازغان ئەسەرلىرىدىن بەزىلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. ئالىي ھەزرەتنىڭ بۇ خىلدىكى كىتابلىرىدىن بىرى تۈرك تىلىدا يېزىلغان «مەجالسۇن نەفائىس» دۇر. بۇ ئەزىز كىتاب خاقان سەئىد مەغفور شاھرۇھ مىرزىنىڭ پادىشاھلىق دەۋرىدىن باشلاپ شۇ زامانغىچە يەر يۈزىنى روشەن ۋۇجۇدلىرى بىلەن زىننەتلىگەن ئالىم ۋە شائىرلاردىن كۆپلىرىنىڭ بەزى سۈپەت - ئەھۋاللىرىنى بايان قىلىدۇ. يەنە شۇ زامانغا ئائىت ئىككى قىسقىچە تارىخ كىتابىمۇ يازغان. بىرى، پەيغەمبەرلەر توغرىسىدا بايان قىلىدۇ. ئىككىنچىسى، ئەجەم پادىشاھلىرىنىڭ ئەھۋاللىرى ھەققىدە بايان قىلىدۇ. بۇ ئىككى قىممەتلىك كىتابقا يەنە قىممەتلىك ھېكايىلەر ۋە ئاجايىپ رىۋايەتلەر كىرگۈزۈلگەن.

ئىلىم - مەرىپەت ئەھلىلىرى قىبلىسىنىڭ ئەسەرلىرىدىن يەنە بىرى، «خەمسە تۇل مۇتەھەييىرىن» ناملىق كىتابىدۇركى، كىشىلەر ئۇنىڭ تىزمىلىرىنىڭ گۈزەل ۋە نازۇكلۇقىدىن ۋە تەرمىلىرىنىڭ ئوچۇق ۋە يارقىنلىقىدىن ئەپسۇسلۇق بارماقلىرىنى چىشلەشتى. بۇ كىتاب ھەققەت ئىگىسى — مەخدۇمى نۇران ئابدۇراخمان جامىي ئالىيجاناب بىلەن ئالىي

ھەزرەتنىڭ ئۆزئارا ئەھۋاللىرى ۋە مۇناسىۋەتلىرىنى بايان قىلاتتى. ئۇنىڭ تۈكچە ياخشى كىتابلىرىدىن يەنە بىرى، تۈرلۈك پارچىلار - مەكتۇپلار توپلامىدۇر كىم، ئەگەر تەدبىر يۇلتۇزى ئاسمان قەغەزلىرىگە ئۇنىڭ قىممەت باھا مەكتۇپلىرىدىن بىرىنىڭ سۈپەتلىرىنى ئۇزاق مۇددەت يازسىمۇ تامام قىلالمايدۇ. شۇ خىلدىكى يەنە بىر ئەسىرى بولسا پەھلىۋان مۇھەممەدنىڭ ئىشلىرى ھەققىدۇر.

ھاجەتلىك ۋاقىتلىرىدا يۇقىرى دەرىجىلىك گۈزۇھلارنىڭ ئەخلاقلىرىنى ۋە ئاددىي ھەمدە ھۆكۈمەت دائىرىسىدىكى كىشىلەرنىڭ ئادەتلىرىنى بايان قىلىدىغان «مەھبۇبۇلقۇلۇپ (كۆڭۈلنىڭ دوستى)» ئىسىملىك بىر كىتاب يازغان. بۇ مۇبارەك نۇسخىنىڭ تەرىپىگە قەلەمنىڭ تىلى ئاجىز، ماختاشقا تىل قىسقىلىق قىلىدۇ.

ئالىي ھەزرەتنىڭ پارسچە ئىنشادىمۇ ئەڭ يۇقىرى دەرىجىدە كۈچلۈك ئىكەنلىكى ۋە زېھنىنىڭ غايەت تېز ۋە ئۆتكۈرلۈكى ھېچكىمگە سىر ئەمەس.

زەكىلەرگە يوشۇرۇن قالمىسۇنكى، يازغۇچىلارنىڭ كاسات ماللىرى بۇ شاراپەتلىك زاماندا پەزىلەتلىك ئەمىرنىڭ ئىلتىپاتلىرى سايىسىدا تولۇق قىممەتكە ئىگە بولۇپ، ئول ھەزرەتنىڭ نام شەرىفىلىرىگە بېغىشلانغان بالاغەت نىشانلىق كىتابلار ۋە پاساھەتلىك تەسنىفاتلار مەيدانغا چىقتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتىمىز:

«شەۋاھىدۇن نەبۇۋەت»، «رىسالەئى دەرىئىلىمى مۇسقى»:
ھەقىقەت ئىگىسى ھەزرەتى مەخدۇمى جامىينىڭ گۈزەل ۋە نازۇك قەلەملىرى نەتىجىسىدۇر.

«ئىقتىباسەت»: شەرئەت ھامىيىسى، جەناب ئەمىر

ئىختىيارىدىن ھەسەن تۇرىبەتى ئەسرى.

«ھالاتى ھەزرىتى مەخدۇمى»: مەۋلانە كاسالىدىن

ئابدۇلۋاسىئى ئەسرى.

«رەۋزە تۇس سەفاسىيەرۇلئەنبىيا ۋەلمۈلك ۋەلخۇلەفا»:

يەتتە جىلدتىن ئىبارەت. جانابى ئاتىمىز ئەمىر خانە (مىرخانە)
مۇھەممەد ئەسرى.

«مەئاسىرۇلمۈلك»، «خۇلاسە تۇلئەخبار»: بۇلار پەقىرنىڭ

تەسنىقلىرىدۇر.

بەشىنچى مەقسەت، ئاخىرەت ھازىرلىقلىرىنى توپلاش، دۇنيا

ھەۋەسلىرىدىن كۆڭۈلنى تارتىش باياندا

نەۋائىي بىر نەچچە يىل «خەلق ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق

قىلىشىڭىز، ئادالەت بىلەن ھۆكۈم يۈرگۈزۈڭ» دېگەن سۆزلەرگە

ئەمەل قىلىپ، ئادالەت بىلەن مەنسەپ تۇتتى، كېيىنكى چاغلاردا

بولسا، «مەنسەپتىن مەنسەپسىزلىككە يۈز تۇت، چۈنكى ھەر قانداق

مەنسەپتىن مەنسەپسىزلىك ياخشى» دېگەن نەقىلنىڭ مەزمۇنى

خاتىرىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئەمىرلىك مەنسەپىدىن ئىستېپا بەردى.

سۇلتان ساھىبقرانمۇ ئول ھەزىرەتنىڭ كۆڭۈل ئىستىكىنى

مۇبارەك كۆڭلى ئارزۇسىدىن يۇقىرى قويغانلىقىدىن، بۇ خۇسۇستا

ئاڭا ھەمپىكىر بولدى. ئەمما 892 - ھىجرىيە (مىلادىيە 1487 -

يىلى) يىلى مازەندەران ۋىلايىتى ئىنان - ئىختىيارىنى قەتئىي

تەكلىپ بىلەن قۇدرەتلىك ئەمىرنىڭ قولىغا تۇتقۇزدى. ئول

ھەزىرەت ئالىي قەدىر ساھىبقراننىڭ سۆزىدىن باش تارتالمىي،

مازەندەران تەرەپكە تەشرىپ بۇيرۇدى. گۈل چاقچۇچى ئاستىراپاد

ئول كىشىنىڭ شاراپەتلىك قەدىمى بەرىكاتىدىن گۈلىستانى

ھەرەمنىڭ رەشكىنى كەلتۈردى... ساپ كۆڭۈللۈك ئەمىر ئو

مەملىكەتتە ئىككى يىلغا يېقىن ئادالەت تەختىدە ئولتۇرۇپ،

كېيىن ھۆكۈمەت ئىشلىرىدىن ئېتىكىنى يىغىشتۇرۇپ پايتەخت ھىراتقا قايتتى.

قىسقىسى شۇكى، ئول ھەزرەت ئەنە شۇنداق مەشغۇلاتلارغا قارىماي، ھېچقاچان ئەھلى دىللارغا خەيرخاھلىق قىلىپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشتىن غاپىل قالماس ئىدى. ھەردائىم ئىلىم - ئېرىپان ئەھلىلىرىگە ئىخلاص ۋە ئېتىقاد قەدىمى بىلەن خىزمەت قىلاتتى. خۇسۇسەن، ئالىجاناب مەخدۇمى جامىغا يېقىن مۇلازىمەتتە بولۇپ، ئۇ كىشىنىڭ ھۇزۇرىدا دەرۋىش ۋە سوپىلارنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇش بىلەن بولاتتى. ئول جاناب جامىمۇ بۇ بابتا قىلغان تەسنىفىلىرىنى ئەمىر ھۇزۇرىدا مۇتالىئە قىلار ۋە بۇ كىشى (نەۋائىي) ئۇ كىتابلارنىڭ نازۇك نۇقتىلىرىنى پەيزلىك خاتىرى لەۋھىگە نەقىشلەر ئىدى. تېخى ئول ئالىجاناب بۇ ئەسەرلەرنى ھىدايەتلىك ئەمىرنىڭ ئىسىم - شەرىپىگە بېغىشلاپ يازغان ئىدى: «نەفەھا تۇلۇنس» ۋە «ئەشئائۇلەمئات» مۇقەددىمىسى ئوقۇلسا، بۇ پىكىر قۇياشتەك روشەن ۋە ئاشكارا بولىدۇ.

... بۇ كارامەت ئىگىسى بولمىش ئەمىر مەنسەپدارلىق ۋاقتىدا پۇقرا ۋە دەرۋىشلەرنىڭ پاراۋانلىقى، غېرىب - مۇساپىرلارنىڭ پاراغىتى ئۈچۈن خۇراسان ئەتراپلىرىدا كۆپ مىقداردا خانىقا، رەبات، كۆل - ئامبار ۋە ھاماملار قۇرغان. شۇلاردىن بىر قىسمىنى ساناپ ئۆتىمىز:

«خەلاسىيە خانىقاسى»: «ئىخلاسىيە مەدرىسەسى» قارشىسىدا، بۇ پەيزلىك جايدا ھەركۈنى مىڭدىن ئارتۇق زەئىف ۋە مىسكىنلەرنى زىيارەت قىلىپ، شېرىن تائاملار بىلەن تويۇندۇراتتى. ھەر يىلى موھتاجلارغا ئىككى مىڭغا يېقىن جۇۋا، باسما چەكمەن، كۆڭلەك، ئىشتان، تەقىيە ۋە كېپىش

ئۆلەشتۈرەتتى .

«جامائەتخانە خانقاسى»: ھىرات خىياباندا بولغان مەۋلانە شەمسىددىن مۇھەممەد تەبادكانىي سەر مازارىدا، ھەقىقەت ئىككىسى ھەزرىتى مەخدۇمى جامى سەر مازارىدىكى ئىمارەت. كەڭلىكى ۋە ئېگىز - يۈكسەكلىكى، شۇنداقلا خۇش ھاۋالىقلىقى بىلەن مەشھۇر.

«فەنائىيە»: ئاشۇ مازار دائىرىسىدە.

«ھەۋزى ماھىيان» ئىمارىتى: خۇراسان خەلقىنىڭ سەيلىگاھى، دەرۋىشلەر ۋە پەقىرلەر تۇرالغۇسى .

پىرى مۇجەررەد خوجا ئەبۇلۋەلىد ئەھمەدنىڭ مۇبارەك سەر مازارى ئىمارىتى، سەيلىگاھنىڭ كەڭرىلىكى ۋە ھەشەمىتى بىلەن مەشھۇر.

شەيخ مۇھىي سەر مازارى لەنگىرى: بەك ھەيۋەتلىكتۇر. ئەمىر ئابدۇلۋەھىد ئىبن مۇسلىم سەر مازارىنىڭ ئىمارىتى. خۇمچەيى باددا جايلاشقان.

زىيارەتگاھ خانقاسى: بۇ يەردىمۇ پەقىر ۋە مىسكىنلەرگە ئوزۇق بېرىلىدۇ.

خوجا يۈسۈپ ھەمەدانىي سەر مازارى ئىمارىتى. دارۇلھۇففاز: مەشھەد تە ئىمام رىزا بېغىدا قۇرۇلغان. ئۇ جايىنى قىممەت باھالىق تاشلار ۋە ئالتۇن بىلەن مۇسۇلمان ۋە چىنىي ئۈسلۇبىدا غايەت ھەشەمەتلىك نەقىشلىگەن. شۇنىڭدەك ئاشۇ باغدا يەنە غايەت ئېگىز ۋە بىننەھايت زىبۇ زىننەتلىك بىر ئايۋان بىنا قىلىنغان. ھەركۈنى زەئىق، پەقىر - يېتىملەرنى ئوزۇقلاندۇرۇش ئۈچۈن ئاشخانمۇ قۇرۇلغان.

شەيخ فەرىدۇددىن ئەتتار سەر مازارىدىكى خانقاھ: خۇش مەنزىرىلىك جايدۇر. ئۇ ھەزرەت 902 - ھىجرىيە (1496 - 1497)

يىلى نىشاپۇر شەھىرىنى ئۆزىنىڭ مۇبارەك شولىسى بىلەن نۇرلاندۇرغان ئىدى. بىر كۈنى ئۇ يەردىكى ماشايىخلار قەبرىسىنى زىيارەت قىلىشقا باردى. ئۇ يەردىكى كۆپلىگەن قەبرىلەرنىڭ بۇزۇلۇشقا يۈزلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى تۈزەشنى بۇيرۇدى. شۇنىڭغا مۇۋاپىق ھازىر ئادەتلەنگەن ئۇسلۇب بىلەن قەبرىلەرنى تىكلىدى.

مەۋلانە سىررىي لەنگىرى: مەرۋ شەھىرىدە بىنا قىلىنغان.
خەيرلىك بىنالار قۇرغۇچى ئەلىشىر نەۋائىي سالغان
رەباتلەرنىڭ^① تەپسىلاتى تۆۋەندىكىچە:

رەباتى سەرى خىيابان، تەيفۇر رەبات، رەباتى ھەۋزەك، رەباتى دەريەيى زەك، رەباتى چىمىلدۇختەران، رەباتى تەرناب، رەباتى پەنجەھ، رەباتى كەتلىش مۇرغاب، رەباتى مەرىچاق، رەباتى پۇلى ئەھمەد، مۇشتاق، رەباتى بايقۇر، رەباتى زاھىد، رەباتى خۇجادۇككا، رەباتى دەشتى شارەخت، رەباتى ئەدرەسكەن، رەباتى فەرمان قۇرقۇش، رەباتى كەندەگى، رەباتى ئاقرەبات، رەباتى يانبۇلاق، رەباتى خوجا ئابدۇلئەلىم، رەباتى مۇزدۇران، رەباتى پەرىيەن، رەباتى پۇلى غۇرىيەن، رەباتى پايەبېك، رەباتى نۇزپۇل، رەباتى شۇتۇرخانەئى تىرىپۇل، رەباتى سەھرايى باغەندە، رەباتى جام، رەباتى خەرگىرد (ھەر جىرد)، رەباتى مەرەمەت، رەباتى بەكرەبات، رەباتى سەئىدەبات، رەباتى ھازىرە، رەباتى سەنگىبەست، رەباتى مەشھەدى مۇقەددەسە، رەباتى تېپەيى چەۋك، رەباتى دىزابات، رەباتى گۈلدار، رەباتى سەنگىلىكلەر، رەباتى رۇنىز، رەباتى ئىسپەرايىن، رەباتى چىناران، رەباتى ئىشقى، رەباتى دەھەنى تەختى سۇلايمان، رەباتى جۇرمەجوي، رەباتى سەرى كوچەيى ئالەمات، رەباتى پۇلى نىگار، رەباتى بەھرە،

① رەبات – كارۋان سارىيى، قونالغۇ، ئۆتەك.

رەبائى دىياگەر.

قۇرۇلغان كۆل - ئامبارلار تەپسىلاتى:

ھەۋزى^① مەھەللەيى پايدە رەختى مېراسىي، ئىختىيارىدىن قەلئەسى ئالدىدىكى كۆل، ھەۋزى مەھەللەيى شالباخان، ھەۋزى سەرى پۇشتە، ھەۋزى مەھەللەيى چېھلغازى، ھەۋزى خوجايى كەللە، ھەۋزى پىرقىۋام، ھەۋزى مەھەللەيى قەلئەندەران، شىفائىيە يېنىدىكى كۆل، قۇشانچ مەسچىتىدىكى كۆل، مەخدۇمى جامى سەرمازىدىكى كۆل، پەربىياندىكى كۆل، چارەھە كۆلى، سەھرايى باغەندەدىكى كۆل، شاھانى گارمابىتىكى كۆل، زۇرابادىكى كۆل، زىيارەتگاھتىكى كۆل، ئەندەھۇددىكى كۆل، خارەزم يولى ئۈستىدىكى كۆل.

كۆۋرۈكلەر تەپسىلاتى:

سېپۇلاق، تۈلكى، سوقى سەلمان، چېھىلدۇختەران، تەرناب، قەلئەندەران، قازبانان، بايخوجا، خەيرئاباد كۆۋرۈكى ۋە تۇغىنى، جۇرجانان، نىگار (مەرمەردىن)، قۇشانچ، تىر (مەرمەردىن)، نەھرى ئەرەب، چەقچەرەن، تۇرۇق كۆۋرۈكى ۋە تۇغىنى.

ھاماملار سانى تۆۋەندىكىچە:

شىفائىيە يېنىدىكى ھاممام، زىيارەتگاھ ھاممامى، زەرەيى زەڭ ھاممامى، تۇۋۇرچى ھاممامى، چېھىلدۇختەران ھاممامى، تەرناب ھاممامى، پەنجەھ ھاممامى، فەيزئاباد ھاممامى، سەئىدئاباد ھاممامى.

ئالتىنچى مەقسەت، شەرىئەت ئەركانلىرىغە رىئايە قىلىش بايانىدا

... مۇرغەبى بېغىدا غايەت زىننەتلىك بىر مەسچىت بىنا

① ھەۋزى - كۆل.

قىلىپ، زامانىسىنىڭ ئاتاقلىق قارىيلىرىدىن خوجا ھاپىز مۇھەممەد سۇلتانشاھنى ئىمام قىلىپ تەيىنلىدى... شۇنىڭدەك، ئىشىكتىكى مۇلازىمەتلەرنى ناماز ئاداسىغا تەرىغىب قىلىش، بىرەر كىشىدىن ئورۇنسىز ئىش سادىر بولسا جازالاش ئۈچۈن بىر مۇھتەسەب^① بەلگىلىدى.

شۇنىڭدەك، مۇرغەبى بېغى قارشىسىدا بىر مۇھەببەتلىك مەسچىت قۇرغان، ھەقىقەتەن بۇ بىنانىڭ دىلكۇشا فەزاسى قۇرغۇچى قەلبىنىڭ پاكلىقىدىن دېرەك بېرىدۇ.

بۇ خەيرلىك بىنالار قۇرغۇچىسىنىڭ قايتا قۇرغان مەسچىتلىرىدىن بىرى ھىراتنىڭ جامە مەسچىتىدۇركى، ھەقىقەتەنمۇ ئىلاھىي پەيزلەر توپلانغان جاي ۋە تامامى غەشلىكلەرنى كەتكۈزگۈچىدۇر. بۇ مۇبارەك جايىنى سام دۆلىتىنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدە قۇرۇشقا باشلىغان ئىدى. ئۇ بۇ ئالىي بىنانى قۇرۇپ تاماملاشتىن ئىلگىرى ۋاپات قىلدى. تەخت ۋارىسى بولغان بۇرادىرى سۇلتان شىھابىددىن بىنا قۇرۇلۇشىنى داۋام ئەتتۈردى. ئەمما ئوغلى غىياسىددىن مەھمۇد پادىشاھلىق تەختىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئاندىن بۇ قۇرۇلۇشنى پايانغا يەتكۈزدى. بىر نەچچە ۋاقىت شۇ ھالدا ئۆتتى. چىڭگىزخان يۈرۈشى ۋە خۇراساننىڭ خارابىگە ئايلىنىشى بىلەن بۇ ئالىي مەنزىلمۇ ۋەيران بولۇشقا يۈزلەندى. مەسچىتنى تۈزىتىش ۋە قايتا قۇرۇش ئىشلىرى مەلىك غىياسىددىن كۇرتقا توغرا كەلدى. ئۇنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن ئوغلى مەلىك مۇئىززىددىن ھۈسەيىن بېزىتىش ئىشلىرىنى ئاخىرلاشتۇردى. ھەزرىتى خاقانى سەييىد شاھرۇھ زامانىدا ئەمىر جالالىددىن فىرۇزشاھ قايتىدىن ئەمىر قىلدى...

^①مۇھتەسەب – ئىش باشقۇرغۇچى.

سۇلتان ساھىبقىران ھۈسەيىن بايقارا سەلتەنەتنى دەۋرىدە مەسچىتنىڭ ئىچكى قىسىم ئايۋىنى قاتتىق شىكەستلەندۈرگۈمبەز چۈشۈپ كەتتى. مەزمۇت تاملار نامازخانلارنىڭ بېلىمدەك پۈكۈلدى. ئاپئاق گەج سۇۋاقلار چىرايلىق گۈمبەزلەردىن سويۇلۇپ چۈشتى...

بۇ ھال ئۇ ئىلھامى ئىلاھىينىڭ روشەن كۆڭلىدىن جاي ئېلىپ، بۇ بىنانى قايتا تىكلەشكە بەل باغلىدى. پادىشاھى ئىسلام سۇلتان ھۈسەيىن بايقارادىن ئىجازەت ئېلىپ، ئۇلۇغ ماشايخىلارنىڭ مۇقەددەس ئەرزۇھىدىن مەدەت تىلەپ، 903 - يىل شەئبان ئېيىدا (1498 - يىل 25 - مارت — 23 - ئاپرېل) مەسچىتنىڭ ئىچكى قىسىم تورۇسى ۋە گۈمبەز تاقىنى ئېچىشقا ئەمر قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن پىشقان مېمارلار ۋە بىلىملىك مۇھەندىسلەرنىڭ مەسلىھەتى بىلەن ئاۋۋالقىسىدىنمۇ مۇستەھكەمراق قىلىپ تىكلەشنى بۇيرۇدى. مەسچىتنىڭ ئىچكىرى قىسىمىنىڭ ئىككى تەرىپىگە ئېگىزگىنە ئىككى ئايۋان قۇرۇلۇپ، كاتتا تاقى تېخىمۇ مۇستەھكەملەندى. نەۋائىي بىنانىڭ تېز پۇرسەتتە تاماملىنىشىغا بەكمۇ ئېتىبار بەرگەنلىكتىن ھەر كۈنى ئىش بېشىغا كېلىپ كۆپىنچە ھاللاردا پەشلىرىنى قىستۇرۇپ مەدىكارلار قاتارىدا ئىشلەيتتى. ئارىلاپ ئىش باشقۇرغۇچىلار، ئۇستىلار ۋە باشقا ھۈنەرۋەنلەرگە قىممەت باھالىق تون يېپىپ، ئاز بولمىغان ئىنئام - ئېھسانلار بىلەن ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئالاتتى.

شۇنداق قىلىپ، خۇدانىڭ مەرھەمىتى ۋە پادىشاھنىڭ ئۈزلۈكسىز كۆڭۈل بۆلۈشى بىلەن ئۈچ - تۆت يىلدا پۈتمىدىغان ئىش ئالتە - يەتتە ئايدا تۈگىدى. مەسچىتنىڭ ئىچكىرى قىسىم ئايۋىنىنىڭ ئېگىزلىكى ئۇلۇغ ئەمىرنىڭ ھىممىتىگە مۇۋاپىق

ئىلگىرىكىدىن ئالتە - يەتتە ھەسسە ئارتۇق بولدى. بىنانىڭ ئاساسى مۇستەھكەملەنگەندىن كېيىن ئۈستى تەرىپىنى بېزەپ كۆركەملەشتۈرۈش پىكرى قوزغالدى. ئىشارەت بويىچە بىلىملىك مۇھەندىسلەر، ئىشچان كاھىشتاراشلار ۋە نەققاشۇ - سەنگىتراش ئۈستىلىرى بېزەش ئىشىغا جىددىي كىرىشىپ كەتتى. قىلىنغان تەخمىنلەرگە قارىغاندا بەش يىلدا بېجىرىلىدىغان بۇ ئىشمۇ بىر يىلدا تاماملاندى. تاقى ۋە راۋاقلار مۇسۇلمان ۋە چىن ئۇسلۇبىدا زىننەتلىنىپ زەر ھەل بېرىلدى. ھەيۋەتلىك سۇپالارنىڭ سەھنىلىرى ئاجايىپ سەنئەت ۋە غارايىپ ئىختىزالىرى بىلەن باشقا بىنالاردىن پەرقلىق ھالدا ئايرىلىپ تۇراتتى.

ئاۋۋالقى مۇنبەر ياڭاق ياغىچىدىن ئىشلەنگەن ۋە سۈنۈپ كەتكەن ئىدى. ساپ دىل ئەمىرنىڭ كۆڭلى مەرمەردىن ياساشقا مايىل ئىدى. ئۇلۇغ دەرگاھ مۇلازىملىرى تەرەپ - تەرەپتىن ئىزدىشىپ ئاخىرى خاق ۋىلايىتىدىن مەرمەرتاش تېپىشتى ھەم ئىگىسىگە رازى بولغۇدەك ھەققىنى بېرىپ تاشنى شەھەرگە كەلتۈرۈشتى. ئۇستاز شەمسىددىن سەڭگىتاراش بۇ تاشتىن مۇنبەر ياساشقا كىرىشتى. ئالىي نەسەبلىك ئەمىرنىڭ ھىممىتى سايىسىدا شۇنداق بىر مۇنبەر قۇرۇلدىكى، ئالەمنى بېزىگۈچى قۇياش خاتىبە كەبى ھەر تاڭدا كۆپكۆك ئاسمان مۇنبىرىگە چىققاندا بۇ مۇنبەرنىڭ تەڭدىشى يوق ئوخشىشىنى تاپالماس ئىدى.

خۇلاسىە شۇكى، ئۇشبو جەننەت مىسال مەسچىتىنى بېزەش ۋە پەردازلاش ئىشلىرى پايانغا يەتكەندىن كېيىن 905 - ھىجرىيە يىلى شەئبان ئېيىنىڭ ئون تۆتىنچى كۈنى چارشەنبە (1500 - يىل 13 - مارت) تەدبىر ئىگىسى ئەمىر ئەلشىر ئاش تارتىش مۇراسىمىنى ئۆتكۈزۈپ، خاتىبە، ئىمام - ۋائىزلەر، مۇتەۋەللى

خادىملار، ئۈستىلار ۋە ئىمارەت ئىشچىلىرى بۇ مۇراسىمغا چاقىرىلىپ زىياپەت مۇراسىملىرى ئەمەلگە ئاشۇرۇلدى. تەخمىنەن 100 دەك قابىلىيەتلىك كىشىنىڭ قامەتلىرى قىممەت باھا جۇۋا - چەكمەنلەر ۋە ھەرخىل لىباسلار بىلەن پۈركەلدى.

شۇنىڭدىن كېيىن بۇ تەۋەرىۋك ئورۇنىنىڭ تام يۈزىنى مۇستەھكەملەش ۋە چىداملىقلىقىنى ئاشۇرۇشقا ئىشارە قىلىندى. ئىمارەت ئىشچىلىرى ئەسۋاب - ئۈسكۈنە تەييارلاش، ئۈستىلار بولسا ئۇلارنى ئىشقا سېلىشقا كىرىشىپ، ئاز ۋاقىت ئىچىدىلا تەخمىنەن 14 جەرىب^① مىقداردىكى بىنا تاملىرىنى ئىككى قەۋەت سۇۋاپ چىقتى. كۆڭۈللىرىنى بۇ ئىشلاردىن توختىتىشقا يېقىن ھىدايەتلىك ئەمىر يەنە بىر توي - زىياپەت ھازىرلىقىنى قىلىش توغرىسىدا پەرمان بەردى. مۇلازىملار دەرھال ئىشقا مەشغۇل بولۇشۇپ، 50 تۇياق قوي ۋە 9 تۇياق ئات تەييارلاپ زىياپەتكە سەرپ ئەتتى...

بۇ ئەمىرنىڭ ھىممىتى بىلەن قۇرۇلغان ھەربىر مەسچىت توغرىسىدا ئالاھىدە تەپسىلات بېرىلسە بۇ قىسقا رسالە ئۇزىراپ كېتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن باشقا مەسچىتلەرنىڭ پەقەتلا ناملىرىنى ئاتا پۇتىمىز: شەرىپۇلى ئىنجىل مەسچىتى، سەرى كۇچايى ئۇلۇغ ئاتا مەسچىتى، سەرى كۇچايى ئەمىر ئىسلام مەسچىتى، چارسۇي ئەلا ئۇددەۋلە مەسچىتى، مەھەللەيى قەلەندەران مەسچىدى (باغى زەغەن ئىچىدە)، مەھەللەيى تەرخىنىيان مەسچىدى، مەھەللەيى مىرئادىل مەسچىتى، پۇلى كارد جامەئە مەسچىتى، ھېيتگاھ قىشلىقىدىكى جامەئە مەسچىتى، سەرەخستىكى مەسچىت، قەراتى

^① جەرىب - جىسىملارنىڭ يۈزىنى ئۆلچەشتە قوللىنىلىدىغان ئۆلچەم بىرلىكى. بىر جەرىب - 760 كۋادرات مېتىر.

تۇرشىزدىكى مەسچىت، ئاستىرايادىكى جامەئە مەسچىتى، بۇلاردىن باشقا بىنا قىلىنغان بارلىق مەدرىسە، خانىقا ۋە راباتلاردىمۇ مەسچىت قۇرۇلغان...

... ئۇ ھەزرەتتە ياشلىق كۈنلىرى باشلىنىشتىن تا ھاياتىنىڭ ئاخىرقى دەملىرىگىچە كۆڭلىدە مۇسۇلمانلىق ھەج پەرزىنى ئۆتەش، ھەۋىسى ۋە خىيالىدا پەيغەمبەر قەبرىسىنى زىيارەت قىلىش پىكرى ئورۇن ئالغان ئىدى. ھەر ۋاقىت ئىمكانىيىتىنىڭ يېتىشىچە بۇ ئىشقا ھەرىكەت قىلاتتى ۋە قانچە قېتىم بۇ سەپەرگە رۇخسەت ئېلىش ئۈچۈن مۇبارەك ئايىغىنى ئۆزەڭگىگە قويۇپ سارايغا كىرەتتى، ئەمما ھەر قېتىمدا قۇدرەتلىك ساھىبقىرанныڭ ئىلتىماسى بىلەن قايتاتتى ۋە بۇ ئىستىكىنىڭ رويابقا چىقىشىدىن قايتۇرۇلاتتى.

904 - (1498 - 1499) يىلى سۇلتانى ساھىبقىران مەملىكەتنىڭ بەزىبىر مەنپەئىتىنى كۆزلەپ مەرۋىدە تۇرۇپ قالغان ئىدى. يەنە شۇ مۇبارەك سەپەر ئارزۇسى ئەسلىي پاك ئەمىرنىڭ خىيالىنى تامام ئىگىلەپ، مەۋلانە نىزامىددىن ئابدۇلھەي تېۋىپنى رۇخسەت سوراش ئۈچۈن لەشكەرگاھقا ئەۋەتتى. ئۆزى بولسا: «ئۆتكەن يۈز مىڭلاپ كۈنۈم مۇشۇ سەۋدا بىلەن بۈگۈنگە ئۇلاشتى، ئەمدى قاراپ تۇرۇشقا تاقىتىم قالمدى» دېگەن بېيىت مەزمۇنىنى تىلغا ئېلىپ، سائادەتلىك ئالىملار، فائىزىلار ۋە مۇلازىملار بىلەن بىللە مەشھەد تەرەپكە يول ئالدى. ئۇ جانابنىڭ كېلىشى بىلەن شۇ يەرگە پادىشاھ ھۇزۇرىدىن مەۋلانە ئابدۇلھەيمۇ كەلدى ۋە زەپەر بايراقلىق ساھىبقىرанныڭ ئالىيجاناب ئەمىرگە يازغان مەكتۇبىنى تاپشۇردى. مەكتۇب مۇنداق يېزىلغان ئىدى:

«سەلتەنەت ئۈستۈنى، مەملىكەت تايانچى، دىن ۋە دۆلەت ئەربابىنىڭ تاللانغىنى، مەملىكەت ۋە مىللەت ساھىبلىرىنىڭ

پېشىۋاسى، خەيرلىك بىنالار قۇرغۇچىسى، پاكىز ئىشلارغا يوللانغان، خاقانى دۆلىتىنىڭ مەدەتكارى، سۇلتان ھەزرىتىنىڭ يېقىنى نىزامىدىن ئەمىر ئەلىشىر جانابلىرىغا لۇتقىمىز كۆپ دۇئالار ھەمدە شەۋق قوزغاتقۇچى سالاملارنى يەتكۈزۈمىز. پەيزلىك مۇلاقەتلىرى ئارزۇسى شەرھ ۋە بايان دائىرىسىدىن ئارتۇقتۇر. سوڭرە روشەن كۆڭۈللىرىگە مەلۇم بولسۇنكىم، جۈمە كۈنى رەجەب ئېيىنىڭ ئون بىرى (1499 - يىل 23 - فېۋرال) دا ئۇلۇغ مەۋلانە ئابدۇلھەي كېلىپ شەرىف مىزاجلىرىنىڭ كەيپىياتى، ساق - سالامەتلىك، ياخشى ھالەتلىرىنى يەتكۈزدى. بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىش بىھەد شادلىققا سەۋەب بولدى. ئۇنىڭ يېتىشىدىن ئىلگىرى كۆڭۈللىرىدە قارار تاپقان ھىجاز تەرەپكە جۈنەش توغرىسىدىكى خەۋەر ئېغىزمۇ ئېغىز كېلىپ تۇرار ئىدى، ئەمما ئىشەنچلىك كىشىلەردىن ئىشىتىلمىگىنى ئۈچۈن ئىشىنەرلىك بولماس ئىدى. لېكىن ئەشۇ كىشى مەۋلانە ئابدۇلھەي سۆھبىتىدە خۇجا ئەفزەلۇددىن مۇھەممەدكە يېزىلغان خەت مەزمۇنىدىمۇ مەلۇم بولدىكى، شۇ كۈنلەردە تىلەك مۇستەھكەملىنىپ ۋە يېڭىلىنىپ، جۈنەش خىيالى جەزمگە ئايلانغان.

گەپ شۇكى، بارچىگە — بەلكى ئالەمۇ ئالەم ئەھلىگە مەلۇمدۇركى، ئول جاناب بىلەن بىرلىك - ھەمىجەھەتلىك يۈزىسىدىن باغلىنىش ئالاقىسى ھەمدە ھەمىنەپەسلىكىنى كىچىكلىكتىن شۇ كەمگىچە ئېلىپ بېرىۋاتىمىز. ھەممە ۋاقىت ۋە ھەر قانداق ئەھۋالدا ئۇ جانابنىڭ شەرەپلىك خاتىرىسىنىڭ رازىلىقىنى ئۆزىمىزنىڭ مۇددىئا ۋە تەلەپلىرىمىزدىن ھېسابلاپ كەلدۇق. ھەقىقەتەنمۇ ئۇنىڭ قارىشىدا ئۇ جانابنىڭ دۆلەتخاھلىق بەلگىلىرى، ئىخلاىس، ياخشى پىكىردە بولۇش ۋە يېقىنلىق كەبى خىسلەتلەر يۈزەگە كەلدى. بۇ تەرەپ قۇياشتىنمۇ روشەن بولغىنى

ئۈچۈن ئارتۇقچە تەبىسلىگە ئېھتىياج يوقتۇر. ئۆزلىرى بىلىدىلاكى، ھېچقاچان ئوتتۇرىدا تەكەللۈپ ۋە ئۆزگىلىك بولماي، ھەممە ۋاقىت سۆز شۇ تەرىقە كېچە تىقىكى، ئۇ سەلتەنەت تايانچىنىڭ خاتىرىسىگە خەيرخاھلىق ۋە ياخشى پىكىردە بولۇش يولى بىلەن نېمىكى كەلسە توققۇز مەرتىگىچە ئۇنى ئېيتىشقا ئىجازەت بېرىلگەن ئىدى. بىزنىڭمۇ ھەممە ۋاقىت خاتىرىمىزگە نېمىكى كەلگەن بولسا، مېھرىبانلىق بىلەن ئىزھار قىلاتتۇق. مۇشۇ كەملەردە ساۋاب ئۈچۈن ھىجرەت قىلىشقا جەزىم قىلغانلىقلىرى كۆڭۈلگە ئاللىقانداق ئېغىر چۈشۈشىگە قارىماي، ئۇنىڭدىنمۇ ئەۋزەلرەك ئىش تەسەۋۋۇر ئېتىلمەيدۇ. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ كىشىنىڭ رازىلىقىنى خۇسۇسىي مەنپەئەتىمىزدىن ئۈستۈن قويىمىز، بېرىلگەن رۇخسەت ۋە ئىجازەتتىن قايتمايمىز، ئەمما كۆڭۈلگە نېمىكى كەلسە ئاگاھلاندۇرۇشىمىز لازىم. مەلۇمكى، بۇ خۇسۇستى يول تىنچلىقى شەرتتۇر. مەلۇم بولسۇنكى، شۇ كۈنلەردە ھەجگە ئۆتۈش يولى بولغان ئىراق ۋە باغداتتا ئەھۋال نەقەدەر پەرىشان ۋە بىقاراردۇر، مىسىر ۋە شام چىگرىلىرىدىمۇ تۈرلۈك باشباشتاقلقلار مەۋجۇت ئىكەنلىكى ئىشتىلمەكتە. گەپ شۇكى، ئەگەر يول خەۋپى شۇ دەرىجىگە يېتىپ، كىمىنىڭدۇر سەۋەبسىز بىراۋغا قول سوزۇشى مۇمكىن بولغان تەقدىردە يولغا چۈشمەك ۋاجىپ كۆرۈلمەيدۇ. ئەگەر شۇ كۈنلەردە يول خەۋپىدىن بىرەر پىكىر خاتىرىگە كەلمىسە قانداق بولىدۇ؟ چۈنكى ئۆزلىرى يوللار تىنچسىز بولغىنى سەۋەبلىك بىر ئاز ئالتۇن ئاقچا تەييارلاپ زۆرۈر بولغاندا — خەتەرلىك جايغا يەتكەندە مۇلازىماتلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ يېنىدا ئۇنىڭدىن بىر ئازدىن بولۇشى كېرەك، دەپ ئېيتقان ئىدىلە.

يەنە گەپ شۇكى، سەپەر ئۇزاققا سوزۇلۇشى مۇمكىن، ئەمما

ئۆمۈرگە ئىشەنچ يوق. شۇنىڭ ئۈچۈن بولسىمۇ يەنە بىر مەرتە ئۇچرىشىپ، خەيرلىشىش قائىدىلىرىنى ئۆتۈشمەز كىرەك شۇنىڭدەك بۇ ئىككى ئەھۋالنىڭ بولۇشى بىلەن بىرگە، بۇ مۇقەددىمىلەرنىڭ يېزىلىشىدىن شۇنداق ئەندىشىمۇ باركى، مۇبادا مۇبارەك خاتىرىگە بىرەر غۇبار يېتىشىپ، بۇ سۆزلەردىن غەرەز ھەجگە بېرىشنى مەنى ئېتىش ئىكەن دېگەن خىيال ئۆتۈلمىسە ئىكەن.

دائىمىي دۆلەتخاھلىق يۈزىسىدىن خاتىرىلىرىگە نېمىكى كەلسە، تەكەللۈپسىز ئېيتىۋەرسىلە، بىزگە ھەم بۇ خۇسۇستا خاتىرىگە نېمە كەلسە مەلۇم قىلىش لازىم كۆرۈلدى. باقىي، توغرا پىكىردە ئىختىيار ئۆزلىرىدە، ئىككى دۇنيا ياخشىلىقى ئۈچۈن نېمىكى لازىم بولسا تەقدىم قىلىپ تۇرۇلىدۇ. ئىككى دۇنيا سائادىتى يار بولسۇن. ۋەسسalam.»

بۇ يېزىلغانلاردىن شۇ نەرسە ئېنىق كۆرۈنەر ئىدىكى، ئالىي ھەزرەت سۇلتاننىڭ كۆڭلى ئىككى ئوتتۇرىدا يەنە بىر بارە مۇلاقات ھاسىل بولۇشىغا مايىل ئىكەنلىكى تۈپەيلى، ھەزرەت نەۋائىي ئۇ تەرەپكە جۈنەشنى كېچىكتۈرۈپ، يۆنىلىش بايرىقىنى مەرۋە تەرەپكە بۇرىدى. ئەمما سەرەخس ئەتراپىغا چۈشكەن پەيتتە ئۇ تەرەپتىن پادىشاھمۇ يېتىشىپ، ئالىي دەرىجىلىك ئەمىر ئالىي قەدىرلىك ساھىبقاراننىڭ خىزمىتىگە يېتىشتى. ھېچقانداق مۇبالىغىسىز، ھەشەمەتلىك پادىشاھ ھىدايەتلىك ئەمىرنىڭ مۇلاقتىگە ئېرىشىش سەۋەبلىك شۇ دەرىجىدە شادۇ خۇررەملىك ئىزھار قىلدىكى، ئەگەر مىڭدىن بىرى ياكى ئازراقلا بىر قىسمى بايان قىلىنسا، لاپ ئېيتىۋاتامدىغاندۇ دېيىلىشى ئېنىق. ئالىي دەرىجىلىك ئەمىر ئۇلۇغ قارارگاھتا ئۈچ كۈن تۇرۇپ، پادىشاھقا، شاھزادىلەرگە ۋە ھەرەم ئەھلىلىرىگە ئاجايىپ چاققۇر ئاتلار، يۈك

توشۇر تۈگىلەر، بەھېساب مالۇمەبلەغ تارتۇق قىلدى. ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر، سەدىرلەرنى، بەلكى پادىشاھ دەرگاھىدىكى مۇلازىملارنىڭ كۆپچىلىكىنى ئىنئامۇ ئېھسان مېۋىلىرى بىلەن مەمنۇن قىلدى. ئاندىن ئەئلا ھەزرەتكە ئەرز قىلىپ دېدى: «سىز بىر چاغدا ئېيتقان ئىدىڭىزكى، مەن پادىشاھلىق ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشتىن قول تارتىدىغان بولسام، شەيخ نەجمىددىن كۇبرا مازارىدا تۇرىمەن ياكى خوجا ئابدۇللا ئەنسارى ئاستانەسىنى سۇپۇرگۈچى بولمەن، دەپ. ئەمدىلىكتە بۇ ئىش سىزگە مۇيەسسەر بولمايدۇ. ماڭا بولسا ھىجاز سەپىرىگە خاھىش ۋە رىغبەت بىلەن ئىجازەت بەرمەيسىز. شۇنداق بولغاچقا، ئەمدى رۇخسەت بەرسىڭىزكى، سىزنىڭ ۋەكالىتەتچىلىكىڭىز بىلەن قالغان ئۆمرۈمنى ئەنسارىيە ئاستانىسىنى سۇپۇرۇشكە سەرپ قىلسام، مۇلازىملىق ئىشلىرىدىن تامام ئازاد بولسام، چۈنكى قېرىلىق مادارسىزلىقى ۋۇجۇدۇمغا تەسىر كۆرسىتىپ، قۇۋۋەت كەتكەن، بەدەن زەئىپلەشكەنلىكى بىلىنىشكە باشلىدى.»

ھەزرىتى ساھىبقىران لۇتفۇ مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ ۋە بۇ ئىلتىماسنى ياخشى قوبۇل قىلىپ دېدىكى: «مادامكى، سىز خۇراساندا تۇرار بولسىڭىز، ھەرقانداق ئىلتىماسىڭىز ئورۇنلىنىدۇ. چۈنكى ئېنىق بىلىمەنكى، ئەگەر سىزنىڭ شەرەپلىك ۋۇجۇدىڭىزدىن بۇ مەملىكەت خالىي قالسا، كاتتا - كىچىك بارچە خالايقنىڭ ئەھۋالىدا يامان ھال يۈز بېرىدۇ». شۇ ئاندا ساپ كۆڭۈل ئەمىرنىڭ قاۋۇل قامىتىنى تۈگمىلىرى ئالتۇندىن بولغان زەر جىيەكلىك قارا قۇندۇزىي تون بىلەن بېزىدى ۋە پايتەخت ھىراتقا قايتىشقا ئىجازەت بەردى.

ئۇ ھەزرەت نەۋائىي مەزكۇر يىلىنىڭ شەئبان ئېيى ئوتتۇرىلىرىدا (1499 - يىلى مارت ئېيىنىڭ ئاخىرلىرى) يەنە بىر

قېتىم پەخىرلىك شەھەر ھىراتنى ئۆزىنىڭ مۇبارەك جىھىرىسى بىلەن نۇرغا تولدۇردى. شۇ سەۋەبتىن مەشاىخ سەيىد ۋە ئالىملاردىن تارتىپ بارچە ئاھالە ۋە پۇقرا غايەت شادۇ خورام بولدى... شۇ ئەسنادا ھىدايەتلىك ئەمىرنىڭ كۆڭلى ئەنسىرىيە ئاستانىسىدا كاتتا يىغىلىش قىلىپ ھىرات شەھىرى ئۇلۇغلىرىنى مېھمان قىلىشنى، ئۇلاردىن پاتىھە سوراشنى تىلەپ قالدى. مۇلازىملىرى چاقىرىقنى تەرتىپكە سېلىش ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، 75 قوي، 20 ئات ۋە 30 پاتمان قەنت سەرىلىدى. باشقا خىراجەتلەرنىمۇ شۇنىڭغا مۇۋاپىق قىياسلاش مۇمكىن...

ئاشۇ يىلى ئۇلۇغ ئەمىر كۆپ ۋاقىت گۈزەرگاھتا بولدى، ئەنسىرىيە ئاستانىسىنىڭ كۈن چىقىش تەرىپىگە خانىقا بىنا قىلدى، ئىمكانى بارىچە ئۇ ئۇلۇغ زات مازىرىنىڭ ئابادانلىقىغا كۈچىدى. ئەمما شۇنىڭغا قارىماستىن ھەرەمەيىنگە بېرىش ئارزۇسى، ھەزرىتى پەيغەمبەر قەبرىسىنى تاۋاپ قىلىش خىيالى قۇتلۇق ئەمىرنىڭ دىلىدىن زادىلا كەتمىدى. شۇ يىلى بىر نەچچە بارە بىۋاسىتە ۋە ۋاسىتىلىك ھالدا ئالىي دەرىجىلىك ساھىبقراندىن رۇخسەت تەلەپ قىلدى ۋە ئۇ ھەزرەت ھەر قېتىم رازىلىق بېرەر، ئەمما يەنە پۇشايىمان قىلىپ، ساپ دىل ئەمىر مەنزىلىگە تەشرىپ بۇيرۇپ، توختاپ تۇرۇشنى ئىلتىماس قىلاتتى. ئاخىرىدا سۇلتان ئۆز مۇبارەك خانىرى خاھىشىدىن كەچتى ۋە ئىجازەت بېرىپ يول پەرمانىنى مەرھەمەت قىلدى. ئەمما بۇ ھۆكۈم قولغا كىرگەندە ئاپتاپ جەۋزا ئاخىرلىرىدا ئىدى. ھاۋا ھازارىتىنىڭ شىددىتى سەۋەبلىك سەپەر ناھايىتى قىيىنغا چۈشەتتى. شۇڭا ھەرەمەيىنگە جۈنەشنى سۈمبۈلە ئېيىنىڭ باشلىرىدا باشلاشقا قارار قىلىندى.

شۇ ئەسنادا زەپەر بايراقلىق ساھىبقىران شاھزادە ھۈسەين مۇھەممەد مىرزىنىڭ باش كۆتۈرگىنى سەۋەبلىك ئاستىراتىيات تەرەپكە يۈرۈش قىلدى. ھىدايەتلىك ئەمىر نەۋائىينىڭ مۇلازىملىرى زور غەيرەت بىلەن ھىجاز سەپىرىگە ھازىرلىق كۆرۈشكە مەشغۇل بولۇشتى. ئالەمنى كەزگۈچى مىررىخ ئاتارۇندى ئۆز قولى بىلەن مۇنەۋۋەر قىلغاندا ھاۋادا بىر ئاز مۆتىدىللىك پەيدا بولدى. ئالىي ھەزرەت نەۋائىي 906 - يىلىنىڭ مۇھەررەم ئېيى ئاخىرىدىكى چارشەنبە كۈنى (1500 - يىل 25 - ئاۋغۇست) ئاتلاندى ۋە شۇ يۈرۈش بىلەن ئەينۈلھەياتتا چۈشۈپ، جۈمە نامىزىدىن كېيىن ئۇ يەردىن مەشھەد تەرەپكە، بەلكى ئەڭ مۇقەددەس ۋادىغا راۋانە بولماقچى ئىدى. لېكىن شۇ ئەسنادا ساغلام كۆڭۈلگە يېقىمىسىز بولغان ھادىسىلەر يۈز بېرىپ، نۇجۇم (يۇلتۇز) ئۆلىمالىرى ھۆكۈمىگە كۆرە بەختلىك سائەت بولغان سەككىزىنچى سەپەر پەيشەنبە (1500 - يىل 3 - سېنتەبىر) كۈنى ئۇ يۈرۈشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش خىيالى بىلەن شەرەپلىك مەنزىلگە قايتتى. ئەمما مەزكۇر ئاينىڭ ئون ئىككىنچىسى (7 - سېنتەبىر) جۈمە كۈنى ناماز ئاداسىدىن كېيىن مەشايخ، ئۆلىما ۋە ئەھلى ئېرشاد جۈملىسىدىن شەيخ جالالىددىن ئەبۇسەئىد پۇرانىي، جانابىي شەيخۇلئىسلام سەيپىددىن ئەھمەد تەفتازانىي، شەيخ سوفى ئەلى، مەۋلانا مۇئىننىددىن فەرەھىي، مەۋلانا كامالىددىن ھۈسەين كاشىفىي، مەۋلانا ھەمىدۇددىن تەبادكانىي، خوجا ئىمادۇددىن ئابدۇلئەزىز ئەبھەرىي، سەيىد ۋە نەقىبلەردىن ئەمىر قەۋامىددىن ھۈسەين مازەندەرانىي، ئەمىر جامالىددىن ئەتائۇللاھ ئەسلىي، ئەمىر نىزامىددىن ئەبۇلقادىر، ئەمىر شەمسىددىن مۇھەممەد ئىبن ئەمىر يۈسۈپ رازىي ھەمدە ھىرات شەھىرى ۋە ئەتراپىنىڭ باشقا ئەتىيانۇ - ئەشەرەپ، رەئىس - ئاكابىرلىرى ئول

ھەزرەتنىڭ خىزمىتىگە يېتىشىپ ئەرز قىلىشىنىكى: «سىزنىڭ پەيز بەرىكەتلىك زاتىڭىز خۇراسان ئۆلكىسى تىنچلىقىنىڭ ۋە ئىنسانلار ئاسايىشىنىڭ سەۋەبىدۇر. ھازىرقى ۋاقىتتا بۇ دىيار سۇلتان ساھىبىقىران ۋۇجۇدىدىن خالىدۇر. ئەگەر يۇرت سىزنىڭمۇ مۇبارەك پەيزلىك نۇرىڭىزدىن چەتتە قالسا، مۇمكىنكى، پىتىنەلەر يۈز بېرىپ، ئۇنىڭ خاتىرجەملىكى ئىمكانسىز بولۇپ قالغۇسىدۇر. بولۇپمۇ ئۆزبېك پادىشاھى شەيبانىخان ماۋەرائۇننەھرنى ئىستېلا قىلغان، ئەمدى ئۇنىڭ ئامۇدىن ئۆتۈش خاھىشى بارلىقى مەلۇم. شۇكەمدە يەنە ئىراق ۋە شام ئەھۋالى غايەت پەرىشان ۋە يوللار ناھايىتى تىنچسىز بولغانلىقتىن شەرىئەتتىمۇ مۇنداق پەيتلەردە ھەج ۋاجىپ ئەمەستۇر. بۇ پېقىرلەرنىڭ ئىلتىماسى شۇكى، يەنە بىر بارە خۇراسانلىقلار جېنىغا ياخشىلىق قىلىپ، بۇ يىل ھەج سەپىرى نىيىتىدىن قايتىسىڭىز ۋە بۇ خەيرلىك ئىش ساۋابىنى يەتمىش بارە پىيادە ھەج قىلغاندىن ئارتۇق بىلىسىڭىز.»

قۇدرەتلىك ئالىي ھەزرەت مۇلايىملىق بىلەن دېدىكى: «بارچىگە، بەلكى ئالەم ۋە جاھان ئەھلىگە روشەن ۋە مەلۇمكى، ئۇزاق مۇددەت ۋە ۋاقىتلاردىن بېرى مۇبارەك سەپەرنى ئۆتەش ھەۋىسى باشتا ۋە شۇ پىكىر خاتىرىدە مەھكەم ئورنىشىپ قالغان. ھەر سەپەر ئۇ تەرەپكە جۈنەش نىيىتى ئۈستىدە ھالى قۇدرەت ھازىرلىق كۆرۈلۈشكە باشلىغاندا ساھىبىقىران ئۆزىسى بىلەن توختاپ تۇرغان ئىدۇق، ۋەھالەنكى، بۇ قېتىم پۇختا خىياللار بىلەن ئىجازەت بېرىپ، مۇبارەك پەرىمان مەرھەمەت قىلىنغان، ئۆزىمىز ھەم مۇلازىمىلارنىڭ ھازىرلىقى ئۈچۈن كاتتا مەبلەغ سەرىپ بولغان ئىدى... شۇنداق بولسىمۇ «مۆئىن قەلبىگە خۇرسەندچىلىك كىرگۈزۈش پۈتۈن ئىنسانلار ئىبادىتىدىن خەيرلىكراقتۇر، دېگەن سۆز تەقەززاسى بىلەن ئىلتىماسلىرىڭىزنى

قوبۇل قىلۇرمىز ۋە ئىنسانلار مەنپەئىتى ئۈچۈن بۇ سەپەرمۇ ھەم ئۆزىمىزنى بۇ خاھىشتىن قايتۇردۇق». بۇ سۆزلەرنى ئىشلىتىش بىلەن ھەممىدە بىننەھايت مەنئۇنىيەت سادىر بولۇپ، سۆيۈنچ ۋە شادلىق بىلەن ئۆز جايلىرىغا قايتىشتى. ئالىي دەرىجىلىك ئەمرگە بولغان ئىخلاس كەمىرىنى قايتىدىن جان بەللىرىگە باغلاپ، ئېغىزلىرىنى دۇئا ۋە ساناغا ئېچىشتى.

ئاشۇنداق سەۋەبلەرگە بىنائەن ئۇ ئالىي ھەزرەتكە مەككەئى مۇكەررەمگە ۋە مەدىنەئى تەييىبەگە يېتىشىش سائادىتى ھاسىل بولمىغان بولسىمۇ، ئەمما كۆپلىگەن پاكىز ئېتىقادلىق ۋە ئىشەنچلىك كىشىلەرنى كۆپ ياخشىلىقلار قىلىپ ئۆز تەرىپىدىن ھەج قىلماق ئۈچۈن ئەۋەتتى. بۇ خۇسۇستا ئاشۇ شەرەپلىك ئۇلۇغلار نامىغا مەكتۇپلار يوللىدى.

يەتتىنچى مەقسەت، مېھرىبانلىق ۋە مەرھەمەت بايانىدا يورۇق كۆڭۈللۈك ئەقىللەرنىڭ دىللىرى سەھىپىسىگە تەقدىر قەلىمى بىلەن يېزىلغانكى، يېگانە تەڭرىنىڭ قېشىدا ئەڭ ئۇلۇغ سۈپەت — مېھرىبانلىق ۋە مەرھەمەتتۇر. ھەزرىتى سۇلتاننىڭ بۇ يېقىن دوستى دائىم شەپقەت ۋە مەرھەمەت ئادەتلىرىنى ئۆزىگە شوئار قىلىپ ئالغان ئىدى. ھەمىشە ئۇنىڭ مېھرىبانلىق ۋە ئىلتىپات قاننى ئالەم ئەھلىلىرىنىڭ ئۈستىلىرىگە يېيىلىپ، ئاجىزلار ۋە يىقىلغانلارنىڭ كۆيگەن دىللىرى ئۇنىڭ شەپقەت شەرىپىتى بىلەن ئارام تاپار ئىدى. سىتەم كۆرگەنلەرنىڭ يۈرىكىدىكى جاراھەت يارىلىرى مەرھەمەت مەلھەملىرى بىلەن تۈزۈلەر ئىدى.

بۇ تەرەپلەرنىڭ ھەقىقىتى ۋە مۇددىئانىڭ ئىسپاتى ئۈچۈن مۇبارەك بايان قەلىمى بىر قانچە ھېكايىنى تەھرىر قىلىشقا قەدەم قويدۇ ۋە بۇ ۋاراقلارنىڭ سەھىپىلىرىنى بۈيۈكلەرنىڭ

مۇراجىئەت ئورنى ۋە ئالەمنىڭ ئۇلۇغى بولغان زاتنىڭ مەدھىيىسى
نشانلىرى بىلەن زىننەتلەيدۇ:

ھېكايە

مىرزا سۇلتان سەئىد زاماندا سۇلتان ساھىبقىران ئەسكەرلىرى ۋاقت ۋە زاماننىڭ ئېھتىياجى بىلەن بەزىدە خۇراسان ۋىلايىتىنىڭ ئەتراپلىرىغا چۈشەر ئىدى. بىر چاغلاردا ئۇلاردىن ئىككى نەپىرى ئەمىر ئەھمەد ھاجبەگنىڭ قولىغا چۈشتى. ئەمىر بولسا ئويلاپ ئولتۇرماستىنلا ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسىنى ئۆلتۈرۈپ، باشلىرىنى سەمەرقەند ۋالىيىسى سۇلتان ئەھمەد مىرزا ئالدىغا ئېلىپ بېرىشقا ھۆكۈم قىلدى. ھەزرەت سۇلتاننىڭ يېقىن دوستى، دۆلەتلىك ئالىي ھەزرەت بۇ چاغدا ئەمىر ئەھمەد ھاجبەگنىڭ ئوردىسىدا ئىدى. ئەمىرنىڭ بۇ ھۆكۈمىنى ئىشىتىپ، شۇ ھامان ئەمىرنىڭ ئالدىغا كىرىپ، بۇ ئىككى ئەسىرگە رەھىم قىلىپ، ئۇلارنى مىرزا ئەھمەدنىڭ ئالدىغا تىرىك ئەۋەتىشى، سۇلتان ئەھۋالىنى ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن بىۋاسىتە ئاڭلاپ تېگىشلىك ھۆكۈم چىقارسا مۇۋاپىق ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ مەسلىھەت بەردى. بۇ مەسلىھەت ئەمىرگە ماقۇل چۈشۈپ ئالىي ھەزرەتنى ئالقىشلىدى ۋە تۇتقۇنلارنى ئۆز پادىشاھى ئالدىغا ئەۋەتتى. سۇلتان ئەھمەد مىرزا سۇلتان ساھىبقىراننىڭ ئەھۋالىنى ئۇلاردىن بىلگەندىن كېيىن ھەر ئىككىسىنى ھەپس قىلدى. بىر قانچە ۋاقىتتىن كېيىن بولسا، ئۇ ئىككىسىدىن بىرى قۇتۇلۇپ، توغرا تەدبىرلىك ئەمىرنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى ۋە دائىمىي خىزمىتىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىپ، ئۆمىرنىڭ ئاخىرىغىچە ئەمىرگە ئۇزاق ئۆمۈر تىلەپ ئۆتتى.

ھېكايە

بىر زاماندا سۇلتان سەئىد ئەمىرلىرىدىن بىر توپى جەھجە ئەتراپىدا سۇلتان ساھىبقىران ئەسكەرلىرىدىن بىر بۆلۈكىنى ئەسىر قىلىپ، ئۇرۇشتىن كېيىن ئۆلتۈرۈش ۋە باشلىرىنى ئۆز پادىشاھى ئالدىغا ئەۋەتىش ئۈچۈن، ئۇلارنى ئۆز ئارا تەقسىم قىلىۋېلىشتى.

ھەزرەت سۇلتاننىڭ دوستى ۋە دۆلەت ئىگىسى ئالىي ھەزرەت نەۋائىي ئەمىر سۇلتان ھەسەن دەرەنەگىي ئوغلى مىرزىلىك بىلەن ئوردىدا بىرگە ئىدى. شۇ چاغدا ئەسىرلەرنىڭ ئىككى نەپىرىنى ئەمىر سۇلتان ھەسەنگە يەتكۈزۈشتى. خەۋەرچى ئۇ ئىككى كىشىنى كەلتۈرۈپ، ھازىر ھەر ئىككىسىنى ئۆلتۈرۈپ باشلىرىنى ئەۋەتىشنى ئېيتتى. ئالىي پەزىلەتلىك ئەمىر بۇنى ئاڭلاپ ئەھۋالى ئۆزگەردى ۋە شۇ ئان مىرزىلىككە: «مەن ئۇرۇش مەيدانىنىڭ پالانى يېرىدە بىر بۆلۈكىنى كۆردۈم، جالالتقا بىر - ئىككى تەڭگە بېرىپ، ئۇنىڭ بېشىنى كەلتۈرۈپ ئەسىرلەردىن بىرىنى ئازاد قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن» دېدى. مىرزىلىك شۇ بويىچە ئىش كۆردى.

ئالىي ھەزرەت بۇ ئادەمنى خالاس قىلىپ، ئەمدى ئىككىنچىسىنى قايسى يول بىلەن قۇتقۇزۇش پىكرىدە ئىدى. شۇ چاغدا تويۇقسىز خەۋەرچى كېلىپ، ئەسىردىن بىرنى ئۆلتۈرۈشنى، بىر باش ئەۋەتمەسە كۇپايە ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇرۇش مەيدانىدىن كەلتۈرۈلگەن بۆلۈكنىڭ بېشىنى تاپشۇرۇشتى. ئىككى ئەسىرنى بولسا ئازاد قىلىپ قايتۇرۇۋېتىشتى.

ھېكايە

بىر كۈنى سۇلتان ساھىبقىراننىڭ مۇبارەك خاتىرىسىگە خارەزم ۋىلايىتىنى تېخىمۇ ئاۋات قىلىش ۋە ئۇ يەردە يېڭى بىنالارنى قۇرۇش خىيالى چۈشۈپ، خۇراساندىن ئۈچ مىڭ ئائىلىنى خارەزمگە كۆچۈرۈش ھەققىدە مەجبۇرىي بۇيرۇق چۈشۈرگەن ئىدى. ھەكىم ۋە نۇسرەت ئىگىسى نەۋائىي بۇنىڭدىن خەۋەر تېپىپ خەلقنىڭ ھالىغا كۆيۈنۈپ، ئەر زورنىدا سۇلتانغا يەتكۈزدىكى: «ئەگەردە بۇ بۇيرۇق ۋە ھۆكۈمدىن ئالىي ھەزرەتنىڭ غەربى ئۇ ئىسلام مەملىكىتىنى ئاۋات قىلىش ۋە خەلقنىڭ پەرىشان ئەھۋالىنى ياخشىلاپ راھەتلەندۈرۈش بولسىمۇ، بىراق مېھرى چۈشكەن يۇرت - ۋەتەندىن ئايرىلىش سەۋەبلىك مۇسۇلمانلارغا كاتتا قىيىنچىلىق ۋە ئېغىر جۇدالىق بولىدۇ. بۇ جامائەتنىڭ ئۆز ۋەتىنىدىن ئايرىلىشى بىلەن باراۋەردۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ۋىلايەتنىڭ ئاسانلىقچە ئابادىغا يېتىشىمۇ ئېنىقسىزدۇر. خىسراۋانە ئىلتىپاتلىرىدىن ئۈمىد شۇكى، بۇ ئىشنىڭ بەھرىدىن ئۆتكەن بولسىلا، چۈنكى ھەر قاچان تەقدىر ئىرادىسى خارەزمنىڭ ئاۋات بولۇشىغا باغلانغىنىدا، ھېچبىر كىشىنى ۋەتەندىن جۇدا بولۇشقا مەجبۇر قىلمايلا ئابادىغا كېلىۋېرىدۇ». ساھىبقىران بۇ سۆزنى بىرىنچى نۆۋەتتە رىزالىق قۇلقى بىلەن تىڭشىمىدى. شەپقەت نىشانلىق نەۋائىي بۇنى ئون مەرتەلەپ تەكىد قىلىشىمۇ بىرەر نەتىجە چىقمىدى. لېكىن يەنە بىر مەرتە جۈرئەت قىلىپ شۇنداق ئەر ز قىلدى: «ئۆزىڭىزنىڭ ماڭا بەرگەن پەرمانىڭىزغا بىنائەن ھەربىر مۇھىم ئىش ئورۇنسىز بولسا، توققۇز مەرتە پىكىر قىلىشقا ھەقلىق ئىدىم. خەلقنى خارەزمگە كۆچۈرۈش مەسىلىسى

توغرىسىدا توققۇز مەرتە ئەرز قىلدىم. ئەرز بىرەر جايغا يەتمىدى. شۇنچا چەكتىن ئېشىپ، بۇ ئەھۋالنى يوقىتىش مەقسىتىدە ئونىنچى مەرتە سىزگە باش ئاغرىقى سالدىم ۋە ئونىنچىمۇ ئۆز مۇددىئايىمغا مۇۋاپىق جاۋاب تاپالمىدىم. ئەمدىلىكتە يەنە بىر كەرز ئۆز ئىلتىماسىمنى تەكرارلاش بىلەن قوبۇل قىلىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن».

ئادالەت شىئار شەھىرىيەر ئۆز جاۋابىدا: «مەن بىلىمەنكى، سىز دۆلەتنىڭ پايدىسى ئۈچۈن بۇ مەسىلە ئۈستىدە بىر كۈندىن ئارتۇق سەۋر قىلىپ ئۆزىڭىزگە زور بەردىڭىز. بىراق بۇ ئىشنى مەن سەلتەنەت تېڭىنىڭ يورۇقى باشلىنىشتىن - ئاق كۆڭۈلدىن ئۆتكۈزگەنلىكىم سەۋەبلىك، ئۇ مەملىكەتنىڭ ئابادانلىقى ھەققىدىكى پىكرىمدىن پۈتۈنلەي كېچەلمەيمەن ۋە ئۆزۈمنى بۇ مەسىلىلەردىن پۈتۈنلەي چەتلىمەيمەن. ئەمدى سىزنىڭ توغرا مەسلىھەتلىرىڭىزگە بىنائەن ئۈچ مىڭ ئويۇك كىشىنى ئىككى بۆلەك قىلىپ، بىر بۆلۈكنى ئەۋەتىشكە ھۆكۈم قىلدىم» دېدى.

مانا، ئۇ زات نەئەجەب دانادۇركى، شاھ شېرىن سۆزگە قارىغاندا قەھرىگە كۆپرەك دەم ئۇرغان چاغدا، ئىچىملىك سۈيى كەبى يېقىملىق سۆزلەرنى ئېيتىپ، شاھنىڭ ئوتىنى ئۆچۈردى.

ھېكايە

ساھىبىقىران بىر قىشتا مەرۋ شەھىرىدە قىشلاشنى لايىق كۆرگەن ئىدى. ئەتىيانلارنىڭ پاناھلىنىشى ئۈچۈن ئايرىم - ئايرىم چېدىر تىكىلگەن بولۇپ، قايىقتىندۇر ئۇچۇپ كەلگەن بىر قۇش ئالىي ھەزرەتنىڭ چېدىرىغا بىر قانچە نۆۋەت كىرىپ يۈردى. ئاڭغا

ھېچكىم قارشىلىق بىلدۈرمىگىنى ئۈچۈن چېدىر ئىچىگە ئۇۋا ياساپ، تۇخۇم قويدى. ھۇت مەۋسۈمى ئۆتكەچ سۇلتان ساھىبىقىران ئەمدى پايتەخت ھىراتقا يۆتكەلمەكچى بولدى. قۇش بولسا تېخىچە تۇخۇمنى بېسىپ ياتاتتى. دۆلەتلىك ئالىي ھەزرەتنىڭ زاتىدا بولغان شەپقەت ۋە تەبىئىتىدە بولغان مەرھەمەت قۇش بالىلىرىنى تۇخۇمدىن چىقىرىپ، ئۇچۇرۇۋالغىچە چېدىرگە تەگمەسلىكىنى ئىستىدى ۋە خوجا ھەسەن بەختىيارغا ئۇ چېدىرنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرۇشنى بۇيرۇپ، قۇش بالىلىرىنى ئۇچۇرۇپ كەتكەنگىچە ئۇنىڭ ھەققىنى ئۆز يېنىدىن تەمىن ئەتتى. مەزكۇر خوجىمۇ بۇ ئىشنى قوبۇل قىلىپ، ئۇ جانىۋارنىڭ بالىلىرىنى چوڭ قىلىپ ئۇچۇرغىچە بۇ چېدىرنى مۇھاپىزەت قىلدى.

ھېكايە

بىر كۈنى ھىدايەت نەسەبلىك بۇ ئەمىر ئەسىر نامىزىنى ئادا قىلغاندىن كېيىن، نامازدا بولمىغانلارنى سۈرۈشتۈرۈش ئادىتىگە خىلاپ ھالدا توساتتىن ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ خاس باغچىسىغا قاراپ تېزلىك بىلەن يۈرۈپ كەتتى ۋە ھېچ يەردە توختىماستىن يېتىپ باردى. ئەمىرنىڭ يېنىدا بولغان ئادەملەردىن بەزىلىرى بۇنىڭغا ھەيران بولدى. ئالىي ھەزرەت ئۇلاردىكى بۇنداق پىكىرنى ئاڭلاپ، گۆھەر چاقچۇچى تىلى بىلەن شۇنداق دېدى: «مەن مەسچىت تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقىنىمدا بىر يەردە تەرەت ئالغان ئىدىم. جامائەت سېپىگە كېلىپ تۇرغىنىمدا يەلكەمگە بىر چۈمۈلنىڭ يېپىشىپ قالغانلىقىنى كۆردۈم. بىلىدىمكى، مەن تەرەت ئالغان جايدا ئۇ ماڭا يېپىشقان. ئەگەر ئۇ مېنىڭ يەلكەمدىن چۈشۈپ، ئۆز ئۇۋىسىنىڭ يولىنى تاپالماي ئازار

يەپ قالسا ئۇنىڭ ئۇۋالى ماڭا بولۇشىنى پەملىدىم، شۇڭا تەرەت ئالغان جايغا بېرىپ، ئۇنى ئۇۋىسى ئالدىغا قويدۇم ۋە ئۇنىڭ غېمىدىن خاتىرجەم بولدۇم».

ئالىي ھەزرەتنىڭ كىشىلىرى بۇ سۆزنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئەمىرنىڭ غايەت مەرھەمەتلىك ئىكەنلىكىدىن ھەيرانلىق دېڭىزغا چۈشۈشتى ۋە تىللىرىنى رەھمەت دۇئالىرىغا ئېچىشتى. توققۇزىنچى مەقسەت، كەرەم ۋە ساخاۋەتنىڭ شاراپىتى ھەققىدە

ھېكايە

905 - يىلىدا سائادەتلىك شاھزادە مۇھەممەد سەئىد مۇھسىن مىرزا (خۇراسان ئۆلكىسىگە قاراشلىق بىر شەھەر ھاكىمى) مەملىكەتنىڭ بەزى ئېھتىياجلىرى ئۈچۈن سەبىزئار قەلئەسىگە بىر مىقدار ئېھتىيات غەللە توپلىماقچى بولدى. ئۇ ۋىلايەتتىن بولسا غەللە تېپىلماس ئىدى. ئەمىرلەر ۋە نائىبلاردىن بىر قىسمى ھەزرەت سۇلتاننىڭ يېقىنى نەۋائىينىڭ بۇ شەھەردە غەللىسى كۆپلۈكىنى ۋە ئالىي پەرمان بىلەن ئۇ غەللەدىن بىر ئاز ئېلىپ، كېيىن غەللە كۆپەيگەندە ئۇ جانابنىڭ ۋەكىللىرىگە بەدىلىنى بېرىشنى مەسلىھەت كۆرسىتىشتى. گۈزەل خۇلقلىق شاھزادە ئۇلارغا شۇنداق جاۋاب بەردى: «ئەمىر جانابلىرىنىڭ غەللىسىدىن بىر مىقدارنى ئېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا ھېچكىم ئۇنىڭغا قاراشقىمۇ جۈرئەت قىلماسلىقى كېرەك».

بۇ خەۋەر ئالىي تەبىئەتلىك ئەمىرنىڭ قۇلاقلىرىغا يەتكەندە، مەخدۇمزا دەھقىدە ياخشى دۇئالار قىلىپ، سەبىزئاردا بار بولغان غەللىنى شاھزادىگە تارتۇق قىلىپ، نائىبلارنىڭ بىرىدىن مەكتۈپ

ئەۋەتتى. ئۇ مەكتۇپتا: «تەڭرى نامى بىلەن قەسەمكى، ئەگەر ھەربىر دانە بۇغداي ئورنىدا بىر دانىدىن مەرۋايىت بولغاندەك، ئۇنىڭغا ھەممىسىنى نەزىر قىلىپ، ئۆزۈمدە بولغان مېھىر - مۇھەببەت تۇخۇملىرىنى ئۇ مەخدۇمزاننىڭ قەلب ئېتىزىغا چاچقان بولاتتىم» دېگەنلەر يېزىلغان ئىدى.

ھېكايە

بىر چاغلاردا كېچىلىك مۇھاپىزەتچىلەر باشلىقى خوجا نەسىرىدىن ئوبەيدۇللانىڭ ئەۋلادلىرىدىن بىرى ھەجگە بارغان ئىدى. ئۇ مەككەنى مۇكەررەمدە ماۋرا ئۇننەھرىگە سەپەر قىلىش نىيىتى بولغان بىر سودىگەردىن ئون بەش مىڭ تەڭگە قەرز ئالدى. سودىگەر ھەلەپ شەھىرىگە كەلگەن ۋاقتىدا ماۋەر ئۇننەھرىگە بېرىش نىيىتىدىن يېنىپ، خوجازادىنى قىستاپ ئۇنىڭ قەرزىنى تۆلىمەي تۇرۇپ، يۇرتى تەرەپكە ئالدىنى قىلماسلىقىنى تەلەپ قىلىدۇ. خوجازادە قەرزىنى تۆلىگۈچە ئۇ يەردە تۇرۇپ قېلىشقا مەجبۇر بولغىنى ئۈچۈن ئادەملىرىدىن بىرىنى قەرزىنى تۆلىگۈدەك مەبلەغ ئېلىپ كېلىشكە سەمەرقەندكە ئەۋەتىدۇ. ئۇ ئادەم بولسا ھىراتتىن ئۆتۈشىدە دۇنيا ئۇلۇغلىرىنىڭ سۆيۈنچىسى ۋە ئىشەنچسى بولغان نەۋائىي ھەزرەتنى كۆڭلى تارتىپ، ئۇ زاتنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ خوجازادەنىڭ ھەلەپكە قەرزىگە بەند بولۇپ توختاپ قالغانلىقىنى، سودىگەرنىڭ قىلمىشى ئۇنىڭغا بەك ئېغىر ئەلەم بولغانلىقىنى ئېيتىدۇ. شەپقەتلىك زات خوجازادىگە شەپقەت قولىنى سوزۇپ، قەرزىگە يەتكۈدەك مەبلەغ ھازىرلاپ ھەلەپكە ئەۋەتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن خوجازادە قەرزىدىن خالاس بولۇپ، ۋەتىنىگە قايتىدۇ...

مانا، بۇ مەشھۇر زاتنىڭ ئەخلاقى شۇنداقكى، ئۇنىڭ مەدەھىيىسىدە يەنە نېمىلەرنى دېيىش مۇمكىن؟ ئۇنىڭ ئەخلاقى ئىنساننىڭ ئەقىلگە سىغمايدىغان دەرىجىدەدۇر. ئۇنىڭ كەرەم ۋە ساخاۋەتلىرىنى بايان قىلىپ تۈگىتىپ بولمايدۇ. بۇنىڭغا ھەيران بولۇشمۇ ئارتۇقچە، چۈنكى ئەنە شۇنداق خۇسۇسىيەتلەر ئۇنىڭغا ھەممىگە قادىر تەڭرى تەرىپىدىن بەخش ئېتىلگەن!

ھېكايە

بىر كۈنى مەدەھىيە نىشانلىق ئەمىر زېھنىنى ئېچىش ئۈچۈن مەۋلانا فەسھىددىن ساھىب بىلەن شەترەنج ئويۇنىغا مەشغۇل بولغان ئىدى. شۇ پەيتتە توساتتىن مەدەھىيە ئىگىسى ئەمىر بۇرھانىددىن ئەتائۇللاھ ئولتۇرۇشقا كىرىپ كەلدى. ئالىي ھەزرەت ئىززەت ۋە ھۆرمەت كۆرسىتىپ ئۇنىڭدىن شېرىن تىللىرى بىلەن ئېسەنلىك سورىدى ۋە «قەيەردىن تەشرىپ بۇيرۇدىلا، نېمە ئىشلار بار؟» دېدى.

ھۆرمەتلىكلەر نەمۇنىسى جاۋاب بەردىكى: «ھەر كۈنى شەھەردىن مەدرىسە ئىخلاسپەگە قاتناشتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئۇزاق ۋاقىتلاردىن بېرى ئۇنىڭ ئەتراپىدىن بىر ھويلا ئېلىشنى ئىستەردىم. مانا ھازىر شۇنداق جاينى تاپتىم. ئۇ جاينى ئۈچ مىڭ تەڭگىگە سېتىپ ئالماقچى ئىدىم. بىراق ئارىغا بىر ئەمەلدار پەيدا بولۇپ، ئۇ ھويلىنىڭ پۈتۈلگەن نەرخىگە ئۈستەك قوشۇپ باھانى ئۆستۈردى. ساتقۇچى بولسا شۇنىڭغا بەرمەك بولۇۋاتىدۇ. ئۈمىدىم شۇكى، مۇلازىملىرىڭىز شەپقەت قىلىپ، باھانى ئۆستۈرگەن كىشىگە نەسەھەت قىلىپ ھويلىنى ئېلىشتىن ۋاز كېچىشنى ۋە ماڭا ئۆتۈنۈشنى تىلىگەن بولسا!» دېدى.

دەريا كۆڭۈللۈك ئەمىر سۈكۈت ئىچىدە ئالدىدىكى شەترەنچ مەشغۇلاتىنى تۈگەتتى. ئاڭغىچە ئەمىر بۇرھانىددىن ھەزرەت: «بۇ ئىلتىماسىم ئەمىرنىڭ كۆڭلىگە ئېغىر چۈشكەن بولسا كېرەك» دەپ گۇمان قىلىپ، دىلى پەرىشان بولغان ئىدى. ھەرھالدا شەترەنچ^① تامام بولدى. ئېھسان ۋە ساخاۋەت مەنبەسى بولغان ئەمىر ئۇ ھۆرمەتلىك زاتقا خىتاب قىلىپ: «ئەگەر پېقىرلارنىڭ بىرىنىڭ كەڭرى سېلىنغان، ھاۋاسى گۈزەل ۋە سۈيى تاتلىق، مەدرىسىگە يېقىن ھويلىسى بولسا، سىزگە ئۆتكۈزسە مۇناسىپراق بولار ئىدى ياكى ئۆزىڭىز ئېيتقان ئاشۇ ھويلىنى قوللىغىزغا ئېلىپ بېرىشكە ھەرىكەت قىلىشىڭىزمۇ؟» دەپ سورىدى. ئۇلۇغ نەسەبلىك جاناب بۇ سۆزنى ئىشىتىپ شادلىق ۋە خۇرسەندلىك ئىزھار قىلىپ، ئۈمىدۋار بولدى. بىر چاغدا بەلەند مەرتىۋىلىك ئەمىر مەۋلانا مۇئىمىنىڭ ھويلىسىنى ئالىي ھەزرەتنىڭ دىۋانى (مەھكىمىسى) گە تەئەللۇق مۈلۈك قاتارىدا ئېلىپ قويغان ئىدى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ كۆڭۈلنى ئاچقۇچى ۋە خۇرسەندلىك كەلتۈرگۈچى بىر جاي ئىدى. شۇ جايىنى ئۇ جانابقا ئىنئام قىلىپ، ئۇنى ئىستىگەن مەقسىتىگە يەتكۈزدى.

ساخاۋەت ۋە ھەشەمەت ئىگىسى بولغان ئەمىر سەئىدە ئالىم ۋە پازىللارغا ھەددىدىن ئارتۇق ۋە ھېسابتىن زىيان قايغۇنى يوقاتقۇچى باغلار ۋە شادلىقنى ئارتتۇرغۇچى جايلارنى ئەنە شۇنداق ئىنئام قىلار ۋە كۆپ مىقداردىكى ياخشى ئېكىنلار يەرلەر ۋە دىلكەش سۇلۇق جايلارنى ئالىي ھەزرەتلەرگە ۋە مەخدۇمزاڧىلەرگە ھەم پاكلىق پەردىسى بىلەن ئورالغان جايدا ئولتۇرغۇچىلارغا تارتۇق قىلار ئىدى. ئۇنداق ئىنئام ۋە تارتۇقلارنىڭ مىقدارىنى

^① شەترەنچ - شاھمات.

ساناپ ھېسابلاشقا كىشى ئاجىزلىق قىلىدۇ. ھەر قېتىم بۈيۈك مەرتىۋىلىك ساھىبىقىران سەپەر قىلىشنى ئىستىگەندە بۇ ساخاۋەت نىشانلىق ئەمىر ۋە ئالىي ھەزرەتكە ۋە ئۇلۇغ شاھزادىلەرگە نەزىر ۋە ھەدىيە يوسۇنىدا كۆپ مەبلەغلەرنى بېرىۋەتتى. شۇنىڭدەك، ئەمىرلەر، ۋەزىرلەر، سەدىرلەر... بارچە ھۆكۈمەت كىشىلىرىنى ئۆزىنىڭ ئېھسان ۋە داستىخىنىدىن نېسىۋىلىك ۋە بەھرىلىك قىلاتتى.

ئۇنداق ۋەقەلەر كۆپ قېتىم بولغاندۇركى، ھەزرەت ساھىبىقىراننىڭ دىۋان كىشىلىرى بىر تۈرلۈك زۆرۈر خىراجەتلەر سەۋەبلىك خەلق ئۈستىگە زور مەبلەغلەر (ئېغىر سېلىقلار) يۈكلىمەكچى بولغانلىرىدا خەلقنىڭ تەشۋىشلىك ھالغا چۈشمەسلىكى ۋە بۇنىڭ ئارقىسىدا سەلتەنەت قاندىلىرىدە بۇزۇقلۇق پەيدا بولماسلىقى ئۈچۈن، ئاقچىلارنى ئۆز يېنىدىن تۇلۇۋېتەتتى. بۇ كىتابتا بايان قىلىنىشى لازىم بولغانلار قاتارىدا بۇمۇ باردۇركى، 906 - ھىجرىيە يىلىنىڭ باشلىرىدا سۇلتان ساھىبىقىران مازەندىران ۋىلايىتىگە تەشەرىپ قىلغان ئىدى. ھۆكۈمەت ئىگىسى ئەمىر مۇبارىزىدىن مۇھەممەد ۋە لىبېك نامىغا ھىرات شەھىرى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ئاھالىدىن زۆرۈر خىراجەت ئۈچۈن يۈز مىڭ تەڭگە يىغىش قىلىپ يەتكۈزۈپ بېرىش ھەققىدە مۇبارەك ھۆكۈم كېلىدۇ. جانابىي نەۋائىي ھەزرەت بولسا شۇ قەدەر كۆپ مەبلەغدىن دېھقانلار ۋە مالدارلارنىڭ يۈكى ئېغىرلاپ كېتىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇ ھالدا خەلققە سېلىق سېلىشنى ئالىي دەرىجىلىك ساھىبىقىران دۆلىتىگە مەنسۇپ كۆرمەيدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە ئۇ مەبلەغنى ئۆزىنىڭ يېنىدىن راسلاپ بەردى. بۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ئالىي ھەزرەتكە دۇئا قىلىپ، ئۇنىڭغا ھېسابسىز رەھمەتلەر ئېيتىشتى.

ھېكايە

بىر چاغلاردا زەپەر بايراقلىق ساھىبقىران تەرىپىدىن ئاستىراپاك ۋىلايىتىنى ئىدارە قىلىش سۇلتان بەدىئۇز زامان مىرزا قولغا تاپشۇرۇلغان ئىدى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە سائادە تىلىك شاھزادە سەيلە قىلىپ يۈرگەن پەيتىدە خۇش خۇلقلىق ئەمىر نەۋائىي مۈلۈكلىرىدىن بولغان ھەيدەر ئاباد قىشلىقىغا كېلىپ قالدۇ. بۇ يەردە ياشىغۇچىلارنىڭ پېئىل - ئېتىبارىنى ياقىتۇرۇپ قېلىپ، ھەۋەس يۈزىسىدىن: «يارەب، ھەزرىتى سۇلتاننىڭ يېقىن دوستىدىن بىرەر كىشى ۋاسىتە بولۇپ بۇ قىشلاقنى بىزگە سېتىپ ئېلىپ بەرسە بولماسمۇ؟» دەپ قالدۇ. بۇ يەردە ئەمىر خىزمەتچىلىرىدىن بولغان خوجا غىياسىدىن مۇھەممەد دېھدار ھازىر ئىدى. ئۇ كىشى بۇ سۆزلەرنى ئىشىتىپ شۇ زامانلا: «ۋەلىنىڭمىتىم ۋە مەخدۇمىمغا مېنىڭ يېقىنلىقى ۋە نائىبلىقىم شۇ قەدەركى، ئۇ ھەزرەتنىڭ مالۇ ئەشياسىنى خالىغانچە تەسەررۇپ قىلىشىم مۇمكىن. ئەمدىلىكتە ئۇ كىشى تەرەپلىرىدىن بۇ قىشلاقنى شاھزادىگە تارتۇق قىلدىم.» سۇلتان بەدىئۇز زامان مىرزا خۇرسەند بولۇپ، مەزكۇر خوجىغا تەزىم قىلدى. بۇ خەۋەر ئالىي تەبىئەتلىك ئەمىرنىڭ قۇلقىغا يەتكەندە، خوجا غىياسىدىن مەمنۇن بولۇپ، بۇ قىلغان ياخشى خىزمىتى ئۈچۈن ئۇ كىشىگە مەخسۇس تون ۋە بىر ئات پۇلى دەپ 1000 تەڭگىنى ئاستىراپاتقا ئەۋەتتى.

ئونىنچى مەقسەت: شېرىن سۆزلۈك لەتىپىلەر ۋە كىشىلەر بىلەن خۇش تەبىئەتلىك مۇناسىۋەتتە بولۇش ھەققىدىكى مۇتەيىۋىلەر بايانىدا

«مەن شېرىن تىللىق تۇتى سۈپىتىدە مەلاھەتكە ۋە

يېقىملىق سايرىغۇچى بۇلبۇل سۈپىتىدە فاساھەتكە ئىگىمەن»
دېگۈچى زات يەنە شۇنداق دېگەن ئىكەن: «مۇسۇلمان كىشى
يېقىملىق قىلىق قىلغۇچى ۋە شېرىن سۆز ئېيتقۇچى بولىدۇ.
مۇناپىق بولسا قاتتىق يۈزلۈك ۋە ئاچچىق سۆزلۈك بولىدۇ».

مۇئىمىنلەرنىڭ ئەمرى ئەلى ئۆزىنىڭ گۆھەر چاچقۇچى
سۆزلىرىدە: «ئەگەر بىرەر كىشى بەدبىئىلىق چېگرىسىدىن ۋە
ئاچچىق سۆزلۈك دائىرىسىدىن تاشقىرى چىقىش ئۈچۈن
قانچىلىك يېقىملىق ھەزىل قىلسا، ھېچ زەرەرى يوقتۇر» دېگەن.
شۇنىڭ ئۈچۈن گويا دىن يولىنى تۇتقان ئۇلۇغ كىشىلەر ۋە تەرىقەت
يولىغا كىرگەن زاتلار مۇتەيۋە ئۈچۈن تىلىنى ئاچار ۋە لەتىپىلەر
دۈرلىرىنى بايان يېپىغا تىزار ئىدى. ھەتتا ھەزرىتى
پەيغەمبەردىنمۇ كۈلكە كەلتۈرگۈچى سۆزلەر ۋاقىم بولغىنى
ھەققىدە كۆپ نەقىللەر ئېيتىلىدۇ. ھەقىقەتەنمۇ دائىمىي بولغان
زىددىيەت كۆڭۈل ئەينىكىنى خىرەلەشتۈرىدۇ. ئۇنداق جايدا ھەزىل
يوسۇندا بولىدىغان سۆزلەر زىننىتىلا زىددىيەتلىك كۆڭۈلنى روشەن
قىلىدۇ.

بۇ مۇقەددىمىنى بايان قىلىشتىن مەقسەت شۇكى، ھەزرىتى
سۇلتاننىڭ دوستى، دۆلەت ئىگىسى ئالىي ھەزرەت بەزىدە شېرىن
نىشانلىق تىلىنى ھەزىل ۋە مۇتەيۋىگە ئاچار ئىدى ۋە لەتىپە
ئالامەتلىك سۆزلىرىنىڭ مۇناسىپ دۈرلىرىنى بايان يېپىغا تىزار
ئىدى. مۇنداق سۆزلەر ئالىي ھەزرەتنىڭ نازۇك زېھنىنىڭ ۋە
مۇبارەك پىكرىنىڭ ئەڭ يۇقىرى دەرىجىدە ئۆتكۈزۈلگەنلىكىدىن
دالالەت بېرىدۇ. مانا شۇلاردىن بىر قىسمىنى تەھرىر قىلىشقا
جۈرئەت قىلدۇق .

لەتپىلەر

مەۋلانا سائىي زالىم نەپس كىشى ئىدى. ئۇ بىر قانچە ۋاقىت ئالىي ھەزرەتنىڭ ۋەزىرلىك دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلگەن ئىدى. بېشىغا كاتتا سەللە ئورۇۋالاتتى. ئەمما ئۇنىڭ يېقىمىز قىلىقلىرى ئالەم ساھىبقرانىنىڭ نۇرلۇق قۇياشلىق دىلىغا ئايان بولغاچقا ئۇنىڭغا غەزەپ قىلىپ، بېشىدىن سەللىسىنى ئېلىپ تاشلاشقا بۇيرۇدى. دەل شۇ چاغدا ئالىي ھەزرەت ئاقىل ۋە دانىشقا يۈز كەلتۈرۈپ دېدى:

— بېشىڭىزنىڭ يۈكى يەڭگىللىدى. ئەمدى گەرەن يۈكىنى يەڭگىللىتىڭ!

* * *

بىر چاغدا فەرەڭىستاندىن ھىراتقا ساندۇق سائەت كەلتۈرۈشتى. ئالىي دەرىجىلىك ئەمىرنىڭ ئاستانە خىزمەتچىلىرىدىن بولغان مەۋلانا مۇھەممەد نەققاشقا شۇ ساندۇققا ئوخشىتىپ بىر ساندۇق سائەت ياساشنى تەكلىپ قىلىپ، ئۇنىڭغا ياردەملىشىشكە بىر تۆمۈرچىنى ئاجرىتىپ بەردى. بازار ئەھلىنىڭ بىر ئادىتى باركى، ئۇلاردا بىرەر كەمچىلىك سادىر بولۇپ قالسا، ئۇنىڭدىن كەلگەن زىياننى شۇ قىلىنىۋاتقان ئىشتىن ئۈندۈرۈۋېلىشقا ئۇرۇنىدۇ. مەزكۇر ئۈستى بىر كۈنى ئەمىرنىڭ ئالدىدا دېدىكى: «بىر قانچە كۈندىن بۇيان ساندۇق سائەتنى ياساشقا ياردەم بېرىش بىلەن مەشغۇلمەن. شۇ ئارىدا ماڭا خېلى كۆپ زىيان بولدى. شۇ جۈملىدىن قىزىم تەڭرىنىڭ

رەھىمىتىگە كەتتى». ئالىي ھەزرەت ئۇنىڭغا دېدى:
— خاتىرجەم بولۇڭ، ئەجەل يەتمىگەنلەر ھەرگىز ئۆلمەيدۇ،
ئەجەل يەتكەنلەر ھەم ھەرگىز كېچىكمەيدۇ!

* * *

بىر كۈنى ساپ كوڭۇللۇك ئەمىر فاساھەت ۋە پاكلىق بابىدا
زامان شائىرلىرىنىڭ پېشقەدىمى خوجا ئاسەفىگە نەسەھەت
قىلىش ئۈچۈن مۇبارەك تىلىنى بايانغا كەلتۈرۈپ دېدى:
— ساڭا ھەيرانەنكى، ئۆتكۈر زېھنىڭ ۋە بەلەن تەبىئىتىڭ
بولۇپ تۇرۇقلۇق شېئىر ئېيتىش بىلەن كەم شۇغۇللىنىسەن.
كۆپ ۋاقتىڭنى پايدىسىز ئىشلارغا سەرپ قىلىسەن.
— شۇ كۈنلەردە كۆپرەك شېئىر ئېيتىشقا مەشغۇل
بولۇۋاتىمەن. مەسىلەن: ئۆتكەن كېچە ئىككى پۇللۇق شام يېنىپ
تۈگىگىچە ئىككى يۈز بېيىت ئېيتتىم.
شۇندا ئالىي ھەزرەت دېدى:

— دېمەك، يازغان شېئىرلىرىڭنىڭ ھەر يۈز بېيىتى بىر پۇل
ئىكەن - دە.

* * *

مۇستقى ئىلىمىدا زامانىسىنىڭ يېگانىسى بولمىش مەۋلانا
ئەلىشاھ بىر كۈنى دۆلەتمەن ئالىي ھەزرەت نەۋائىيغا ئەرز قىلىپ:
«سىزنىڭ ئالىي ئىلتىپات ۋە مەرھەمەتتىڭىزدىن ئۈمىدىم شۇكى،
ۋەقى باشقۇرغۇچىلار ئالتە ئايلىق مائاشىمنى بىراقلا بەرسە، ھەر
ئايدا ئۇلارغا باش ئاغرىقى بولۇپ يۈرمىسەم» دېدى. ئالىي ھەزرەت

جاۋاب قىلىپ:

— مەۋلانا ئۆمرىمىزدىن ئالتە كۈن قالغاندا، يېقىن بىلمەيمىز. شۇنداق ئىكەن، نېمىشقا سىز ئامانەت ھايانغا بولمىسىن؟ — دېدى.

مەۋلەۋىي جانابلىرى دېدى:

— سىز بۇيرۇۋېرىڭ. ئۇلار پۇلنى بېرىۋەرسۇن. تاسادىپىي ئۆلۈپ قالسام، ئاشۇ پۇل گۆر ۋە كېپەنلىكلىكىمگە ياراپ قالار. شۇئان ئالىي ھەزرەت دېدى:

— ئۆلۈكى ھەم بىر بالا، تىرىكى ھەم بىر بالا دېگىنى سىز ئىكەنسىز - دە!

مۇتەيۋىلەر

بىر كۈنى ساخاۋەت مەيدانىنىڭ ئىگىسى نەۋائىي ئاۋۋالقى زېرەك كىشىلەردىن ئۆزىنىڭ قىزىق كۆرۈنۈشى ۋە ئاجايىپ سۆزلىرى بىلەن يېگانە ۋە مۇنەۋۋەر بولغان مەۋلانا شىھابىدىن مۇدەۋۋىنىگە مەرھەمەت يۈزىسىدىن ئېگەر - جابدۇقلۇق بىر ئات ئىنئام قىلدى. بۇ ئىلتىپات مۇناسىۋىتى بىلەن مەۋلەۋىي ئۆزىنى ئالىي ھەزرەتنىڭ خاس كىشىلىرى قاتارىدا ھېسابلاپ، خىزمەت ۋە مۇلازىمەتنى ھەددىدىن ئاشۇرۇپ ئۆتتى. مەسىلەن: قاچانكى نەۋائىي ئاتقا مىنىپ بىرەر يەرگە بارىدىغان بولسا، ئۇ ھەم خىزمەتتە بولاتتى، ئۆيگە قايتىپ كەلگىنىدە يەنە دەرۋازا يېنىدىن بىر دەققە نېرىغا كەتمەس ئىدى. شۇ سەۋەبتىن لۇتفۇكەرەم ئىگىسى نەۋائىي ئۇنىڭدىن ناھايىتى قىسىلدى. بىراق ئالىي خۇلقى ئۇنىڭ دىلىنى ئاغرىتىشقا ۋە ئوچۇقتىن - ئوچۇق ئۆز

مۇلازىمىتىدىن يىراقلاشتۇرۇشقا يول قويماس ئىدى. ئاخىر خىزمەتكارلاردىن بىرى ئەمىرنىڭ كۆرسەتمىسى بىلەن يوشۇرۇن ھالدا ئۇنىڭ ئالدىغا باردى ۋە ئېتىنى ئېلىپ تېزلىكتە بازارغا ئېلىپ بېرىپ ساتتى. مەۋلەۋى شىھابىدىن مۇدەۋۋىن ئۇنى راست ئوغرى دەپ بىلدى ۋە ئارقىسىدىن ئىز بېسىپ ئىككى تاش يولنى پىيادە باستى. لېكىن ئاتتىن ھېچقانداق دېرەك بولمىغاچقا، بۇ ئىشتىن ھەيران بولۇپ، يۈگۈرگىنىچە ئىززەت دېڭىزى بولمىش ئەمىر ھۇزۇرىغا كەلدى ۋە ئۆزىنىڭ سەرگەردانلىق كەيپىياتىنى ئەرز قىلدى. ئالىي ھەزرەت دېدى: ئاتلانغان چېغىمىزدا بىزگە ھەم باش ئاغرىقى بولمايسەن. ئۇ بۇنىڭغا رازى بولدى، شۇنىڭ بىلەن ئەمىر خىزمەتكارغا دېدى.

— ئاقچىنى مەۋلانغا بېرىڭ.

ئاتنى ئېلىپ قېچىپ ساتقان كىشى ئۇنىڭغا 94 تەڭگە ساناپ بەردى. مەۋلەۋى تەئەججۇپلىنىپ:

— ئىنئام قىلىنغان ئاقچا يۈز تەڭگە بولۇشى كېرەك. نېمىشقا ئالتە تەڭگە كەم بولىدۇ؟ — دېدى. شۇئان بىرەيلەن دېدى:

— ئېتىڭىزنى شۇنىڭدىن ئارتۇققا ئالمىدى.

* * *

خەيرلىك بىنالار قۇرغۇچىسى نەۋائىي 904 - ھىجرىيە يىلىدا ھىراتنىڭ جامە مەسچىتى بىناسىنى يېڭىلاش ۋە زىننەتلەش ئىشىغا قاتتىق ئىجتىھات قىلدى. ئۇ شاراپەتلىك بىنانىڭ يازمىلىرىنى زىننەت ۋە ھۆسنخەتلەر بىلەن نەقىشلەشنى خوجا

مىرەك نەققاش تەخەللۇسى بىلەن مەشھۇر بولغان سەئىد روھۇللاغا يۈكلىدى. ئۈكشى بۇ ئىشتا بىپەرۋالىق يولىنى تۇتۇپ، قەغەز قەلەمگە كېچىكتۈرۈپ قول ئوردى. نەققاشلار ئۇنىڭغا قاراپ ئىشلىيەلمەي تۇرۇشتى. بۇ ئەھۋال بارغانچە ھەددىدىن ئاشتى. ئۇنىڭغا نە نەسەھەت ۋە نە ئېغىر سۆز كار قىلمىدى. ئاخىرى ساپ كۆڭۈللۈك ئەمىر قىزىق بىر تەدبىر ئىشلەتتى:

خوجا مىرەك نەققاش ھىرات ئەتراپىدىكى سەئىد راۋان قىشلىقىدا دەم ئېلىۋاتقان پەيتتە خوجا جالالىددىن مۇھەممەدكە نەققاش دىۋانى ئالىدىن قەرز ئالغان بەش مىڭ دىنارنى قايتۇرۇش توغرىسىدا ھۆججەت قەغەزى يېزىپ ئەۋەتمىشنى بۇيرۇدى. قەغەزنى سەئىد روھۇللا جانابلىرى تونۇمايدىغان ئىككى مۇلازىمغا بېرىپ، ئۇلارغا «ئاشۇ قىشلاققا بېرىپ خوجا مىرەكنى تۇتۇپ ھۆججەتتە ئېيتىلغان مەبلەغنى سىياسەت بىلەن تەلەپ قىلسۇن ۋە بىز شاھزادە فەرىدۇن ھۈسەيىن مىرزىنىڭ نەۋكىرىمىز دېسۇن» دېگەن ئەمىر بېرىلدى. ئۇ ئىككى كىشى قىشلاققا ھايالسىز باردى ۋە خوجا مىرەكنى تېپىپ، قوپاللىق بىلەن قەرزنى تەلەپ قىلىشتى. سەئىد روھۇللا جانابلىرى بۇ ھادىسىنى كۆرۈپ ھەيران بولدى ۋە: «مېنى مەسچىت جامەگە ئېلىپ بېرىڭلار، يا قەغەزنى قايتۇراي ياكى پۇل تېپىشقا ھەرىكەت قىلاي» دېدى. مۇلازىملار ئۇنى ئۆز ئۆيىگە ئېلىپ بېرىپ، كېچىلەپ ساقلىدى. ئەتىسى سەئىد روھۇللا قاتتىق زارلىنىپ، ئىلتىماس قىلدى: «مېنى مەسچىت جامەگە ئېلىپ بېرىڭلار، بەلكى ئەمىر ھالىمغا رەھىم قىلىپ دىۋان مەنەسەپدارلىرىغا ئادەم ئەۋەتەر، قولۇڭلاردىكى قەغەزنى ئېلىپ، بۇ قەرزنى بوينۇمدىن ساقىت قىلىڭلار.»

مۇلازىملار بۇ ئىلتىماسنى قوبۇل قىلىپ خوجا مىرەكنى

مەسچىتىگە ئېلىپ بېرىشتى. ئۇ جاناب ئالىي ھەزرەتنىڭ ھۇزۇرىغا كىرىپ كۆز يېشى بىلەن ئەرز قىلدى:

— تولىمۇ كەمبەغەللىكتە ياشاۋاتقان مۇشۇنداق چېغىمدا بەش مىڭ دىنارنى مېنىڭ نامىغا يېزىشىپتۇ. ئەگەر مەرھەمەت قىلىپ ئۇشبۇ قەغەزنى قايتۇرۇش چارىسىنى كۆرسىڭىز، ئۈمىد قىلىمەنكى، قىيامەتتە ئۇلۇغ بوۋىلىرىم سىزگە ئۆزىڭىزغا ھېلىق قىلار.

ئالىي ھەزرەت:

— قەغەزنى قايتۇرۇش بەسى مۇشكۈل، شۇنداق بولسىمۇ، ئىلاجىنىڭ بارىچە ئۇرۇنۇپ كۆرىمىز، پەقەت شۇ شەرت بىلەنكى، سىزمۇ ئۆن بەش كۈن مۇددەت ئىچىدە بۇ مۇبارەك مەنزىلنىڭ يازمىلىرىنى نەقىشلەش تەشۋىشىدىن بىزنىڭ كۆڭلىمىزنى تىنچىتىشىڭىز، — دېدى.

خوجا مەرەك قوبۇل بارماقلىرىنى كۆزى ئۈستىگە قويۇپ، بۇ خۇسۇستا بىر تىلخەت پۈتۈپ ئۇنىڭغا تۆۋەندىكىلەرنى يازدى: «ئەگەر بەلگىلەنگەن مۇددەتتىن بىرەر كۈن ئۆتسە، مەبلەغ خۇسۇسىدا ئۆزىسىز جاۋابكار بولىمەن». شۇنىڭدىن كېيىن ئالىي ھەزرەت ئەمىر كامالىدىن ھۈسەيىنگە بۇيرۇدى:

— خوجا مەرەكنى ئېلىپ كەلگەن مۇلازىملار بىلەن دىۋانغا ئېلىپ بېرىپ، قانداق قىلىپ بولمىسۇن، بۇ قەغەزنى قايتۇرۇڭ. سەئىد روھۇللا جانابلىرى شادۇ خۇرسەند بولۇپ، ئۆز ئۆيىگە يۈگۈرۈپ باردى ۋە تېزلا يېزىق ئىشلىرىغا كىرىشىپ كەتتى. ئۇ بۇ ئىشتىن تامام پارىغ بولغىچە ھېلىقى قەغەز ۋە ھىمىسىدىن تاشقىرىغا چىقمىدى.

خاتىمە

ئاجايىپ ھالەتلەر ۋە ئاجايىپ ھېكايىلەردىن بەزىلىرىنىڭ بايانىدا

ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك خاقان شاھرۇھ سۇلتانىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن خۇراسان شەھەرلىرى پىتتە - پاسات يامراپ تەرتىپسىز ھالغا چۈشۈپ قالدى. ئالىي مەرتىۋىلىك ئەمىرنىڭ ئاتا - ئانىسى ئۆزلىرىگە قاراشلىق ياشلارنى ۋە ئۇلۇغلارنى ئۆزلىرى بىلەن شىراز تەرەپكە ئېلىپ كەتتى. ئۇ تەرەپتە بىر قانچە يىللارنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن ئۆز ۋەتىنىگە كۆڭۈللىرى تارتىشىپ يەزىد يولى بىلەن خۇراسانغا قاراپ يۈزلىنىشتى. بىر كېچىسى يول يۈرۈۋېتىپ ھەممەيلەننى ئۇيقۇ بېسىپ، ئۇ چاغلاردا كىچىك بولغان ئالىي ھەزرەتنى مۇھاپىزەت قىلىشتىن پەرۋاسىز قىلىشتى. ئالىي ھەزرەتنىمۇ ئۇيقۇ ئۆز قوينىغا تارتىپ، ئېتى يولىنىڭ چېتىگە چىقىپ خېلى مۇساپىنى يۈرگەندە ئاتتىن يىقىلىپ چۈشتى. بىراق يول چارچاتقانلىقى ۋە ئۇيقۇنىڭ ئىلگىگە ئېلىشى نەتىجىسىدە ئۆزىنىڭ ئاتتىن يىقىلغىنىنىمۇ سەزمىدى. پەقەت قۇياش چۆل - سەھرالارنى يورۇتقاندىلا ئاندىن ئۇيقۇدىن كۆزىنى ئېچىپ ئۆزىنىڭ پايانىسىز چۆلدە ياتقانلىقىنى، ئېتىنىڭ بولسا يېنىدا تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا ئادەمسىز چۆلدە قورقۇنچ چۈشكەن بولسىمۇ، بىراق ئەقىلنىڭ كۈچى ۋە قابىلىيەتنىڭ دەۋىتى بىلەن خۇراسان يولىنى ئىزدەش كېرەكلىكىنى ئويلىدى - دە، تېزلىك بىلەن ئاتقا مىنىپ پاراسەتلىك كۆزى بىلەن پەرق ئېتىپ يولىنى تاپتى ۋە يولغا چۈشتى. بىر مۇددەتتىن كېيىن ھاۋانىڭ ھارارىتى ئېشىپ ئۇنى

تەشئالىق باستى. كۆپ ئۆتمەي ئۇ بوشىشىشقا باشلىدى. شۇ چاغدا يىراقتا ئۇنىڭ كۆزىگە بىر قارا نەرسە كۆرۈندى. يەنە بىر مىقدارى يول يۈرگەندىن كېيىن ئۇ نەرسە تېخىمۇ كىچىك بولۇپ كۆرۈندى. قانچە يېقىنلاشقانسېرى ئۇنىڭ كىچىكلىكى ئارتاتتى. ئۇ نەرسىنى دۇبۇلغىنىڭ قېپى بولسا كېرەك، دەپ گۇمان قىلدى، قارا نەرسىنىڭ يېنىغا يېتىپ بارغاندا كۆردىكى ئۇ سۇ توشقۇزۇلغان بىر قاچا ئىكەن. ئۇ سۇنى ئىچىپ ئېھسان ئىگىسىگە شۈكرى بەجا كەلتۈردى. قىزىق يېرى، يەزىدىن چىققاندىن بېرى مۇنداق تاتلىق سۇ تېپىلمىغان ئىدى. بۇ سۇ بولسا شۇنچىلىك مەززىلىك ئىدى.

بۇ ياخشى ئاقىۋەتلىك بالىنىڭ ئاتا - ئانىسى ۋە بۇرادەرلىرى بىر مەنزىلگە يېتىپ توختىغانلىرىدا ئۇ بالىنىڭ يوقلۇقىنى بىلىشتى. كۆڭۈللىرىنى كۆپ پەرىشانلىق ۋە غەمكىنلىك باستى. ئاتا - ئانا سائادەتلىك بالىسىنى شۇنچە ئىزدىسىمۇ ھېچبىر دېرىكىنى ئالالمىدى. ئاخىرى مۇلازىملاردىن بىرىنى بالىنىڭ دېرىكىنى ئېلىش ئۈچۈن يەزىد تەرەپكە قايتۇردى. مۇلازىم بىر ئاز يول يۈرگەندىن كېيىن مەخدۇمزاڭنى ئۇچراتتى. بالا ئاتا - ئانىسى ۋە بۇرادەرلىرى ئالدىغا يېتىپ كېلىپ، ئېغىر دەرىجىدە تەشئالىقتا قالغانلىقىنى ۋە سۇ تېپىلغانلىقىنى بايان قىلدى. ھەممە ئۇ سۆزلەرنى ئىشىتىپ ھەيران بولۇشتى ۋە شېرىن سۇنى نېسىپ قىلغىنى ئۈچۈن تەڭرىگە دۇئالار قىلىشتى.

ھېكايە

بىر ۋاقىتلار سەمەرقەند شەھىرى گۈزەل سۈپەتلىك ئەمىرنىڭ نۇرلۇق يۈزلىرىدىن جەننەت كەبى نۇرلانغان ئىدى. ئەمىر

نزامىدىن سۆھەيلىيى مىرزا سۇلتان ئەھمەدى مەدھىيەلىك بىر قەسىدە تۈزۈپ ئالىي ھەزرەتنىڭ نەزىرىگە يەتكۈزەي ۋە ئۇنى ئۇزىتىپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇزات قەسىدىنىڭ بېيتلىرىنى مۇلاھىزە قىلىپ ئېيتتىكى: «مەدھىيە ئېتىلگۈچىنىڭ ئىسمىغا زىننەتلەنگەن بېيتلەردىن ئاخىرقى بېيت ئورنىغا باشقا بېيت سېلىش لازىم. شۇندىلا سۆزلەر بىر - بىرىگە باغلىنىدۇ». جانابىي سۆھەيلىيى ئېيتتى: «مەندىمۇ شۇنىڭ تەشۋىشى بار ئىدى. ئۈمىد قىلمەنكى، شەپقەت يۈزىسىدىن ئۇ بېيتنى سىز ئېيتىپ بەرگەن بولسىڭىز»، ئالىي ھەزرەت: «مەن ئويلاپ كۆرەي، سىزمۇ پىكىر قىلىڭ» دېدى.

ئىككىلەن ئالدىغا دۇۋەت، قەلەم ۋە بىر پارچىدىن قەغەز قويۇشۇپ ئوي - پىكىر دېڭىزىغا غەرق بولۇشتى. بىر چاغدا ھەر ئىككىسى باشلىرىنى كۆتۈرۈپ بىردىن بېيت يېزىشتى ۋە ئۇنى بىر - بىرىگە سۇنۇشتى. ئويلىمىغان يەردىن ئىككىلەننىڭ يازغان بېيتلىرى ئويۇمۇ ئوخشاش چىقتى.

ھېكايە

ئالىي ھەزرەت ئەمىرنىڭ كىتابخانىسىدا ياقۇتې دېگەن كاتىپنىڭ خېتى بىلەن يېزىلغان ۋە بىر نەچچە سەھىپىسى يوقالغان قۇرئان بار ئىدى. ئۇ ھەزرەتنىڭ مۇبارەك خاتىرى ئاشۇ نەپىس تۆھپىنى تولۇقلاشنى ئىستەپ، چۈشۈپ قالغان سەھىپىلىرىنى يېزىپ چىقىشنى خوجا ھاپىز مۇھەممەد ھۇففازاغا تاپشۇردى. خوجا ھاپىز مۇھەممەد بىر نەچچە كۈن مابەينىدە قانداق يول بىلەن ئارتۇق - كەملىك قىلمايدىغان، بېتى - بېتىمگە توغرا كېلىدىغان قىلىپ يېزىش چارىسىنى ئىزدىدى. شۇ

پەيتتە ئۇ ھەزرەتنىڭ قولىغا مەۋلانا شەمس مەئرۇف قەلىمىگە مەنسۇپ قۇرئان نۇسخىسى چۈشتى. ئۇنىڭ خېتى ۋە كۆرۈنۈشىنى سەھىپىسى يوقالغان ئاشۇ قۇرئانغا يېقىن كۆرۈپ، «چۈشۈپ قالغان سەھىپىلىرىنى شۇنىڭدىن كۆرسىڭىز، ئېھتىمال ماس چۈشەر» دەپ خوجا ھاپىز مۇھەممەدكە ئەۋەتتى. دەرۋەقە مەۋلانا شەمس مەئرۇف بۇنى ئىلگىرى ئاشۇ ياقۇتى قۇرئاندىن بەتمۇ بەت، خەتمۇ خەت كۆچۈرگەن ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بۇ سەھىپىلەرنى تولۇقلاپ كۆچۈرۈش ئاسانغا چۈشتى.

ئاليجاناب ھەزرىتى سۇلتاننىڭ يېقىن دوستىنىڭ
بۇ پانىي دۇنيادىن مەڭگۈلۈك ئالمىگە
كۆچكەنلىكىنىڭ بايانى

ئەقىل ئىگىلىرىگە مەلۇمكى، سىتەمكار زامانە ئىنسانلارغا
سالدىغان جاپا سەرمايسىنى ئۈزلۈكسىز كۆپەيتىپ بارىدۇ. پازىل
كىشىلەرگە ئېنىقدۇركى، جاڭجالكەش پەلەك ۋاپا ئەھلىلىرىنى
تىنچ ۋە خاتىرجەم قويمىدۇ.

بۇ سۆزلەرنىڭ شەرھى شۇكى، ھىجرىيە 906 - يىل
جامادىيەل - ئەۋۋەل ئېيىنىڭ ئاخىرلىرى (مىلادىيە 1500 - يىل
23 - دېكابىر) دا ئادالەتلىك ساھىبقران (ھۈسەيىن بايقارا) نىڭ
مۇبارەك بايرىقى ئاستىرات يۈرۈشىدىن سەلتەنەت تەختىنىڭ
قارارگاھىغا يۈزلەندى.

بۇ شادلىق خەۋىرى ناھايىتى تېزلا ھىرات خەلقىگە يېتىپ
كەلدى. ھىدايەت نەسەبلىك، كاتتا ئابروپلۇق خاقانىي دۆلىتىنىڭ
تايانچى، سۇلتان ھەزرەتلىرىنىڭ دوستى ئالىي ھەزرەت ئەلىشىر
نەۋائىي خاقانىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن جامادىيەل - ئاخىر ئېيىنىڭ
يەتتىنچىسى، سەيشەنبە (مىلادىيە 1500 - يىل 29 - دېكابىر)
كۈنى قەۋسىيە قىشلىقىغا بېرىپ پەرىيات رابىتىنى مۇبارەك
يۈزىنىڭ نۇرى بىلەن جەننەتكە ئايلاندۇردى. كېچە ئاشۇ يەردە
قونۇپ ۋە تاملىرىغا ئاللىكىمىلەر تەرىپىدىن يېزىلغان بېيىتلەرنى
ئوقۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ بىر تەرىپىدىن ئىچىگە كىردى، توساتتىن

ئول ھەزرەتنىڭ مۇبارەك كۆزى شۇ قۇرلارغا چۈشتى: مۇشۇ دەقىقىدە ھۆكۈمالارمۇ ئاجىز قالدى، ئىنسان تەڭرىنىڭ قازاسىغا قارشى نېمىمۇ قىلالايدۇ: تومۇرنىڭ سوقۇش رېتىمى ئۆزگەرگەندە ئەپلاتۇننىڭ پۈتمۈ ئاجىزلىق لېيىغا پېتىپ قالىدۇ. مەجەزنىڭ ياخشىلىقى يامانلىشىشقا يۈز تۇتقاندا ئەبۇئەلى ئىبن سىناننىڭ «قانۇن» ى بەھۋدە نەرسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئىشەنچ ۋە ئېچىنىش ئىزھار قىلىپ ئېيتىلەركى، «توغرا، ھەممە ئادەم ئۇ دۇنياغا بارماق لازىم. ئۆلۈم ۋە ھايات ياراتقۇچىسىنىڭ ئىستىكىنى ھېچكىم قايتۇرالمىدۇ».

شۇ كۈنى ئۇ يەردىن پاياب^① رابىتىغا باردى. پەيشەنبە كېچىسى (مىلادىيە 1500 - يىل 31 - دېكابىر) بۇ يەرگە لەشكەر گاهتىن مەۋلانە ۋايسى كېلىپ «ئەلا ھەزرەت بۈگۈن كېچە ئەمىر شاھ مەلىك رابىتىغا تەشرىپ بۇيرۇدىلەر، بۇ يەردىن ئەتە ئەتىگەن يولغا چىقىدۇ» دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزدى.

«ۋىسال مەنزىلى يېقىنلاشسا، شەۋق ئوتى كۈچىيىدۇ» دېگەنگە ئوخشاش، ماختاشقا لايىق ساھىبقىراننى كۆرۈش شەۋكىتى بىلەن شادلىقنىڭ ئۈستىگە شادلىق قوشۇلغان ئول ئەمىر خۇشاللىق ياشلىرىنى كۆزلىرىدىن راۋان قىلىپ، بامدات نامىزىنى بۇرۇنراق ئادا قىلىپ رابىتىغا قاراپ يولغا چىقتى. يول ئۈستىدە ھامان مۇبارەك پېشانىسىدىن شادلىق ۋە خۇرسەنلىك نۇرلىرى پارلىدى. پادىشاھنىڭ ئۇنىڭغا ئۇچرىغان ھەر بىر مۇلازىمى ھال - ئەھۋال سوراش ۋە كۆڭۈل ئوۋلاش بىلەن ئۇنى خۇشال قىلاتتى. بىر پەرسەخ^② كە يېقىن يول يۈرگەندىن كېيىن ساھىبقىراننىڭ دەبدەبىلىك ۋە كۆركەم مەپىسى كۆرۈندى. دەل شۇ چاغدا خۇدانىڭ

① پاياب - يەر ئىسمى.

② پەرسەخ - ئۇزۇنلۇق ئۆلچەم بىرلىكى.

ئىنايتى بىلەن ئول زاتنىڭ مۇبارەك بېشى ئايلاندى. ئالىمجاناب ئەمىر خوجا شاھابىددىن ئابدۇللانى ھۇزۇرىغا چاقىرىپ: «بېشى ئېھتىيات قىلىشتىن غاپىل بولماڭلار، ئەھۋالىم ئۆزگىرىپ قالدى» دېدى ھەمدە ئەلا ھەزرەتنىڭ قولىنى سۆيۈشكە ئالدىغا بېرىش ئۈچۈن ئاتتىن چۈشتى. توساتتىن پەيدا بولغان كېسەللىكنىڭ كۈچىيىشى ئاخىرقى پەللىگە يەتكەنلىكى ۋە مېڭىشقا مادارى قالمىغانلىقىدىن، مەزكۇر ئەمىر (شاھابىددىن ئابدۇللا) ۋە مەۋلانە جالالىددىن قاسىم ئۇنىڭ قولىتۇقلىرىغا كىرىپ، ئۇلۇغ ئەمىرنىڭ بېشىنى بۈيۈك شەۋكەتلىك پادىشاھنىڭ قۇچىقىغا قويۇشقا ئاران ئۈلگۈرەلدى. ئەلا ھەزرەت ئول بۈيۈكلۈك ۋە شان - شەۋكەتنىڭ ئاساسى بولغان ئەمىر (نەۋائىي) نىڭ ئەھۋالىدا ئۆزگىرىش بارلىقىنى كۆرۈپ، غايەت زور قايغۇغا پاتتى، غەمكىن بولدى. بۇ يەر توختاش جايى بولمىغانلىقتىن، ھال - ئەھۋال سوراش ۋە ئىلتىپات مۇراسىملىرىدىن كېيىن، يولغا چۈشتى. شۇ ئارىدا بۇ كېسەل پالەچكە ئايلىنىپ، ئالىي نەسەبلىك ئەمىردە قايتا ھەرىكەت قىلىش ۋە سۆزلىشىشكە ماجال قالمىدى. ئەمىرنىڭ خىزمىتىدە بولغان بارلىق ئۇلۇغلارنىڭ مەسلىھىتى بىلەن خىزمەتكار ۋە مۇلازىملار ئول ھەزرەتنى مەپىگە ياتقۇزۇپ، شەھەرگە قاراپ يۈرۈپ كەتتى. يول ئۈستىدە مەۋلانە نىزامىددىن ئابدۇلھەي ۋە مەۋلانە شەمسىددىن مۇھەممەد گىلانىي دانالارنىڭ مۇۋاپىق تېپىشى بىلەن ئول زاتنىڭ تومۇرىدىن مۈشكۈل قىيىنچىلىق بىلەن قان ئالدى. بىراق بۇنىڭمۇ ھېچقانداق پايدىسى بولمىدى.

«بولدى قىل، ئەي تېۋىپ، ئىشنىڭ ۋاقتى ئۆتكەن.» نائىلاج قايغۇلۇق كۆڭۈل ۋە ياشلانغان كۆز بىلەن ئول ھەزرەتنىڭ غەم - ئەندۇھ كارۋىنى بىلەن بىرلىكتە شەھەرگە ئاتلاندى.

ئەي دىل، تەتۈر پەلەكنىڭ تەبىئىتىدە ئارام بولمىغاچ،

ئۇنىڭدا ھايات كەچۈرۈش ئۈچۈن، كىشىدە قانداق ماجال بولسۇن .
 جۈمە كۈنى (مىلادىيە 1501 - يىل 1 - يانۋار) كېچىسى
 يېرىم كېچىدە، خەيرلىك بىنالار قۇرغۇچىسىنى ئۆيىگە ئېلىپ
 كەلدىلەر. ئەتىسى سەھەردىلا شەھەر تېۋىپلىرىنىڭ كۆپچىلىكىنى
 ئول ھەزرەتنىڭ بېشىغا يىغدى. بۇلار داۋالاشقا ھەر قانچە ھەرىكەت
 قىلىپ، تۈرلۈك دورا - دەرمانلارنى ئىشقا سالغان بولسىمۇ بىماردا
 تۈزۈلۈش ئالامەتلىرى كۆرۈلمىدى، ئەكسىچە ئۇنىڭ ئەھۋالى
 سائەتمۇ سائەت ئېغىرلىشىپ زەئىپلىكى كۈچىيىشكە باشلىدى.
 «ئەجەل كەلگەندە، داۋالاشتىن نېمە پايدا؟»

ئەشۇ كۈنى سۇلتانى ساھىبقىران شەھەرگە يېتىپ كەلدى ۋە
 ئول ھەزرەت ئەلىشىر نەۋائىيغا بولغان چەكسىز مۇھەببىتى
 تۈپەيلىدىن باغى جاھانئاراغا بارماي، ئۇدۇل ھەشەمەتلىك ئەمىر
 ھۇزۇرىغا تەشرىپ بۇيرۇدى. ئول ھەزرەتنىڭ كېسىلىنىڭ بىننەھايت
 ئېغىرلىقىنى سېزىپ كۆپ ياش تۈكتى ۋە قاتتىق قايغۇ - ھەسرەت
 بىلەن باغقا قايتتى. ئەمما تېز - تېز ئادەم ئەۋەتىپ ھال - ئەھۋال
 سوراش مۇراسىمىنى بىجا كەلتۈرۈپ تۇرار ۋە غەم، ئىزتىراپنىڭ
 ناھايىتى ئېغىرلىقىدىن، ئىستىراھەت تۆشۈكىدە بىردەقنىمۇ
 ئارام ئالالماس ئىدى. شەنبە (مىلادىيە 1501 - يىل 2 - يانۋار)
 كۈنى ھەم ياخشى خىسلەتلىك ئەمىرنىڭ ئەھۋالى ئۆزگەرمىدى،
 بەلكى زەئىپلىك بارغانسېرى كۈچىيىپ، كېسەللىك شىددىتى
 ئېغىرلىشىپ بارماقتا ئىدى. ئاقمۇتتە مەزكۇر ئاي (جامادىيەل
 ئاخىر) نىڭ ئون ئىككىنچىسى يەكشەنبە (مىلادىيە 1501 - يىل 3 -
 يانۋار) كۈنى سەھەردە ھەق چاقىرىقنى «لەببەيكە» دەپ قوبۇل
 قىلىپ باقىيلىق بارىنى روھ ئالغۇچىغا تاپشۇردى ۋە ھايات
 گۈلىشىنى بۇلبۇلىنى ئالىي چىمەنگە يولغا سالدى.

تا، بۇ جاھان مەۋجۇت بولغاندىن باشلاپ شۇنداق بولغان ھەم

شۇنداق بولىدۇ. ھەممە ئادەمنىڭ تەقدىرىنىڭ ئاقىۋىتى شۇنداق بولىدۇ.

مەھشەر كۈنىنىڭ غوۋغا، توپىلىڭى پۈتۈن جاھاننى چىرمىۋالدى، ئەمىر ۋە ۋەزىرلەرنىڭ يىغا - زارىسى، چوڭ - كىچىكنىڭ پەريادۇ پىغانى ئاسماننىڭ ئەڭ يۇقىرى قەۋىتىدىنمۇ ئۆتۈپ كەتتى. سۇلتانى ساھىبقىران ۋە پادىشاھ خانىداننىڭ بەزى ئەزالىرى شۇ چاغنىڭ ئۆزىدىلا ئول ھەزرەت (نەۋائىي) نىڭ خانىدانغا يېتىپ كەلدى ۋە ئىززەت تەختىدىن ماتەم پەگاسىغا چۈشۈپ نالە - زار ۋە يىغلاشقا باشلىدى. پەيغەمبەرنىڭ سۈننىتىگە ئاساسەن يۇيۇش، كېپەنلەش قاندىلىرىنى ئادا قىلدى. زەپەرلىك ساھىبقىران، ھەشەمەتلىك ئەمىرلەر، ئىسلام ماشايخلىرى، بۈيۈك سەئىدىلەر، ئالىم ۋە پازىللار ۋە جىمى خەلق رەھمەت ئىگىسىنىڭ ھەمراھلىقىدا چوڭ كوچىغا قاراپ ماڭدى. بارلىق غەمكىنلەر ئاھىنىڭ ساداسى، يېڭىدىن دۆلەتكە ئېرىشكەن خەسسىلەرنىڭ كىبىر - ھاكاۋۇرلۇقىمىدەك ئاسمانغا يەتتى ۋە يۈرەك خۇنابلىرى بەختى قاچقان سېخىيلارنىڭ ياش گەۋھىرىدەك كۆز چاناقلىرىدىن توختاۋسىز تۇپراققا تۆكۈلەتتى.

شۇ چاغدا ھاۋا جەۋھىرى شاھ ۋە گادايلارغا قوشۇلۇپ، چەكسىز ياش قەتىرلىرىنى ياغدۇردى، بەلكى روھ بۇلۇتىنىڭ رەبھاندەك خۇش پۇراق تامچىلىرى ئۇنىڭ ئىرىشتەك مۇئەززەم تاۋۇتىنىڭ ھەممە تەرىپىگە قونۇپ تۇردى.

ئاسماننىڭ كۆزلىرىدىن شەپەق قانلىرى تامدى. ئاي يۈزلىرىنى تىرىندى، زۆھرا چاچلىرىنى يۇلدى. شۇ ماتەم ۋاقتىدا تۇن قارا تون كىيدى. تاڭ بولسا، سوغۇق ئاھ چېكىپ ياقىسىنى يىرتتى.

ھىرات ھېيتگاھىدا ناماز چۈشۈرۈلدى، كېيىن ئۆزلىرىنىڭ جامە مەسچىتى يېنىدىكى ئىلگىرى مەخسۇس ياساپ قويۇلغان

گۈمبەز ئىچىگە ئېلىپ كىرىپ دەينە قىلىشتى. «ئەي تۇپراق، باغرىڭدا نېمە بارلىقىنى قانداق بىلىسەن؟» شۇ كېچىسى بۈيۈك سەئىدلەر ۋە ئالىملارنىڭ كۆپچىلىكى ئاشۇ جەزىبىلىك قەبرىنىڭ بېشىدا تۈنەپ قېلىشتى. قارىيلار تاڭ ئاتقۇچە تىلاۋەت قىلىش بىلەن مەشغۇل بولۇپ كىرىپ قاقمىدى.

ئەتىسى قۇياش ماتەم تۇتقان كىشىلەردەك ئاسماننىڭ كۆك چاپىنىنى كىيىدى، يۇلتۇزلار تۈركۈمى ئادەمنىڭ كۆز يېشىدەك يەرگە تۆكۈلدى. ۋاپادار ساھىبىقىرانمۇ رەھمەتكە سازاۋەر ئەلىشىر نەۋائىي ئۈچۈن ماتەم بىلدۈردى. پايتەخت ھىراتنىڭ ئۇلۇغلىرىمۇ خىزمەتكە كېلىپ، تەزىيە بىلدۈرۈش مۇراسىمىنى بىجا كەلتۈردى. شۇ كۈنى ھىرات شەھىرىنىڭ كۆپلىگەن مەسچىتلىرىدە خەلق ماتەم جايىنامازغا ئولتۇرۇپ ئۇلۇغ مەرتىۋىلىك زاتنىڭ روھىنى شاد قىلىش ئۈچۈن خەتمە قۇرئان بىلەن مەشغۇل بولدى.

ئۇنىڭ ۋاپاتى سەۋەبىدىن ھەر بىر ئۆيىنى ماتەم چۆلغىدى، تەرەپ - تەرەپتىن نالە قوزغالدى. بۇ پاجىئەلىك مۇسەبەتتىن بۇ قايغۇلۇق ئۆلۈمدىن ھەرقانداق باغرى تاش قەلبىكىمۇ ئوت تۇتاشتى.

سۇلتانى ساھىبىقىران ئۈچ كۈنگىچە ئول كىشىلەرنىڭ دەردىگە دەرمان بولغۇچىلارنىڭ يولباشچىسىنىڭ ئۆيىدە تۇردى. سەدىقە ۋە نەزىر قىلدى، شۇنىڭ بىلەن بىرگە نۇر چاچقۇچى زاتىنىڭ مازىرىنىڭ بېشىغا بېرىپ زىيارەت شەرتلىرىنى بىجا كەلتۈردى. ئالىي نەسەب ئەمىرنىڭ ئۇلۇغ بۇرادىرى ئەمىر نىزامىددىن شەيخ بەھلول ۋە ئول جانابىنىڭ بېقىۋالغان ئوغلى ئەمىر كامالىددىن سۇلتان ھۈسەيىنگە ۋە ئالىي ھەزرەتنىڭ باشقا يېقىنلىرى ۋە مۇلازىملىرىغا مېھرىبانلىق كۆرسەتتى ھەمدە ئاشۇ كۈنى سۇلتانى ساھىبىقىراننىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن ئالىي قەدىرلىك ئەمىر مۇبارىزىددىن مۇھەممەد باھادىر، ئەمىر خوجا ئەپەندىدىن

مۇھەممەد جانابلىرى ۋە ئالىي دەرگاھ (ئوردا) ئەمىرلىرىنىڭ سەردارى خوجا شاھابىددىن ئابدۇللا ھىرات شەھىرىنىڭ ماشايىخ سەئىد، ئالىم ۋە پازىللىرىنى رەھمەت ئىگىسى (نەۋائىي) نىڭ ئۆيىگە چاقىرىپ، تۈرلۈك - تۈمەن تائام تارتتى. بىراق سائادەتلىك ساھىبقىراننىڭ ئالىي ھىممىتى بۇنىڭ بىلەن قانائەتلەنمىدى. ئۇنىڭ روشەن خاتىرىسىدىن ناھايىتى كاتتا بىر يىغىلىش ئۆتكۈزۈش پىكرى كەچتى. ئۇلۇغ ئەمىرلەر مۇراسىم ئۈچۈن كېرەكلىك نەرسىلەرنى تەييارلىدى. بۇ نەرسىلەر بىلەن بىرگە يەنە 250 قوي، 70 ئات ۋە ئۆكۈز سەرپ قىلدى. مەزكۇر ئاينىڭ 23 - كۈنى يەنى پەيشەنبە (مىلادىيە 1501 - يىل 14 - يانۋار) كۈنى ئۇلۇغ ماشايىخلار، ئالىي دەرىجىلىك سەئىدلەر، ئالىملار، پازىللار، ئۇلۇغلار، ئايانۇ ئەشرەپلەر^① نى چوڭ كوچىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەيدانغا تەكلىپ قىلدى. سۇلتانى ساھىبقىرانمۇ شۇ يەرگە تەشرىپ بۇيرۇپ، يىغىلىشنى مۇنەۋۋەر قىلدى. مول - مول تائاملار تارتىلىپ قۇرئان ئوقۇلغاندىن كېيىن، ئالىي مەرتىۋىلىك پادىشاھنىڭ مۇلازىملىرى جەننەت باغچىسىدا ياتقان زات (نەۋائىي) نىڭ قېرىنداشلىرى، يېقىن دوستلىرى ۋە خادىملىرىغا قىممەت باھالىق كىيىملەرنى كىيگۈزۈپ، ئۇلارنى ھازىدارلىق لىباسىدىن ئازاد قىلدى (قارىسىنى سۇندۇردى). كېيىن ئۇلارنى ساھىبقىران ئۆز ھۇزۇرىغا چاقىرىپ، پادىشاھانە ئىلتىپاتلار ۋە شاھانە ئىنايەتلەر بىلەن ئۈمىدۋار قىلدى. ئىززەت ۋە بۈيۈكلۈك تايانچىنىڭ ۋاپاتىدىن 40 كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ يەنە بىر مەرىكە ئۆتكۈزۈشنى خىيال قىلدى. ئەمىر كامالىدىن سۇلتان ھۈسەيىن ۋە خوجا جالالىددىن مۇھەممەد بۇ ئىشنى

① ئايانۇ - ئەشرەپ - يۇرت مۆتىۋەرلىرى، ئەمەلدارلار.

باشقۇرۇشقا كىرىشىپ، 100 گە يېقىن قوي، ئىككى توققۇز ئات سويدۇرۇپ، خىيالىغا نېمە كەلگەن بولسا، ئۇنىڭدىنمۇ زىيادراق قىلىپ ئالىي ھەزرەتنىڭ مۇبارەك مەنزىلگاھىدا تۈرلۈك - تۈمەن تائاملارنى ھازىرلىدى. رەجەپ ئېيىنىڭ 29 - كۈنى، يەنى پەيشەنبە كۈنى (مىلادىيە 1905 - يىل 19 - فېۋرال) ۋاپادار ساھىبقىرانمۇ ئۇ جايغا تەشرىپ بۇيرۇدى. ئۇلۇغلار ۋە بۈيۈك زاتلار يەنە جەم بولدى. ئۇلۇغ ئەمىرلەر ئاش تارتىشقا كىرىشىپ، قېرىلار قۇرئان ئايەتلىرىنى ئوقۇشقا كىرىشتى. شۇ چاغدا زامانىسىنىڭ خەدىچىسى مەھدى ئۇلىيانىڭ مۇلازىملىرى مۇسەبەت ئەھلىگە قىممەت باھا كىيىملەرنى كىيگۈزدى.

ئالىجاناب مۇدەررىس پەسھىددىن مۇھەممەد نىزامى قىرىق يىل چامىسىدا ئالىي ھەزرەتنىڭ سۆھبىتىدە بولغان، ئول ھەزرەت كۆپىنچە رەسمىي دەرس كىتابلىرىنى ئول جاناب ھۇزۇرىدا مۇتالىئە قىلغان، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى «ئاخۇن» دەپ ئاتار ئىدى. ئۇ ئۇشبۇ كاتتا ۋەقەنىڭ تارىخى توغرىسىدا: زامانىنىڭ نۇرلۇق يۇلتۇزى ئالەمدىن كەتكەچ «قۇتبى ئەقتاب بېرەپت»^① ئۇنىڭغا تارىخ بولدى، دېگەندى.

ئالىي مەرتىۋىلىك ئەمىر كامالىددىن سۇلتان ھۈسەيىن ئول ھەزرەتنىڭ پەرزەنتى ئورنىدا ئىدى. ئۇ: «مەرپەت ئىگىسى يەر يۈزىدىن كەتكەچ، مۇقەددەس جەننەتتە ھال - ئەھۋال ياخشىلاندى، ئۇ ھايات چېغىدا خەيرلىك ئىشلىرى ئارقىلىق كامالەت تاپقانلىقىدىن، ۋاپات بولۇش تارىخى (خەيرۇن كامالۇھۇ)^② بولدى» دەپ يازغانىدى.

^① «قۇتبى ئەقتاب بېرەپت» سۆزلىرى ئەبجەت ھېسابى بولۇپ، ھىجرىيە 906 (مىلادىيە 1501) - يىلىغا تەلەك.

^② ئەبجەت ھېسابى بويىچە ھىجرىيە 906 - (مىلادىيە 1501) يىلىغا تەلەك.

پاساھەت ئىگىسى ۋە بالاغەت مەنبەسى بولمىش جاناب مەۋلانە پەسھىددىن ساھىبدارا مەجەزىنىڭ نازۇكلۇقى بىلەن ئۇل ھەزرەتنىڭ مۇلازىملىرى ئىچىدە باشقىلاردىن ئۈستۈن تۇرىدىغان مۇستەسنالىق شەرىپىگە ئىگە ئىدى. ئۇ: ئەپسۇسكى ئاسماندەك بۈيۈك ئەمىرنىڭ ئۆمۈر نىھالى يىلتىزى بىلەن يىقىلدى. ئۇنىڭ ماتىمىدە كۆزلەر قان تۆككەنلىكى ئۈچۈن «خۇنپىزى دىيىدە»^① ئۇنىڭ ۋاپات بولۇش ۋاقتى بولدى، دەپ تارىخ يازدى.

قۇرداشلىرى ئارىسىدا ئول ھەزرەتكە ناھايىتى يېقىنلىقى بىلەن پەرقلىنىپ تۇرىدىغان تېۋىپلارنىڭ ئەڭ ياخشىسى مەۋلانە دەرۋىش ئەلى نەۋائىينىڭ ۋاپات بولۇش تارىخىنى: ئۇ ھەققە يېتىشكەنلەرنىڭ پېشۋاھىنىڭ ماتىمى بىلەن شاھىتن تارتىپ گاداىغىچە بارلىق زامان ئوغۇللىرى ھەسرەت چەكتىلەر. ئول خەلق سەئىدى پەيغەمبەرنىڭ ھۇزۇرىغا ھىجرەت قىلدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ ۋاپات بولۇش تارىخى «ھىجرەت بەرەسسۇل»^② بولدى، دەپ يازدى.

پازىللار پېشۋاسى مىرمۇنشى لىقەملىك سەئىد رەھىمتۇللا ئول ئاجايىپ ئىشلارنىڭ ئىگىسى نەۋائىينىڭ يېشىغا تەقلىد قىلىپ 62 دانە تارىخ يازغان.

مەخپىي قالمىسۇنكى، بەدەۋلەت ئالىي ھەزرەتنىڭ ۋاپات بولۇش تارىخى ۋە مەرسىيىسى ھەققىدە زامان شائىرلىرى ۋە پازىللىرى تەرىپىدىن ناھايىتى كۆپ قىتئە ۋە قەسىدىلەر يېزىلغان. ئەمما بۇ پەقىر، گەپنىڭ ئۇزىراپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلىپ، ئۇلاردىن پەقەت يۇقىرىدىكىلەرنىلا كەلتۈرۈش بىلەن كۇپايىلىنىپ، كىتابنى قىسقارتتىم.

① ئەبجەت ھېسابى بويىچە ھىجرىيە 906 - (مىلادىيە 1501) يىلىغا تەڭ.

② ئەبجەت ھېسابى بويىچە ھىجرىيە 906 - (مىلادىيە 1501) يىلىغا تەڭ.

بوۋامنىڭ تەۋسىيىسى

مانا ئوغلۇم، ھەممىنى ئاڭلىدىڭ، پەزىلەت ساھىبى، ئەخلاق ئۈلگىسى ئەلىشىر نەۋائىي ھەزرەتنىڭ شەرەپلىك ئۆمرى ئىلىم - مەرىپەتكە ئىشتىياق باغلاپ، گۈزەل ئەدەپ - ئەخلاققا مۇشتاق بولۇش بىلەن ئاۋام خەلقىنىڭ غېمىگە غەمخان، دەردىگە دەرمان، موھتاجلارغا مېھرىبان بولۇش كەبى ئۇلۇغۋار ئىش - ئەمەللەر بىلەن ئۆتكەن. ئالىي ھەزرەت خۇددى ئۆزىنىڭ بېيىتلىرىدا:

ئادەمى ئېرسەڭ دېمەگىل ئادەمى،
ئانىڭكىم يوق خەلق غەمىدىن غەمى.

* * *

ماڭا كەلسە يۈز ئەلەم، بىر قەتلە پەرياد ئەيلەرمە،
ئەلگە كەلسە بىر ئەلەم، مىڭ قەتلە پەرياد ئەيلەرمە.

دەپ يازغىنىدەك، ئىنساننىڭ ھەقىقىي ئىنسانلىق سۈپىتىگە ئىگە بولۇشىغا — كىشىلەرگە ئىنساندەك مۇئامىلە قىلىشىنى، قوۋم - قېرىنداشلىرىغا، ئەل - ۋەتىنىگە كۆيۈنۈشىنى، ئەلنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ، سۈيىدە ئېقىشىنى ئەڭ مۇھىم شەرت قىلىپ قويغان. ئۆزى ھەم بۇ ھالال لەۋزىگە بىر

ئۆمۈر سادىقلىق كۆرسىتىپ ئۆتكەن.

جاھانغا نەزەرسالساڭ، كىشىلەرگە ۋەز - نەسەھەت قىلىپ،
توم - توم كىتابلارنى يازغانلارنى، ئاغزىدىن كۆپۈك چاچرىتىپ
سۆزلەپ، باشقىلارغا ئەقىل كۆرسىتىۋاتقانلارنى كۆپ كۆرسەن،
ئەمما شۇلارنىڭ ئىش - ئەمەللىرىدە يازغانلىرى ياكى
سۆزلىگەنلىرىدە ئېيتىلغان كەڭ قورساقلىق، سەمىمىيلىك،
خالىسلىق، مەردلىك، شەرم - ھاي، ئەدەپ - ئەخلاق...
دېگەنلەرنى ئۈنچە كۆپ كۆرەلمەيسەن. لېكىن قايسىبىر دانا
ئېيتقانىكى: «ئالىملار ئىلمىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن ئەمەس، بەلكى
ئىلمىگە قانچىلىك ئەمەل قىلغانلىقى بىلەن قەدىرلىكتۇر».
خۇددى شۇنىڭدەك، ئادەمنىڭ قەدىر - قىممىتىمۇ دېگىنى بىلەن
ئەمەس قىلغىنى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. شۇنداق ئىكەن، مەيلى
ئالىملار، ئەدىبلەر ئۈچۈن بولسۇن ياكى ئادەتتىكى ئادەملەر ئۈچۈن
بولسۇن ۋە ياكى مەنەسەپ ئەھلىلىرى ئۈچۈن بولسۇن ئەلشىر
نەۋائىي ھەزرەتنىڭ ئالىجاناب ئەخلاق - پەزىلەتلىرى ئۇلارنىڭ
ھەربىر ئىشىدا ئەڭ روشەن ئەينەك بولالايدۇ.

ئوغلۇم، «مەكارىمۇل ئەخلاق» سەھىپىلىرىدە بايان
قىلىنغان — نەۋائىي ھەزرەتنىڭ ۋۇجۇدىغا مۇجەسسەملەنگەن
ئاددىي ئىنسانلىق ئەخلاقى، ئەدىبلىك ئەخلاقى، ئەمەلدارلىق
ئەخلاقى، باي - مۈلۈكدارلىق ئەخلاقى... قاتارلىقلار نۇرلۇق
يۇلتۇزلاردەك جۇلالاپ ھەزرەتنىڭ ئۆمۈر ئاسمىنى يورۇتۇپ تۇرىدۇ.
ئوبدان ئويلاپ كۆرسەڭ، نەۋائىي ھەزرەت ئاددىي ئىنسان سۈپىتىدە
ئۇرۇق - تۇغقان، قېرىنداشلىرى، قولۇم - قوشنىلىرى، دوست -
بۇرادەرلىرى بىلەن ئۆملىشىپ ياشايدۇ، شۇ ھالدا ئۇنىڭ
تەبىئىتىدە ئادەتتىكى ئىنسانلاردا بولۇشقا تېگىشلىك

چىقىشقا قىلىق، مۇلايىملىق، ئوچۇق كۆڭۈللۈك، خۇش سۆزلۈك... تەك پەزىلەتلەر تولۇپ تاشقان؛ كەمتەر ئەدەب سۈپىتىدە كۆپ ۋاقتىنى كىتاب ئوقۇش ۋە باش چۆكۈرۈپ ئىزدىنىش - ئىجاد قىلىش بىلەن ئۆتكۈزىدۇ. ئىجادىي ھوسۇلى شۇنچە مول بولسىمۇ، داۋرىڭى يوق؛ ئادالەتپەرۋەر ئەمەلدار سۈپىتىدە پادىشاھقا ئاقىلانە مەسلىھەتچى، خەلققە كۆيۈمچان پاسىبان بولۇپ، ھەرقاچان مەملىكەتنىڭ قۇدرەت تېپىشى، خەلقنىڭ ئاسايىشلىقى ئۈچۈن باش قاتۇرىدۇ. ھەزرەتنىڭ ئەمەلدارلىقتىكى خاسلىقى شۇ يەردىكى، ئۇ ئەتراپىدىكى توغرا بولسىمۇ، خاتا بولسىمۇ «خوش» دەپلا تۇرىدىغان ئىتائەتمەن ئەمەلدارلارنىڭ ئەكسىچە، ھەرقاچان پادىشاھ چۈشۈرگەن ئەمر - پەرمانلارنىڭ ئاۋامغا ئېلىپ كېلىدىغان پايدا - زىيىنىنى ئويلايدۇ. ئاۋامغا زۇلۇم بولىدىغان ۋە شۇ سەۋەبلىك دۆلەتنىڭ پۇقرا كۆڭلىدىكى ئورنىنى تۈۋەنلىتىدىغان ئەمر - پەرمانلارنى دەلىل بىلەن رەت قىلىدۇ. مۇنداق چاغلاردا پادىشاھ بىلەن مۇرەسسە قىلىشتىنمۇ يانمايدۇ. ئاۋامغا خاتىرجەملىك، باياشاتلىق ئېلىپ كېلىدىغان ئەمر - پەرمانلارنى بولسا ھايالىسىز ئىجرا قىلىشقا ئالدىرايدۇ. پۇقرانىڭ ھاكىمىيەت تەرەپتىن ئۇۋالچىلىققا ئۇچرىشىغا ھەرگىز سۈكۈت قىلمايدۇ، يولسىز سىياسەتكە يانتايلاق بولمايدۇ... ھىممەت - ساخاۋەتلىك باي - مۈلۈكدار سۈپىتىدە ھەرقاچان خەير - ساخاۋەتنى قولدىن بەرمەيدۇ. بايلىقى بىلەن كېرىلمەيدۇ، كىبىر - تەمەننا قىلمايدۇ. ھىممەت داستىخىنى كەڭ، ساخاۋەت ئالىقىنى ئوچۇق، موھتاجلارغا ئىلتىپات - مەرھەمەتتى ھېسابسىز، ئاجىزلارغا شەپقەت - كۆيۈمى چەكسىز...

مۇشۇلارغا قاراپ، ئالىم ئابدۇقادىر داموللامنىڭ : «زاماننىڭ

ھاتەملىرى سانلىدىغان ئەرلەر موھتاجلارنىڭ ماھىتىنى راۋا قىلغان، دەردەمەنلەرنىڭ دەردىگە يەتكەن، بىناۋالارنىڭ كۆڭلىنى ئالغان، ھەق سۆزنى ئېيتقان كىشىلەرنى ھىمايە قىلالىغان ئەرلەردۇر» دېگەن سۆزلىرىنى نەۋائىي ھەزرەتكە ئىشارە قىلىپلا ئېيتقانمىكەن دەپ قالمىدىن. دەرۋەقە، شۇنداق ئەرلەر ھەقىقىي ئەرلەردۇر، شۇنداق ئەرلەر بىزگە ھېلىمەم بەكمۇ كېرەكتۇر!

سەنمۇ ئەر بولۇپ يېتىلمىۋاتىسەن، ئوغلۇم، ئېسىڭدە بولسۇنكى، توختىماي چېچىنى تاراپ ياسىنىش بىلەن ئۆزىنى سۈپەتلەيدىغان، ئاياللىرىدىن تارغاق، ئەينەك تالىشىشتىن ئۆزىگە ئىشلارغا ئاچچىقلىنىشىنى بىلمەيدىغان، ياخشى يەپ - ياخشى كىيىشىنىلا بىلىپ، ئەنئەنىۋى ئەدەپ - قائىدىلەردىن يۈز ئۆرگەن ئەجنەبىچە ئەرلەردىن بولما. مېھرىڭمۇ بولسۇن، قەھرىڭمۇ بولسۇنكى، مېھىر - شەپقەت، مەرھەمەتلىرىڭدىن قېرىنداشلىرىڭ كۈلىدىغان، قەھرى - غەزەپ، نەپەرەتلىرىڭدىن رەقىبلىرىڭ زارىلىنىدىغان بادام دوپپىلىق ئەر بول!

بىر ئالىم: «سەن يا باشقىلار زوقلىنىپ ئوقۇغۇدەك كىتاب ياز ياكى باشقىلار كىتاب قىلىپ يازغۇدەك ئىش قىل» دېگەن ئىكەن. نەۋائىي ھەزرەت بولسا ھەم باشقىلار زوقلىنىپ ئوقۇغۇدەك كىتابلارنى يازدى ھەم كىتاب قىلىپ يازغۇدەك ئىشلارنى قىلدى. دەرۋەقە، ئادەمدە يېتەرلىك جۈرئەت ۋە ھىممەت بولسىلا ئىنسانغا تەئەللۇق ئىمكانىيەتلەر دائىرىسىدە قۇربى يەتمەيدىغان ئىش يوق... ئۆزۈڭدە تەمكىنلىك، كۆزۈڭدە قەتئىيلىك، يۈزۈڭدە راستلىق، سۆزۈڭدە چىنلىق، ئىشىڭدا توغرىلىق، قەلبىڭدە پاكىزلىق، روھىڭدا خالىسلىق، يۈرىكىڭدە ساداقەت، ۋۇجۇدۇڭدا ئىرادەت پەۋەس بولسىلا مۇراد مەنزىلىڭگە چوقۇم يېتەلەيسەن، ئوغلۇم...!

ماتېرىيال مەنبەلىرى:

1. «نەۋائىي، زامانداشلىرى خاتىرىسىدە» - تاشكەنت، غاپۇرغۇلام نامىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت نەشرىياتى، 1986 - يىل نەشرى.
2. بۆرىباي ئەھمېدوف: «تارىختىن ساۋاقلار» - تاشكەنت، ئوقۇتقۇچى نەشرىياتى 1994 - يىل نەشرى.
3. «مەكارىمۇل ئەخلاق» - سالھ مۇتەللىپوف نەشرگە تەييارلىغان، تاشكەنت پەن نەشرىياتى 1941 - يىل نەشرى.